मनहर पद.

મનોહરદાસકૃત-

ગુજરાતી તથા હિંદીમાં.

સસ્તું સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય.

મુંબઈ અને અમદાવાદ.

मनहर पद.

મનોહરદાસ કૃત-ગુજરાતી તથા હિંદીમાં.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્ત્તા-

સસ્તું સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય.

મંત્રી ભિક્ષુ-અખંડાનંદ.

ઠે. કાલબાદેવી-મુંબઈ.

આ સંસ્થા તર્ફની આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૨૩૦૦. સંવત્ ૧૯૬૫.

મૂલ્ય-૦-૨-૬, પાકું પૂઠું ૦-૪-૦ પો. જુદું.

અમદાવાદઃ

ધી ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

નિવેદન.

પદ્યના પ્રેમી સજ્જનો માટે ચાલુ વર્ષમાં '**ભજન સાગર**' નામક પુસ્તક નીકળ્યા પછી તેજ પ્રકારનું આ બીજું પુસ્તક સાદર થાય છે. વિખ્યાત ગુર્જર કવિ સ્વ. નર્મદાશંકર લાલશંકરે આ પુસ્તક પ્રથમ વાર ઈ. સ. ૧૮૬૦માં બાળબોધી અક્ષરોમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું હતું. એ પછી ખુદ મનોહરદાસ તથા તેમના ભાણેજ દેસાઇ અંબાશંકર ઇ૦ ના હસ્તાક્ષરથી લખાયલી, આ પદોની અસલ ચોપડી મળી આવતાં આ પુસ્તક બીજીવાર ભાવનગરમાં સ્વ૦ મહારાજા સર તખ્તસિંહજી જી. સી. એસ. આઈ. એમની આજ્ઞાથી ઇ. સ. ૧૮૮૭ માં મ્હોટા બાળબોધી અક્ષરોમાં છપાયું હતું.

આ પુસ્તકના કર્તા મનોહરદાસનું જીવન ચરિત્ર ઉક્ત બીજી આવૃત્તિમાં શ્રીયુત્ ભવાનીશંકર નરોત્તમ દ્વિવેદીએ નીચેની મતલબનું આપેલું છે.

"આ પદોના કર્ત્તા દેસાઇ મનોહરદાસ નાહાનકડા કરીને હતા. ગ્નાતે તેઓ વડનગરા નાગર બ્રાહ્મણ હતા અને ભાવનગરના મહાલ મહુવાના રહેનાર હતા. એઓનો જન્મ વસાવડમાં થયો હતો. તેઓએ પ્રથમ ફારસી વિદ્યાનો સારો અભ્યાસ કર્યો હતો. તેમને ઉપનિષદોના ફારસીમાં કરેલા તરજુમાની બુક મળી હતી, તે ઉપરથી ઉપનિષદોનો અર્થ તેઓ સારી પેઠે સમજ્યા હતા. તે પછી બનારસ તરફથી સ્વામીશ્રી સર્વાનંદજી મહુવામાં આવી શ્રીગોપનાથજી મહાદેવમાં રહ્યા હતા તેમનાથી તેમણે સંસ્કૃત ઉપનિષદોનું શ્રવણ કરીને ફારસી તરજુમાની સાથે તેના અર્થની મેળવણી કરી; જેથી ઉપાન-

પદોનું યથાર્થ રહસ્ય તેમના જોણુવામાં આવ્યું. ત્યારપછી સૂત્રભાષ્ય જોવા સારૂ ધમડાચાના ભગવાન શાસ્ત્રી પાસે કૌમુદીનો, તથા ગણદેવીના દયારામ શુક્લ પાસે ન્યાયશાસ્ત્રનો, તેમજ નવાનગરના પંડ્યા નરભેરામ વિગેરેથી ઉપનિષદોના અર્થનો પુનરપિ પકકો અભ્યાસ કર્યો હતો. સંવત્ ૧૮૯૪ ની સાલમાં તેઓએ ચતુર્થાશ્રમ સ્વીકાર કરી સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મતીર્થ નામ ધારણ કર્યું, અને સંવત્ ૧૯૦૧ની સાલ આખર તેઓ વિદેહ મુક્ત થયા. તે દરમીઆનમાં તેમણે વેદાન્તના રહસ્ય ઉપરથી એકાદ બે સંસ્કૃત ગ્રંથો રચેલા, પણ તે પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા નથી. સિવાય આ 'મનહર પદ' કે જેમાં પૂર્વાશ્રમે કરેલાં પદોના છેવટમાં 'મનોહર' નામ તથા સંન્યાસ ગ્રહણ કર્યા પછી કરેલાં પદોના છેવટમાં 'સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ' નું નામ આપી ગુજરાતી તથા હિંદુસ્થાની ભાષામાં તે પદો કર્યાં છે. તેમાં વેદાન્ત વિષયક નીતિ અને વૈરાગ્યપૂર્વક સગુણ તથા નિર્ગુણ એક ઇશ્વરભક્તિનું નિરૂપણ કરીને પાખંડી પંથોનું તથા ધર્મનિમિત્તે થતા ઢોંગો વિગેરેનું ખંડન કર્યું છે. ત્યાર પછી તેમણે સંવત્ ૧૮૯૮ માં શ્રીમહાભારતમાંનું સનત્સુજાતીય આખ્યાન તથા બંદી આખ્યાન સંસ્કૃત ઉપરથી ગુજરાતી ભાષામાં પૂર્વછાયા રાગ ઇત્યાદિ–કવિતામાં રચ્યાં હતાં તે છપાઇ પ્રસિદ્ધિમાં આવેલાં છે. સિવાય ગુજરાતી ભાષામાં શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાની પદબોધિની ટીકા તથા મુમુક્ષુઓને વિચારવાનું આન્હિક તેમણે કરેલું છે. વળી તેમણે રામાનુજ ભાષ્યાનુસારી દ્વૈત–મતનું ખંડન કરી અદ્વૈત મતનું પ્રતિપાદન કરેલું છે. પુરાતન કથા અને પંચકલ્યાણી વિગેરે ગ્રંથો પણ તેમણે ગુજરાતીમાં રચેલા છે પરંતુ તે હજી પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા નથી."

આ પુસ્તક એક જિજ્ઞાસુ બંધુ–કે જેમનું નામ તેમની નિષ્કામતાને માન આપી અત્ર આપ્યું નથી–તેમની સૂચના અને રૂ. ૧૦૦)

ની આર્થિક સહાયતા વડેજ પ્રસિદ્ધ થતું હોવાથી તે બદલ આ સંસ્થા અને વાંચક વર્ગ તરફથી તેઓને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

ગુજરાતમાં ઘણો ભાગ હજી બાળબોધી અક્ષર વાંચી શકતો ન હોવાથી આ પદો ગુજરાતીમાંજ છપાવ્યાં છે. અને આ પ્રમાણે આ પુસ્તક ત્રીજી વાર છપાતું હોવા છતાં આ સંસ્થા તરફથી તો પ્રથમ વારજ નીકળતું હોવાથી મુખ્ય પૃષ્ઠમાં તેજ આશયનું લખ્યું છે.

આ લખનારની ગેરહાજરીમાં આ પુસ્તકમાંના શરૂના ફરમાઓ ભાવનગરની પ્રત સાથે મેળવવાનું રહી જવાથી તેમાં કેટલીક ભૂલો રહી ગઇ છે. જે માટે વાંચકો પ્રત્યે ક્ષમા યાચી પુસ્તકની છેવટે આપેલા તે ભૂલોના સૂચીપત્ર મુજબ સુધારી લઇનેજ વાંચવા પ્રાર્થના છે.

જુદા જુદા કવિઓની વાણીમાંથી ચુંટી કહાડેલાં ઉત્તમ પદ, ધોળ, ઇ૦ નો એક સારો જેવો ઉપયોગી સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાનો લાંબા સમયથી વિચાર ચાલે છે. પણ ચુંટણીનું કાર્ય ખાસ અવકાશનું હોવાથી તે બને ત્યારે ખરૂં. ૐ तत्सत्.

સં. ૧૯૬૯ ભાદ્રપદ પૂર્ણિમા.
ઈ. સ. ૧૯૧૩ સપ્ટેમ્બર.

મંત્રી.

मनहर पद.

ભાગ ૧—ગુજરાતી પદ.

પદ ૧.

॥ ॐ श्री परमात्मने नमः ॥

એક અખંડિત નરહરિરાય, તે જાણ્યાવણ દ્વૈત જણાય. ટેક.
ચક્ષુ એક રૂપ જોવાને, શ્રવણે શબ્દ સુણાય;
રસનાયે સહુકો રસ જાણે. ઘ્રાણે ગંધ જણાય. એક. ૧
વાચા એક વડે સહુ બોલે, સ્પર્શ ત્વચાયે થાય;
કરથી કામ કરે સહુ કોઇ, પગથી પંથ પલાય. એક. ૨
ઉપસ્થથી આનંદ કરાયે, ત્યાગ ગુદે મલ થાય;
મનથી સહુ સંકલ્પ કરે, બુદ્ધિયે સકળ જણાય. એક. ૩
જ્ઞાતાજ્ઞાનજ્ઞેય વૃત્તિથી, જ્ઞાન વિષયનું થાય;
કર્ત્તા ક્રિયા કર્મ વૃત્તિયે, લૌકિક કાર્ય કરાય. એક. ૪
જાગૃત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ અવસ્થા, સહુને સમ કહેવાય;
ચૈતન એક સકલઘટવ્યાપક, પ્રગટ શ્રુતિ એમ ગાય. એક. ૫
ચારે આહાર સકળને સરખા, પાંચ કોશ કહેવાય;
અણુજાણે પોતામાં જાણી, અહંકારે બંધાય. એક. ૬
જેમ રવિ એક પાત્ર જળના બહુ, તેહમાં બહુ દેખાય;

જેમ જલલહેર ચપલતા માંહે, ચંદ્ર ચપલ દરશાય. એક. ૭
તેમ બહુ લિંગસેળાં, પોતે પણ બહુ રૂપ જણાય;
વ્યાપકરૂપ અનંત અગોચર, કોઈ થકી ન કળાય. એક. ૮
પુત્ર વિત્ત લોકાદિક કેરી, આશાએ અથડાય;
કર્મ કરે બહુ તે પામવા ને, ત્યમ ત્યમ પાપ જમાય. એક. ૯
ધ્યાતા ધ્યાન ધ્યેય વૃત્તિયે, કોટિ દેવને ધાય;
સાધે લોક ભ્રાંતિ બહુ વાધે, તે ભુવન ભુવન ભટકાય. એક. ૧૦
તપ તીર્થ વ્રત સ્નાન દાન જપ, વિધવિધ કરે ઉપાય;
હૃદયગ્રંથીનો ભેદ ન જાણે, અવળાં ઓસડ ખાય. એક. ૧૧
દેહાદિકમાં હું માહારાથી, ત્રિધા ભેદ દ્રઢ થાય;
આપ સજાતિ વિજાતિ સ્વગત-રૂપે બહુ રૂપ જણાય. એક. ૧૨
કામી ક્રોધી લોભી કોઇ, દાતા દીન જણાય;
કઈ રાગી, કઇ ત્યાગી, કોઇ સુખી દુઃખી દેખાય. એક. ૧૩
કઇ પંડીત કઇ જાણ્યા જોષી, છલીયા બલીયા થાય;
કઇ ઘરબારી, કઈ ભીખારી, કઇ નાચે કઇ ગાય. એક. ૧૪
કઈ પાખંડે પંથ ચલાવે, પ્રભુ થઇને પૂજાય;
શિષ્ય તણો સંશય ન ટાળે, ધૂતીને ધન ખાય. એક. ૧૫
દેહાકૃતીને બ્રહ્મ ઠરાવે, ચૈતન્ય નવ લહેવાય;
અંધ અંધની પાછળ ચાલે, ઉભય કુઆમાં જાય. એક. ૧૬
દ્રઢ વિશ્વાસ ધરીને જે કોઇ, સદગુરૂ શરણે જાય;
તેહેનાં સંશય તર્ક વિપર્યય, હૃદય ગ્રંથી ભેદાય. એક. ૧૭
સચ્ચિત આનંદ રૂપ લહીને, નીજપદમાં લય થાય;
મનોહર જન્મમરણ ભય ભાગે, સંશય દૂર પલાય. એક. ૧૮

પદ ૨.

અદ્વય રૂપ પ્રગટ શ્રુતિ ગાય, નવ જાણે તેહેને ભય થાય. ટેક.
વ્યાપક બ્રહ્મ અનંત અગોચર, અમિત શક્તિ કેહેવાય;
નિજમાયા ત્રિગુણાત્મક વડીયે, ત્રિધા રૂપ દરસાય. અદ્વય. ૧
નિજ ઇચ્છાથી ત્રિગુણાત્મકના, ત્રણ ભેદ કલ્પાય;
તમથી ભૂત રજોથી ઇંદ્રિ, દેવ સત્વથી થાય. અદ્વય. ૨
તેથી ચૌદલોકની રચના, માયા માત્ર જણાય;
અજ્ઞાને સાચી કરી જાણે, તેથી સત્ય ન થાય. અદ્વય. ૩
પૃથિવી એક સકલ ઘટ માંહે, જલપણ એક ગણાય;
તેજ પવન આકાશ એક છે, ભિન્ન જાતિ ન જણાય. અદ્વય. ૪
નેત્ર સકલની એક દેવતા, જગત્ વિદિત રવિરાય;
શ્રવણ તણા દિગપાલ ત્વચાનો વાયુ દેવ કહેવાય. અદ્વય. ૫
રસના વરૂણ ઘ્રાણના અશ્વની-તનય પુરાણે ગાય;
વાચા તણા અગ્નિ કરકેરા, અધિપતિ ઇંદ્ર ગણાય. અદ્વય. ૬
વિષ્ણુ દેવ ચરણ કેરા ગુદકેરા યમ કેહેવાય;
ઉપસ્થકેરા દેવ ગણાય, પ્રજાતણાં જે રાય. અદ્વય. ૭
દેહ ભેદ અગણિત દેખાતાં, ભૂત ભેદ ન ગણાય;
ઇંદ્રિ ભેદ અનંત થયેથી, દેવ ભેદ ન થપાય. અદ્વય. ૮
તેમ જડ ભેદ અનંત જણાતાં, ચૈતન ભિન્ન ન થાય;
માયા ઠાઠ સકલ જડ વસ્તુ, જોતાં જોતાં જાય. અદ્વય. ૯
દેશ કાલ વસ્તુ ભેદેથી, જડ વિકારી ભેદાય;
અવિકારી ચૈતન ઘનવ્યાપક, સાક્ષી રૂપ સદાય. અદ્વય. ૧૦
માયા અસત કાલત્રયમાંહે, અનિર્વાચ્ય કહેવાય;
તે વડીયે આ જગત જણાયે, તે સત ક્યાંહાંથી થાય. અદ્વય. ૧૧

માયાકૃત દેહાદિકમાંહે, હું માની ભરમાય;
લોભતણી લેહેરોમાં પડીયાં, ગાફલ ગળકાં ખાય. અદ્વય. ૧૨
માહારાં માત તાત દારાસૂત, માહારૂં કુટુંબ કહેવાય;
હું કરમી હું સહુને પાળું, હું વણ એ ક્યાંહાં જાય. અદ્વય. ૧૩
માહારૂં ઘર દોલત પશુ મારાં, ઘોડા ભેંશો ગાય;
એણી પર દેહાકૃતીસંબંધે, અન્યોઅન્ય બંધાય. અદ્વય. ૧૪
હું શૂરો હું પંડિત પુરો, માહારૂં વેણ મનાય;
હું વેપારી દાતા ભારી, હું સમ કોઈ ન થાય. અદ્વય. ૧૫
હું રાજા સહૂ રાજા જીતું, માહારૂં રાજ જમાય;
મોટા દેવ મંત્ર હું સાધું, સહુ માહારે વશ થાય. અદ્વય. ૧૬
મુઠ ચોટ શમશાને સાધું, માહારા શત્ર મરાય;
ગુટિકા સાધું આકાશે ઉડું, પાતાળે પેસાય. અદ્વય. ૧૭
ઓસડ સર્વ સિદ્ધ કરી રાખું, મહારોગ ઝટ જાય;
જ્યોતિષ વિદ્યા સિદ્ધ કરૂં તો, કાલ ભાગ્ય પંકાય. અદ્વય. ૧૮
ભૂઓ થઈને ભૂત ભગાડું, અધિક આબરૂ થાય;
નટવો થઈને નાચું ગાઊં, સુખથી પેટ ભરાય. અદ્વય. ૧૯
આચારજ થઇ પંથ ચલાવું, શિષ્ય ઘણેરા થાય;
વિશ્વમાંહે ઇશ્વિરતા વાધે, સર્વે કામ સધાય. અદ્વય. ૨૦
સ્વર્ગાદિકનાં સાધન સાધૂં, સુર લોકે ગતિ થાય;
અગણિત કાલ અમિત સુખ મોહોટાં, ઈચ્છા માત્ર પમાય. અદ્વય. ૨૧
એણીપર કોટી મનોરથ કરતાં, કાલ પાશ બંધાય;
લખચોરાસી યોનીમાંહે, ભવો ભવે ભટકાય. અદ્વય. ૨૨
પથ્થર તેટલા દેવ કરે, તીરથમાં ડબકાં ખાય;
વ્રતઉપવાસે દેહ દમે પણ, મનનો મેલ ન જાય. અદ્વય. ૨૩

કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ, મચ્છરનું મનમાં જોર ન માય;
વિષય પામવા વલખાં વીણે, રાંક રલાઊં રાય. અક્ષય. ૨૪
માયા કાલ તણા બંધનમાં લાલચથી બંધાય;
મરિચિકાજલ મોહોમાં નાવે આશા અટકી થાય. અક્ષય. ૨૫
ત્રિવિધ તાપની ભાડ વિષે ધાણીની પર ભૂંજાય;
તોપણ લાલચ લેશ ન છૂટે અધિક ઉપાયે ધાય. અક્ષય. ૨૬
અવિચલ ભાવ ધરી હરી ભજતાં મમતા દૂર પલાય;
પ્રભુ કૃપાયે અંતરમાં વૈરાગાદિક થીર થાય. અક્ષય. ૨૭
ગુરૂ વેદાંત વચનથી તેણે નિજ સ્વરૂપ સમઝાય;
વૃત્તિ અખંડ જ્ઞાનમય રાખે જન્મ મરણ ભય જાય. અક્ષય. ૨૮
બ્રહ્માનંદ મગનમાં વિલસે ત્રિવિધ તાપ ટળી જાય;
દેહ છતે દેહભાવ તજે દઢ સંશય શોક પળાય. અક્ષય. ૨૯
હસે રમે સ્વયમાં સ્વય ખેલે સ્વયમાં બોલે ગાય;
સ્વગતાદિક માયિક ઉરમાંથી ભેદ અશેષ વિલાય. અક્ષય. ૩૦
એ સુખ જે માણે તે જાણે વાણે નવ કહેવાય;
મનોહર હરિ ગુરૂ પૂર્ણ કૃપાથી આત્માનંદ પમાય. અક્ષય. ૩૧

પદ ૩.

જે જન આવે શંકરપાશ, તે જન પામે ચિદઆકાશ. ટેક.
વૈરાગાદિક સાધન સઘળાં, કરે હૃદયમાં વાસ,
પ્રત્યક્ષ બ્રહ્મસ્વરૂપ પમાડે, ટાળે ભવના પાશ. જે જન. ૧
બ્રહ્માનંદ મગન થૈ ખેલે, ન કરે બીજી આશ;
અધિદૈવાદિક તાપ ત્રિવિધના, નિશ્ચય થાયે નાશ. જે જન. ૨
દેહાદિક મિથ્યા કરિ માને, એક સત્ય અવિનાશ;

શુષ્કપર્ણસમ જગમાં વર્ત્તે ખલથી રહે ઉદાશ. જે જન. ૩
જન્મનિ ગંગા જલમાં ઝીલે, સદા તૃપ્ત સુખ રાશ;
ભેદરહિત વ્યાપકમાં વિલસે, સ્વય સ્વામી સ્વય દાસ. જે જન. ૪
જે સુખ પામિ પાર ઉતર્યા, શુક સનકાદિક વ્યાસ;
મનોહર સેહેજે તે સુખ પામે, મટે કાલનો ત્રાસ. જે જન. ૫

પદ ૪.

જે કોઈ સદગુરૂ શરણે જાય, તેના સંશય દૂર પલાય. ટેક.
કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ, મછર, આશા તૃષ્ણા લય થાય;
અતિશચિંતાદિક દોષ વિષયના, ઉરમાંહે દેખાય. જે કોઇ. ૧
તેથી દૃઢ વૈરાગ ઉપજે, સત્યાસત્ય જણાય;
શમ દમ ઉપરતી સહન શક્તિથી, દૃઢ વિશ્વાસ બંધાય.જેકોઇ. ૨
સમાધાન સ્વરૂપમાં જાણી, ઇચ્છા અતિશય થાય;
વાક્ય વિચાર નિરંતર કરતાં, બ્રહ્મ રૂપ દરસાય. જે કોઇ. ૩
અજ્ઞપણું તત્કાલ આળસે, નિત્યાનંદ જમાય;
માયિક ભેદ બુદ્ધી મેલીને, નિજપદ માહેં સમાય. જે કોઇ. ૪
સમરસવ્યાપક સચ્ચિદ આનંદ, રૂપ થઈ વિલસાય;
મનોહર મરણતણો ભય ભાગે, જીવન્મુક્ત કેહેવાય. જે કોઇ. ૫

પદ ૫.

જેહેને કૃષ્ણ વચન વિશ્વાસ, તેહેને ન રહે યમનો ત્રાસ. ટેક.
વિશ્વેશ્વરના વચન વિચારે, વર્તે ભારે આસ;
વાક્ય વિરૂદ્ધ ન બોલે મુખથી કરે સંતમાં વાસ. જેહેને. ૧

કામ ક્રોધ તૃષ્ણાદિક કેરો, કરે હૃદયથી નાશ;
શીલ દયા સંતોષાદિકની, ખરી જમાવે રાશ. જેહેને. ૨
નિરાધાર આધાર સર્વનો, તે હરીનો વિશ્વાસ;
તેહેને ભજે યજે ધ્યાયે નિત્ય, અન્ય ન રાખે આશ. જેહેને. ૩
સાધનવંત થકો નિત્ય સાધે, એકરૂપ અવિનાશ;
ભેદ રહિત નિજ રૂપ જણાયે, ચિદાકાશ સુખરાશ. જેહેને. ૪
કૃષ્ણ કૃપાથી નિશદિન તેહને, બ્રહ્માનંદ વિલાસ;
મનોહર મુક્ત જગતમાં વિચરે, છુટે માયાપાશ. જેહેને. ૫

પદ ૬.

મન તું મેહેલ જુઠ જંજાલ, માથે ભમે અચાનક કાલ. ટેક.
માત પિતા દારા સુત બંધુ, મિત્ર શિષ્ય રખવાલ;
પ્રાણ સતે સહુ સગું જણાયે, વૃદ્ધ, યુવા ને બાલ. મનતું. ૧
પ્રાણ ગયાપર પલ ન રખાયે, ફોગટ કરે કતાલ;
બાળી જાળી ખાખ કરીને, વાંસે નાવે વાલ. મનતું. ૨
કાલ તણા મુખથી નવ છૂટે, જો પેસે પાતાળ;
જ્યમ આવે ત્યમ ચાવે જાયે, શું બુઢો શું બાલ. મનતું. ૩
ભવસાગરમાં ચાર ખાણના, જંતુ લઘુ વિશાલ;
અગણિત પ્રગટે અગણિત મારે, કાલ પાથરી જાલ. મનતું. ૪
કાલતણો જે કાલ નરહરી, તે સાચો રખવાલ;
વેગે શરણ ગ્રહે તે હરિનું, લેશે શીઘ્ર સંભાલ. મનતું. ૫
ચેત ચેતરે ચેત શીઘ્રથી, મુકી આલ પંપાલ;
મનોહર મૃત્યુથકી મુકાવે, ચિદઘન દીનદયાલ. મનતું. ૬

પદ ૭—રાગ જંગલો.

કપટી પાપ આપતો હીંડે ઠારોઠાર. ટેક.
ચપટી ચોખા લૈ ફરે, સર્વ દેવનાં દ્વાર;
કર જોડીને વિનવે, માહારાં પાપ નિવાર. કપટી. ૧
એકાંતે પૂજા કરે, ગંધ પુષ્પ બહુ પેર;
કાલો થઇને કરગરે, જાણે આણે મેર. કપટી. ૨
નીચો થઇ પાયે નમે, બહુ નાચે બહુ ગાય;
આંખો વીચે પ્રેમથી, મન માગે ન ધરાય.ક પટી. ૩
કામ ક્રોધ ઉરમાં અમિત, ધન માટે બહુ ધાય.
ચોરી ચાડી કપટ છલ, જમ તમ કરીને કમાય. કપટી. ૪
મન જાણે કહેવાથકી, પાપ થાયેછે નાશ;
પાપ મૂલ પસરી પડે, રૂંધ્યું હૃદયાકાશ. કપટી. ૫
પાપતણું તો મૂલ છે, કામાદિક મન મેલ;
ત્યાંહાં સુધી નહી સાંભલે, દેવ ગણેછે ફેલ. કપટી. ૬
પાપ ટાળવા ચાહે તો, કામાદિકને ટાળ;
સત્ય દયા સંતોષની, આડી કરને પાળ. કપટી. ૭
નિર્મળ થઈ હરિ ભજન કર, રાખી દૃઢ વિશ્વાસ;
મનોહર સઘ મુકાવશે, કાપી પાતક પાશ. કપટી. ૮

પદ ૮.

મૂરખ પાપ ટાળવાવીણે વગથા કોડ. ટેક.
કાશીમાં ષટમાસ જઈ દેહેલા રાખે કોડ;
નિત્ય જઈ નાહે ગોમતી, જોવે શ્રી રણછોડ. મુરખ. ૧

ભવ બાધો ભટક્યાં કરે, અડસઠ તીરથ નાહાય;
પગલે પગલે પાપનો, અધિક ઉમેરો થાય. મુરખ. ૨
ગોમય માટી લેપસું, માધવટા બહુ નાહાય;
ચડચડ બોલે ચાંબડી, કડકડ હાડો થાય. મુરખ. ૩
પંચાગ્નિ સાધન કરે, ઉલટી ત્વચા દઝાય;
ધુમ્રપાન તપ આદરે, મુખમાં ધૂમ ભરાય. મુરખ. ૪
કૃચ્છ્રાદિક બહુ વ્રત કરે, તેથી તન સૂકાય;
લાલચ ધારા ચાલતી, તે પલ નવ મૂકાય. મુરખ. ૫
દેવ વિવિધ વિધિ વીનવે, પૂજા કરે અખંડ;
દશે આંગળાં દાંત દઈ, પાય પડે જ્યમ દંડ. મુરખ. ૬
એણિપરે ધાયે અતિ ઘણો, ન લહે પાતક મૂલ;
ખીલો ડાંમે ક્યમ મટે, અશ્વ ઉદરનુ શૂલ. મુરખ. ૭
શત સંવછર તુંબડી, જલમાં ડબકાં ખાય;
અંતર ધોયા વણ કદી, કટુતાઈ નવ જાય. મુરખ. ૮
ત્યમ અંતરથી પાપનૂં મૂલ કર્યાં વણ દૂર;
કાયકલેશ વૃથા કરે, મમતાતણા મજુર. મુરખ. ૯
કામાદિક મનથી તજે, સત્યાદિકને સાહે;
અંતર યામી ઈશનું, ધ્યાન ધરે મનમાંહે. મુરખ. ૧૦
ભેદ રહિત હરિને ભજે, સઘળે હરિ દરસાય;
તો સાધન સરવે ફળે, પાતક દૂર પલાય. મુરખ. ૧૧
દેહાહંમતિ વીસરે, શુદ્ધ સ્વરૂપ પમાય;
મનોહર માયા ઝાંઝવા, દેખત મિથ્યા પાય. મુરખ. ૧૨

પદ ૯—રાગ કલ્યાણ.

જય જય જય જગન્નાથ જગન્નિવાસ સ્વામિ. ટેક.
સકલ જગાધાર પ્રભુ, જગદાંતરયામિ. જય. ૧
ત્રિગુણાત્મક રૂપ ધરી, કહાવો બહુ નામિ;
આપે નિર્લેપ શુદ્ધ, વ્યાપક નિઃકામી. જય. ૨
માયામય ઘાટ કરી, ઠાઠ રચ્યો ભારી;
બ્રહ્માદિક પાર ન લહે, કોણ મતી મારી. જય. ૩
ઈંદ્રિયોના કરણ કર્યા, તેથી મન ભારી;
તેથી પર બુદ્ધિ કરી, મુખ્ય કારબારિ. જય. ૪
પોતે વ્યતિરેક થકા, પૂતલાં નચાવો;
સહુને ચિદ શક્તિ વડે, જીવતાં જણાવો. જય. ૫
અજ્ઞાને આપ ભુલી, જડમાં ભરમાયે;
પોતાને બંધ માની નીરવણ તણાયે. જય. ૬
જે જન જડ વસ્તુવિષે, અહંતા ન આણે;
ચૈતન્ય અખંડ એક, અમિત શક્તિ જાણે. જય. ૭
મનમાં દ્રઢ ભાવ ધરિ, નાથ શરણ આવે;
તેહેના ભવતાપ હરો, પુનર ભવ ગમાવે. જય. ૮
આપોપું તજીને અન્ય નાથ વણ ન જાણે;
મનોહર આનંદરૂપ માંહે મોજ માણે. જય. ૯

પદ ૧૦.

ચૈતન્ય અભેદ લહે તે જાણે સાચું. ટેક.
જાંહાંસુધી ભેદ બુદ્ધિ તાંહાંસુધી કાચું. ચૈતન્ય. ૧

અરૂપી અછેદ્ય વસ્તુ, તેહેને કોણ કાપે;
કરમાં ગ્રહેવાય નહી, કોણ કહે ને આપે. ચૈતન્ય. ૨
સ્વાભાવિક ભેદ ચાર, ભૂતમાં ગણાયે;
પાંચમું આકાશ ભૂત, ક્યાંહિ ન ભેદાયે. ચૈતન્ય. ૩
તેથી પર ચૈતન ઘન વ્યાપક સહુ માંહે;
ઔપાધિક ભેદ જોઇ, મૂરખ મૂઝાયે. ચૈતન્ય. ૪
જ્ઞાનગમ્ય ચૈતન્યને, આંખે જોવા જાયે;
ત્રણ દેહોપાધિ તજ્યાવિના ભરમાયે. ચૈતન્ય. ૫
પ્રત્યંગ સ્વરૂપ જાણે તો ખરૂં સમઝાવે;
મનોહર પોતેજ પછી, ભેદ મિથ્યા ગાયે. ચૈતન્ય. ૬

પદ ૧૧.

કાંઇ નહીં મારૂં નાથ, હું તે શું સમરપૂં. ટેક.
આપના સ્વરૂપ માંહે, આપોપું અર્પૂં. કાંઈ નહીં. ૧
ત્રિગુણાત્મક મૂલ શક્તિ, પ્રકૃતિ તમારી;
તેથી ગુણ ભેદ રૂપ, સૃષ્ટી વિસ્તારી. કાંઇ નહીં. ૨
પૃથિવ્યાદિ ભૂતતણી વિકૃતિ અનંતા;
દ્રવ્યાદિક સકલ માહારૂં હું મંતા. કાંઇ નહીં. ૩
ઉભય દેહ ભૌતિક છે માહારૂં નહી એકે;
તેવડે સંબંધી ગણું સત્ય નહી વિવેકે. કાંઈ નહીં. ૪
વિશ્વ વિષે વ્યાપક ચિદરૂપ છે તમારૂં;
સ્થાવર જંગમમાં કોઇ તેથી નહિ માહારૂં. કાંઈ નહીં. ૫
માહારૂં તો અજ્ઞાન એક, તેથી હું માહારૂં;
દેહાદિકમાંહિ હું તું, નાહક નઠારૂં. કાંઇ નહીં. ૬

નાથ કૃપાસિંધુ વિષે તેં સકલ ગમાવ્યું;
ભેદ રહિત ચૈતન ઘન હૃદયમાં જમાવ્યું. કાંઇ નહીં. ૭
અનંત અભેદ એક તમને નિત્ય ગાઉં;
મનોહર ભુલેથી ભેદ ઢુંકડો ન જાઉં. કાંઇ નહીં. ૮

પદ ૧૨.

સ્વસ્વરૂપ જાણ્યાવણ શીદ સ્વામી ખોલે. ટેક.
છીપે નહિં તરસ કદિ પગે નીર ડોલે. સ્વસ્વરૂપ. ૧
ત્રણ અવસ્થાથી પર પ્રકાશ કલા સોલે;
ચૈતન્ય કહે વેદ તેહેને જડમાં ઝોલે. સ્વસ્વરૂપ. ૨
અરૂપી તું રૂપી નાથ નિત્ય ઊઠી ખોલે;
અસુત પરસુતાના જેમ માંગા બહુ ઝોલે. સ્વસ્વરૂપ. ૩
પરમાણુ રૂપ જીવને કહી તું માને;
તેહેને તો દેહ જેવું નથી શુણ્યું કાને. સ્વસ્વરૂપ. ૪
દેહ સમ ચૈતન્ય કહીયે તો નાહાનું મોહોટું;
દેહ થયે વધે ઘટે અંતે થાય ખોટું. સ્વસ્વરૂપ. ૫
તે માટે ચૈતન્ય વ્યાપક પ્રમાણ;
ઉપાધીને દુર કરી એમ જોયે જાણ. સ્વસ્વરૂપ. ૬
બુદ્ધીથી પર સ્વસ્વરૂપ કૃષ્ણજી બતાવે;
ઉલટું જડમાહે જોયી શીશ કાં પકાવે. સ્વસ્વરૂપ. ૭
શુદ્ધ સ્વામી વ્યાપક છે સેવક સોપાધી;
તે તજ્યાવિના ન મટે અંતરાય વ્યાધિ. સ્વસ્વરૂપ. ૮
સ્વસ્વરૂપ શોધ્યા વણ કોટિ કર્મ શુદ્ધિ;
સ્વામિ ન સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ પામે બુદ્ધિ. સ્વસ્વરૂપ. ૯

પદ ૧૩.

પ્રેમથી ભજી લે આજ ચિદઘન સુખકારી. ટેક.
કાલ કોણુ કળી શકે ઘડી પલ પીચારિ. પ્રેમથી. ૧
સ્વર્ગાદિક ભોગ તણી કામના વિસારી;
જડ વૃત્તિ દુર કીજે મનમાંથી મારી. પ્રેમથી. ૨
વિશ્વ વિષે વ્યાપક છે સાક્ષીપણું ધારી;
જેહેની ચિદશક્તિયે છે, જાણુ મતિ તાહારી. પ્રેમથી. ૩
તે હરિ નિર્લેપ સદા, શુદ્ધ નિર્વિકારી;
બુદ્ધિપર વિરાજમાન, નિશ્ચે લે ધારી. પ્રેમથી. ૪
ચૈતન્યમય વૃત્તિ એક અખંડ સમારી;
પામ્ય તું સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભય નિવારી. પ્રેમથી. ૫

પદ ૧૪.

એક તું અભેદ સમઝ ચિદઘન શુભકારી. ટેક.
વ્યાપક નિર્લેપ જગ પ્રકાશક અઘહારી. એક તું. ૧
જાગ્રતમાં જે ગણે છે, સ્થૂલ વસ્તુ પ્યારી;
સ્વપ્ન વિષે તેજ જાણે, સૂક્ષ્મ વસ્તુ સારી. એક તું. ૨
સુષુપ્તિમાં તેજ વસ્તુ સર્વને વિસારી;
અજ્ઞ થકો ભોગવે આનંદ ભોગ ભારી. એક તું. ૩
ત્રીતનથી ભિન્ન સતે, ભાસે સંસારી;
જાંહાં જોવે તાંહાં તેવો, દીસે અહંકારી. એક તું. ૪
જાગ્રતાદિ જાય આવે, જડ ભાસે ન્યારી;
ચૈતન્ય અવિચલ પ્રકાશ, જોને નિરધારી. એક તું. ૫

જ્ઞાત નહિ અન્ય માટે, ભેદ મતિ વારી;
શેષ તું સચ્ચિદાનંદ, બ્રહ્મ રહે ધારી. એક તું. ૬

પદ ૧૫—રાગ ધોળ.

પરથમ વરણાશ્રમ ધર્મ પાલતા,
કીધાં જપ વ્રત દાન અનેક; જીત્યું મન તેહનું. ૧
તેથી હરિ ભક્તિ ઉર ઊપની, જાણ્યા સાચા સ્વામી એક. જી. ૨
તેણે તીવ્ર વૈરાગ પ્રગટ થયો, ગઇ ભોગ વાસના દૂર. જી. ૩
જડચૈતન્ય શુદ્ધ વિવેકથી, જાણ્યા જુજવા જયમ તમ સૂર. જી. ૪
દશ ઇંદ્રિયો જેણે વશ કરી, જીત્યા મન બુદ્ધિ ચિત અહંકાર. ૫
ઉપરતી પામ્યું મન સર્વદા, ન કરે કાંઈ વિષય વિચાર. જી. ૬
સુખથી ઉછરંગ ન મન ધરે, ભય દુઃખથી ન પામે લગાર. જી. ૭
વિશ્વાસ ગુરૂ વેદાંતનો, દ્દઢ કરી ચિત રાખે ઠાર. જી. ૮
નિજ રૂપ જાણવા ચિત રહે, એકાગ્રપણે દિન રાત. જી. ૯
એક મોક્ષની ઇછા મન વિષે, બિજી કાંઇ ગમે નહી વાત. જી. ૧૦
સેવે શ્રીગુરૂ દેવને હેતથી, કરે નિકટ એકાંતે વાસ. જી. ૧૧
કરે શ્રવણ મનન વેદાંતનું, નિશીવાસર એજ અભ્યાસ. જી. ૧૨
મહા વાક્ય વિચારતાં મુડીચે, રહ્યું ચૈતન્ય સર્વાવાસ. જી. ૧૩
જીવ ઇશ ઉપાધિ પરહરી, નિજ રૂપ લહ્યું ટલ્યો દાસ. જી. ૧૪
પાંચ કોશના પડદા ટાલીયા, પામ્યો જલહલ જ્યોતિ પ્રકાશ. જી. ૧૫
પાંચ ભુતનાં પુતલાં પરહરાં, જાણ્યો સૂત્રાત્મા સુખ રાશ. જી. ૧૬
ધ્યાતા ધ્યાન ધ્યેય વૃત્તિ પરહરી, રહ્યો ધ્યેય નિરંતર આપ. જી. ૧૭
ગુણ ત્રયના દેવની એકતા, જાણ્યો બ્રહ્મ પ્રણવનો જાપ. જી. ૧૮

પુણ્ય પાપના ત્રાજવાં ત્રોડીયાં, મેહેલ્યો વધ ઘટનો વેપાર. જી. ૧૯
કર્મ કાંડનાં કાટલાં પરહરાં, પામ્યો જ્ઞાન અખુટ ભંડાર. જી. ૨૦
ખટ શાસ્ત્રના ખોટા રાજવી, કાહાડયા કરતા કુડા વાદ. જી. ૨૧
થાણું બેઠું વેદાંત ભુપાળનું, ઉઠયો અનહદ નોબત નાદ. જી. ૨૨
હીંડે જ્ઞાન ગગનમાં મલપતો, છુટો મોહ માયાનો પાસ. જી. ૨૩
તુરીયા પદમાં વરતે સદા, અજ્ઞાન થઈ ગયું નાશ. જી. ૨૪
સંસાર સમુદ્રને શોષીયો, સુખ સાગર લહેર અપાર. જી. ૨૫
વસે અડસઠ તીરથ અંગમાં, દેવ ઓચરે જય જયકાર. જી. ૨૬
પરાપાર તે વરતે પ્રેમમાં, મુખે બોલે બોલ અમૂલ. જી. ૨૭
અણુસમજુના આલ ગણે નહી, જેમ કરીવર ઉપર ફૂલ. જી. ૨૮
જેહનો કાલ તે કીંકર થઇ રહ્યો, મૃગ તૃષ્ણા જલ લોક. જી. ૨૯
તેહેને ચરણે તે શીશ નમાવતાં, ટલે ત્રિવિધ તાપ ઉર શોક. જી. ૩૦
દાસી આશા પિશાચી થઈ રહી, કામ ક્રોધ તે કેદી લોક. જી. ૩૧
ભાસે બ્રહ્મ કલોલ તે સર્વદા, ચાર ખાણ ને ચૌદ લોક. જી. ૩૨
દુઃખરૂપ તે સુખ સાગર થયું, થયો દ્વૈતવૃત્તિનો નાશ. જી. ૩૩
રવિમાં જ્યમ તમ ભાસે નહીં, ભાસે સઘળે તે પૂર્ણપ્રકાશ. જી. ૩૪
દીસે દેહવંત જડબુદ્ધીને, પોતે ત્રણ દેહેને પાર. જી. ૩૫
દીસે ખાતાં પિતાં બોલતાં, નિત્યે છે નિરંજન નિરાકાર. જી. ૩૬
જાણે સંત સલોણા તેહને, જેહને હોય છેલો અવતાર. જી. ૩૭
જગ પાવનકર તે અવતર્યા, અન્ય માત ઉદરનો ભાર. જી. ૩૮
તેહને ચૌદલોકમાં વિચરતાં, અંતરાય કોયે નવ થાય, જી. ૩૯
રિધિ સિધિયો દાસિયો થઈ રહી, બ્રહ્માનંદ હૃદેજ સમાય. જી. ૪૦
જાણે એક અખંડિત બ્રહ્મને, નવ દેખે તે માયા ગોલ. જી. ૪૧
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રૂપે સદા, કરે આનંદમોજ કલોલ. જી. ૪૨

પદ ૧૬.

શ્રીકૃષ્ણ કૃપા કરી ઓચરે, તમે સુણજોરે ચતુર સુજાણ;
અવસર રૂડો આજનો. ૧
નરદેહ તે તરતાનું નાવ છે,
રખે ફરતારે રઝલી ચારે ખાણ. અવસર. ૨
ગુરૂ વચને તે સાધન સિદ્ધ કરો;
અરપો શરણેરે તેહને તન મન પ્રાણ. અવસર. ૩
જાણે આતમા શુદ્ધ વિચારથી;
જાગ્રતમાંરે જે છે સરવનો જાણ. અવસર. ૪
સ્વપ્નામાં પણ તે જાગતો;
સુષુપતીનોરે જે છે સાક્ષી પ્રમાણ. અવસર. ૫
નહી ત્રણ અવસ્થા તેહને;
તુરયાપદરે પોતે પુરૂષ પુરાણ. અવસર. ૬
ચૌદ લોકમાં ખેલે એકલો;
નહીં જગમાંરે બીજો ઈવણ જાણ. અવસર. ૭
નહી લોક તેહેના સ્વરૂપમાં;
જે છે ચિદઘનરે જગનું આધિષ્ઠાન. અવસર. ૮
સચ્ચિદાનંદ જ્યોતિ સ્વરૂપ છે;
જેહેના બોલેરે ચારે વેદ વખાણ. અવસર. ૯
એવા આતમરામને ઓલખે;
એક અનુભવરે જેહેનું સત્ય પ્રમાણ. અવસર. ૧૦
એક મુક્તિનો મારગ એજ છે;
એવું બોલેરે શ્રુતિ શાસ્ત્ર પુરાણ. અવસર. ૧૧
જીવનમુક્ત થઇ જગમાં રમો;

મેહેલો જુઠીરે તમે તાણુમતાણુ, અવસર. ૧૨
ઉત્તમ દેહ ધરી ભૂલે આતમા;
એવા નર છે રે મહા પાપની ખાણુ. અવસર. ૧૩
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભેટીયા;
તેણે કીધીરે બહુ અખૂટ કમાણુ. અવસર. ૧૪

પદ ૧૭–ગરબો.

ગરબો ગાઇયે તે નિરગુણ નાથનોરે લોલ;
જે કોઈ શામ છે અકામને સકામનો રે લોલ. ૧
આપે ચૈતન્ય ઘન વ્યાપક અપાર છે રે લોલ,
ચૌદ લોકનો આધાર નિરાધાર છે રે લોલ. ૨
જેહેની શક્તિયો અનંતને અનૂપ છે રે લોલ,
એક ઇચ્છાશક્તિ તે ત્રિગુણ રૂપ છે રે લોલ. ૩
તેથી શિવ વિષ્ણુ વિરંચી પેદા થયા રે લોલ;
રચિ વિશ્વ સકલ માંહે તે વ્યાપી રહ્યા રે લોલ. ૪
ગુણ કામ ભેદ થકી નામ ત્રણ છે રે લોલ;
એક ચૌદલોક વ્યાપક ચૈતન્ય છે રે લોલ. ૫
તેણે ઇચ્છાએ અનંત સૃષ્ટિ આદરી રે લોલ;
બહુ નાટક રમવાને રચના કરી રે લોલ. ૬
દેવ દનુજ મનુજ પશૂ પૂતલાં રે લોલ;
પુણ્ય પાપ તણા સૂત્રવિષે સુતલ્યાં રે લોલ. ૭
પામી દેહ અભિમાન વડે ફૂલીયા રે લોલ;
સૂત્રધાર નાથ હૃદય થકી ભૂલિયા રે લોલ. ૮

કામ ક્રોધ લોભ મોહ જાળમાં પડ્યા રે લોલ;
સહુ નાટક રમવાને ચાળે ચડ્યાં રે લોલ. ૯
કંઈક અષ્ટ પ્હોર ઘરતણા કામમાં રે લોલ;
કેંક રાત દિવસ એશ ને આરામમાં રે લોલ. ૧૦
કેંક ધરે બહુ વેષ મન ભાવતાં રે લોલ;
હીંડે મુરખોને બહુ બીહીવરાવતા રે લોલ. ૧૧
ધરે ધ્યાન થઇ સિદ્ધ રચે ફંદને રે લોલ;
જુઠા ઇશ બને જોઇ મતિમંદને રે લોલ. ૧૨
કરે નિત્ય નવા વેષ પંથ જુજવા રે લોલ;
બહુ મંદિરો બનાવે જડ પૂજવા રે લોલ. ૧૩
વરણુ ભેદ તજી ભ્રષ્ટ કરે સૃષ્ટીને રે લોલ;
દેવ ભૂલવી વધારે વિષય દ્રષ્ટીને રે લોલ. ૧૪
પીતળ પાના ચોડીને રચના કરે રે લોલ;
ધામધૂમ કરી પંથીને રાજી કરે રે લોલ. ૧૫
કેંક રચના જોવાને ફરતા ફરે રે લોલ;
તેને ઇશ માની શીશ નામી કરગરે રે લોલ. ૧૬
કેંક ચોર જાર સૂર સાહુકાર છે રે લોલ;
વેશ નાટકના અનંત અપાર છે રે લોલ. ૧૭
ભૂલી નાથને પાષાણુ હીંડે પૂજતારે લોલ;
શ્રુતિ સ્મૃતિતણી વાત વણુબૂજતા રે લોલ. ૧૮
બાંધી પાપ તણી પોટ ગતી નીચમાં રે લોલ;
થાય કીટને પતંગ વિષ્ટા કિચમાં રે લોલ. ૧૯
કૈંક કરી શુભ કર્મ દેવલોકમાં રે લોલ;
જઈ ભોગવે અનંત સુખ અશોકમાં રે લોલ. ૨૦

કેંક જાણે છે શાસ્ત્ર મરજાદને રે લોલ;
સાચા નાથને ભજેછે મુકી વાદને રે લોલ. ૨૧
એક વ્યાપક ચૈતન્ય સાર વેદનું રે લોલ;
જાણી ધ્યાન ધરે ચૈતન્ય અભેદનું રે લોલ. ૨૨
નીજ રૂપ લહી ઈશ સૃષ્ટીમાં ફરે રે લોલ;
જીવન્મુક્ત મનોહર નવ ભય ધરે રે લોલ. ૨૩

પદ ૧૮–ગરબી.

સૂણો કૃષ્ણતણી વાણ છે પ્રમાણરે, તાણ પડી મેલીરે;
ભજો ચૈતન અખંડ તજો સર્વ વિષય કામના ઘેલીરે. ૧
શોક દુઃખ થયે સુખેથી આનંદરે, મનમાં ન આણોરે;
રાગ દ્વેષ બ્હીક વેહેમ કામ ક્રોધરે, શત્રુ કરી જાણોરે. ૨
શ્રેષ્ઠ દુષ્ટ શુભાશુભ કરે વેણરે, કોઇને ન કહેજોરે;
સર્વ લોકસું પ્રીતિ નહી વેરરે, સાક્ષી જેવા રેજોરે. ૩
સર્વ ઇંદ્રીયોને કૂર્મ તણી પેરરે, નિજ વશ કીજેરે;
સર્વ વિષયને વિષ રૂપ ગણી, કોઇને ન ક્યાંહી જાવા દીજેરે. ૪
ભુખ દુખ થકી ઇંદ્રિયો મંદ થાયરે, પણ રહે પ્રીતિરે;
બ્રહ્મ લહે ન રહે વિષય તણી પ્રીતરે, તેણે ઇંદ્રિ જીતિરે. ૫
સાધન ટાણે પણ ઇંદ્રિયો બલવંતરે, મન જાયે તાણીરે;
તેહેને જીતિ લહે આતમા તે શૂરરે, અન્ય ભરે પાણીરે. ૬
વિષય સાંભરતા થાય તેને સંગરે, તેથી કામ જાગેરે;
તેથી ક્રોધ તેથી મોહ તેથી બુદ્ધી તણી સમજણ ભાગેરે. ૭
માટે કરે વિષય તજી રાગ દ્વેષરે, નિજ મન જીતેરે;

નિત્યે ધરે બ્રહ્મજ્ઞાન તજી માનરે, પ્રીતી તણી રીતેરે. ૮
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સાક્ષાતરે, જે જન જાણેરે;
તેહેના જાય દુઃખ દોષ થાય મુક્ત રે, આનંદ મોજ માણેરે. ૯

પદ ૧૯.

ચૌદ લોક તણા વિષય ગણે તુચ્છરે, તે જન વૈરાગીરે;
અતિશયતા અનિત્યતાને નાશ જોઇ જેહેની મતિ જાગીરે. ૧
કામ કિંકર નર તજી વરણ ભેદ એક વરણ થઇ બેસેરે;
ધરે તિલક છાપ માલ કુટે તાલરે, જાંહાં ત્યાંહાં પેસેરે. ૨
સાધુ તે જે અહિંસા ધર્મરે સત્ય નિત્ય પાળેરે;
ચૌદ લોક વિષે ચૈતન ઘન રૂપરે, એકલું નિહાળેરે. ૩
બીજા ફંદીઓની વૃત્તિ પરોવાયરે, માણસોની વાંસેરે;
જેમ તેમ સમજાવી બાંધી તર્તરે, પંથતણે પાશેરે. ૪
દશ ઇંદ્રિયો જીતે તેવી થતી જાણરે, શાસ્ત્ર પરમાણેરે;
ધરે ધ્યાન નિજ રૂપનું અખંડરે, અન્ય નવ જાણેરે. ૫
વિકલ ઇંદ્રિયોને કરી તાલ મેલરે, વખાણ લઈ બેસેરે;
જેમ જેમ રીઝે લોક ફાવે દાવ તેમ તેમ આઘા પેસેરે. ૬
સત્ય બ્રહ્મસૂં અભેદ જેહેને સંગરે, તે જન સતસંગીરે;
અસત જડરૂપ જગત વિષય તણા સદાયે અસંગીરે. ૭
બીજા અજ્ઞને રીઝાવવાના દાવરે નિત્ય નવા ધારેરે;
સતસંગી જૂઠું નામ અસત પુતલાંની સંગત વધારેરે. ૮
વિષ્ણુવ્યાપક જાણે તે જનરે વૈષ્ણવ સાચારે;
કામ કિંકર રસ ગાન તાન મસ્ત રહે ભોગ સંગ રાચારે. ૯

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ વિષે મગ્નરે સંત રહે શૂરારે;
અન્ય પડયા કાલ પાશ વિષય મૂઢરે, તડફડે જ્યમ પુરારે. ૧૦

પદ ૨૦.

સેવો કૃષ્ણજીને વ્યાપકરૂપરે, સંત તણી રીતેરે;
જાણે ચેતન ઘન આનંદ બ્રહ્મરે પૂરણ પ્રીતેરે. ૧
સેવક સેવ્ય સેવારૂપીયું નિરમાલ્ય રે, તેહને દૂર કીજેરે;
કામ ક્રોધ રજ લેશ દેવમંદિરમાં રહેવા ન દીજેરે ૨
પૂજા કીજીયે અખંડ ધ્યાનરૂપ જ્ઞાન દીપ અજવાલીરે;
કીજે નાથમાં સમર્પણ જગ સર્વરે, આપોપાને ટાળીરે. ૩
એક ધ્યેય શેષ ચૈતન્ય ઘન અન્ય શેષ રેશ નવ જાણોરે;
કરો અવિચલ વૃત્તિ દિન રેણુ નિજાનંદ મોજ માણોરે. ૪
ગંદી દેહ રૂપ જન અન્ય દેવ જડવસ્તુને ઠરાવેરે;
કાચ કીડીઆં વગેરે જુઠા ઠાઠરે પોકલ બનાવેરે. ૫
એવા મુર્ખોની વાત મનમાંહેરે, પેસવા ન દેજોરે;
સચ્ચિદાનંદ રૂપ કૃષ્ણ જાણી જગતમાં રેહેજોરે. ૬

પદ ૨૧.

અર્જુન સાથે બોલ્યા હરિ એમરે, મિત્ર સૂણો વાણીરે;
હુંછું વ્યાપક અનંત ને અપાર મૂઢ શકે નહી જાણીરે. ૧
આદિ મધ્ય અંત સૃષ્ટીથી નિર્લેપરે શુદ્ધ હું બિરાજુંરે;
બ્રહ્માદિક સર્વ દેવ થકી પૂર્વરે, એક રૂપે છાજુંરે. ૨

સર્વ તણા આદિ મધ્ય અંત રૂપરે એકલો હું જાણું રે;
કોઈ નથી હુંથી ભિન્ન જગમાંહેરે, અણુ ને પરમાણુરે. ૩
હું તો સદાય અસંગ જડ ભૂત થકી શુદ્ધ પણે વરતુંરે;
છઊં અકર્ત્તા સ્વરૂપ નિજ શક્તિ વડે જડને કરૂં ફરતુંરે. ૪
સંત જનને સ્વરૂપ ઉપદેશરે, દુષ્ટ નાશ કરવારે;
ઇછા શક્તિયેં ધરૂં તે નરવેષરે નરમાં વિચરવારે. ૫
તેથી ચોર પામી દાવ મુજ નામ થકી પુતલાં બનાવેરે;
જુઠા ગ્રંથ કરી રચી ફંદ ભોળા લોકને ભુલાવેરે. ૬
અમે માંડ્યું નથી કોઈ ગામરે મંદિર અમારૂંરે;
અમો કેહેતા નથી જે વંશ વારસ ને માને તેહને તારૂંરે. ૭
સર્વ લોકછે સમાન મારે કોઈ નથી પારકું પોતાનુંરે;
સર્વ તણો ઇશ્વરવ્યાપક છઊં એકરે, નથી કહેતો છાનુંરે. ૮
હુંને વ્યાપક સ્વરૂપ જે અનન્યપણે ભજે તે તો મારારે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રૂપ જાણુરે, લોકથી તે ન્યારારે. ૯

પદ ૨૨—રાગ કાફી.

સદ્ગુરૂ શાસ્રની વાણીરે, સમજે સાચા પ્રાણી. સદગુરૂ. ટેક.
ઘણા ભણ્યા બમણારે ભરમાયે, મન બાંધે મત તાણી;
અણુસમજુને અવળું ચીંધે જૂઠુ બોલે જાણી જાણીરે. સદ. ૧
મૂરખ લીધી વાત ન મૂકે, મરકટ મૂઠી બંધાણી;
વણ બાંધે બંધાઇ પડયા પછિ, મથે મિથ્યા મતપાણી. સદ. ૨
અસલથકીરે ગુરૂ એજ આપણા તે કેમ મુકીયે જાણી;
એવું જાણી અણઘડને રે પુજે, ન જુવે પામર પ્રાણીરે. સદ. ૩

દામ ચામ રસમાં બન્યોની બુદ્ધી ભરમાણી;
કૃષ્ણવચનને કાન ધરે નહિ વાહાલી તે વિષય કહાણીરે. સદ. ૪
આચારી થઇ અલગારે બેસે વૃત્તિ સદાએ અભડાણી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહ્યા વણ શુદ્ધ કરે નહિ પાણીરે. સદગુરૂ. ૫

પદ ૨૩–રાગ ખમાચી.

સંતો બાલપણામાં ચેતોજી ચેતોજી ચેતોજી;
તમે ચેતોજી સંતો બાલપણામાં ચેતોજી. ટેક.
ગુરૂ સેવા કરી શ્રતિ સમજાશે તનમાં ત્રેવડ છે તો જી. સંતો. ૧
શાંતપણે હરિને સમ જાણી, કામ હણોને દુઃખ દેતોજી. સંતો. ૨
બ્રહ્મ લહ્યા વણ અન્ય ન તારે, આ ભવજળમાં વેહેતોજી. સંતો. ૩
કાળ ફરે ચોદશ દુનિયામાં, શીશ દલામાં દેતોજી. સંતો. ૪
નર તન પામીને તરી ન શકે તે તો, હીંડે હબકાં દેતોજી. સંતો. ૫
જે પળ જાય તે નાવે પાછી, કોટી ઉપાય કરે તો જી. સંતો. ૬
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભજ ઝટપટ, જો સારૂ વાંચે તોજી. સંતો. ૭

પદ ૨૪–ગરબી.

એક છે એક છે એક છે રે, પ્રભુ આદ્ય મધ્ય અંત આપ એક છે. ટેક.
આદ્યઅંત પૃથ્વિના મધ્યે ઘાટ દિસે;
નામ રૂપ માત્ર તે અનેક છે રે. પ્રભુ. ૧
તેમ એક ચૈતન ઘટ ઘટ વ્યાપક;
ભેદ વિના એટલો વિવેક છે રે. પ્રભુ. ૨

ભુમી વિકારી માટે ભિન્ન ભિન્ન થાયે;
ચૈતન અવિકારી છેક છે રે. પ્રભુ. ૩
અવની રૂપી ને ચૈતન અરૂપી;
જેમ વસ્તુ નભમાં હરેક છે રે. પ્રભુ. ૪
દેહોહંમતીથી અનેક જીવોરે;
જાણે છે એજ અવિવેક છે રે. પ્રભુ. ૫
તેથી શુભાશુભ સુખ દુઃખ માને;
કામ ક્રોધ મોહાદી વિશેક છે રે. પ્રભુ. ૬
તે માટે ગુરૂ શરણે રહીને;
સાધન સાધ્યાની જેને ટેક છે રે. પ્રભુ. ૭
તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહી જાણે;
ભેદ જેવા ટોળાં ઠામે ભેક છે રે. પ્રભુ. ૮

પદ ૨૫—ગરબી.

કામની કામની કામની રે, કાયા નરની તો છે મોહોટા કામની ટેક.
જો જડ વૃત્તિ નહીં તજે તો, કીમત છે ફૂટી બદામનીરે. કાયા. ૧
તે માટે સદગુરૂ શરણે રહી, સાધન ચુક્તીને પામનીરે. કાયા. ૨
વૈરાગાદિક સિદ્ધ કરીને, રાખ્ય વૃત્તિ ચિદઘન ધામનીરે. કાયા. ૩
જે સમ વ્યાપક અનંત અગોચર, દુર કરણુ જડ કામનીરે. કાયા. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ મય થઈને, જનમ મરણુ ભય વામનીરે કાયા. ૫

પદ ૨૬—ગરબી.

આવીયો આવીયો આવીયોરે નર દેહ તારે તરવાનો આવીયો. ટેક.
જાગ્યો તહુ લગે જડનીરે ગડબડ, બાકીનો સુઈને ગમાવીયો રે નર. ૧

છૂટશે આયુષ્ય ક્ષણ ક્ષણ જાતાં, ક્રોડગણું હઇશ કદી લાવીયોરે નર. ૨
લખ ચોરાશીમાં રઝળીશ જો કદી, કાળે અચાનક ચાવીયોરે. નર. ૩
તે માટે તું શરણ જા તેહને, જે ગુરૂ વેદે ફરમાવીયોરે. નર. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અખંડ ભજીને, છુટીશ માયાથી તો તું ફાવીયોરે. ન. ૫

પદ ૨૭–ગરબી.

નાથને નાથને નાથને રે, અમે ભજીયે નિરંજન નાથને. ટેક.
જે બંધાયેલ તે કયમ છોડે, બીજાના બાંધલ હાથનેરે. અમે. ૧
મમતા મોહમાં જે ભૂલ્યા ભટકે, શોધે તે કામનાના સાથનેરે. અમે. ૨
રોગ અવિદ્યાનો અમને ન આવે, પીધો છે જ્ઞાનના કવાથનેરે. અમે. ૩
ચૈતન્ય કલ્પતરૂ તજી કયમ ભરીયે, જુઠ જડ બાવલે બાથનેરે. અમે. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ વણ બીજિ, અન્ય ન ગાયે ગાથનેરે. અમે. ૫

પદ ૨૮.

પ્રભુ તુને પ્રસન્ન તે કેમ થાશે,
તારી ઉલટી ચાલ ન જાય. પ્રભુ. ટેક.
કૃષ્ણ સ્વરૂપ કહે પ્રભુ કેરૂં, તે સુણતો નથી કાને;
જગ ધૂતાનાં વેણ સૂણીને ભટકછ રાને રાને પ્રભુ. ૧
માલ રોગ સંતાનાદિકની, માનતમાં ધન નાખે;
શિકોતર હનુમાનાદિકને ઇશ કહિ મુખ ભાખે. પ્રભુ. ૨
કામ વિવશ પામર વિષયીને, દેવ ગુરૂ કહી માને;
સોમણ સાબૂએ ખર ધોયે અશ્વ ન થાય નિદાને. પ્રભુ. ૩
વૈરાગાદિક સાધન જે ગુરૂ પ્રભુ પામ્યા ને બોલે;
તે ગુરૂ તો તારા મનમાંહે નહિ પામરને તોલે. પ્રભુ. ૪

જે વર અશ્વાદિક જોઇને પ્રભુ કહિ પાયે લાગે;
ત્યાગી સંત મલે સાહામા તો અવળું મુખ કરી ભાગે. પ્રભુ. ૫
કોઈ સૂણે વેદાંત કથા તો, મન માંહેથી ખીજે;
શોભા અન્ન વિષય ચરચાને ગાન તાનથી રીઝે. પ્રભુ. ૬
જગ કારણ પાલક સંહરતા, સાક્ષી સઘળે પોતે;
બાહર ભીતર ઘટ ઘટ વ્યાપક, તેને તું નહી ગોતે. પ્રભુ. ૭
આકાશાદિ ચૌદ લોકમાં અગણિત તન ઉપજાવે;
કલ્પ લગે તે હોયે કેવો કાંઈ ન મનમાં લાવે. પ્રભુ. ૮
કલ્પ લગે બ્રહ્માંડ તણા તન અગણિત પાળી જાણે;
એક પલકમાં સૃષ્ટિ ટાળે તું તેહને નવ જાણે. પ્રભુ. ૯
સર્વે મન બુદ્ધિનો પ્રેરક, અલગ રહ્યા ન જણાયે;
વણ મેહેનત એ સઘલા કામ કરે નવ આવે જાયે. પ્રભુ. ૧૦
નીદ્રામાં આનંદ ભોગ આપી સહુને સંતોકે;
કેવાથી એ કામ બને તે વાત ન મનમાં તોકે. પ્રભુ. ૧૧
સર્વ કાલ જે સરખો જાગે, ઠામ ન એવણ ઠાલો;
તે ઉપર તુંને નહિ પ્રીતિ, નિત્ય મૃતક છે વાહાલો. પ્રભુ. ૧૨
કરતાદિક જે કારજ સઘળાં ઇશતણાં કેહેવાયે;
અલ્પ એકદેશી શું કરશે ભુલે ક્યાં ભરમાયે. પ્રભુ. ૧૩
માયાના ચકડોલ વિષે જે, બહુ બ્રહ્માંડ રમાડે;
તે મેહેલી તું અલ્પ સિદ્ધ પાસે જઈ પાઘ પછાડે. પ્રભુ. ૧૪
બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવાદિક સરવે, જેથી થર થર ધ્રૂજે;
તે પ્રભુ મૂકી ઘાસફૂસને ઇશ કહી તું પૂજે. પ્રભુ. ૧૫
એથી ભિન્ન નહિ તું તો પણ, દેહોહં કરિ નાસે;
કર્તા ભોક્તા થઇ ફૂલ્યો, તેથી પડીયો મનને પાસે. પ્રભુ. ૧૬

જે દિન રેણુ જુએ છે સહુને, તેહેને તું નથી જોતો;
ક્ષુદ્ર દેવ મંત્રોની માલા, તાણુછ રોતો રોતો. પ્રભુ. ૧૭
પેદા કર્ત્તા જો કદી કાયા, પશુની કરતો તાહારી;
તો દેવાદિક આડા આવત શું, તું જોને વિચારિ. પ્રભુ. ૧૮
તન જોબન પામી ફૂલ્યો, મનગમતો મારગ ધાર્યો;
આયુષ્ય ખુટે પાછો પશુમાં, રઝલી માર્યો માર્યો. પ્રભુ. ૧૯
જો પ્રભુ પૂર્ણ પ્રકાશક સઘળે ગુરૂ શરણે જઈ ટાણે;
નરતન ચટપટ ચાલ્યું જાયે, પાછું નાવે નાણે. પ્રભુ. ૨૦
જે કર તે કર અરપણ તેહને, જે સચરાચર સ્વામિ;
રાત દિવસ રહે મમતા મુકી, તું તેને શિર નાંમિ. પ્રભુ. ૨૧
વૈરાગાદિક સાધનથી સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તપાશી;
જો પામીશ તો છુટીશ તેવણુ રેહે કામ ખવાશી. પ્રભુ. ૨૨

પદ ૨૯.

જોજો જોજોરે, આ અંધમતિ જંન અપાર; જોજો જોજોરે. ટેક.
સાચ ઝુટ તણો કશો મંન ન વિચાર;
અંધ અંધ જાયે ચાલ્યા, આંધળાની લાર. જોજો. ૧
કૃષ્ણની પ્રમાણ વાણી સૂણે નહી લગાર;
ભાંડ ભાટ વેષધારી તણો એતવાર. જોજો. ૨
અમકાથી છે આબરૂ ને લાજ માહારી સાર;
પ્રભુથી વિમુખ એમ માને ગમાર. જોજો. ૩
વેદ તણા નામ માથે ધરે નિરધાર;
તંત્રને પુરાણ માને સાખી બેસુમાર. જોજો. ૪

શૂદ્ર તણા ગુરૂભાઈ જનોઇનો ભાર;
નાહક ઉપાડે તેહેની લાજ નહીં લગાર. જોજો. ૫
આચારજ રહિત આપા પંથીયા અપાર;
કાખમાં વેદાંત ઘાલી ફરે બારોબાર. જોજો. ૬
કોળીનાળી લાવી માંડે પુતલાંની હાર;
ઇશ માની શીશ નામે મૂઢના સરદાર. જોજો. ૭
ચોર, ઠગ, છીનાલ જાર તણા બહુ દ્વાર;
દેવઘર માની બેસે મુંડિયાની હાર. જોજો. ૮
શોભા વીના દેખે ત્યાંહાંથી તર્ત ભાગે બાહાર;
ઘણી શોભા સાંભળે ત્યાંહાં દોડે લારોલાર. જોજો. ૯
આંખ્યો લાલ કરી બેસે બાહાર ચોળી છાર;
જાત જાણ્યા વિના જઇ સેવે જન હજાર. જોજો. ૧૦
મનમાંથી નામદેવ તીર્થના અપાર;
પેટમાટે પાખંડી ખોસે ઝંડા ઠારોઠાર. જોજો. ૧૧
જૂઠમાં ઠગાયે ભૂલી ઇશ આપનાર;
પથર પૂજારી માને કામના કરનાર. જોજો. ૧૨
ગંગા આવ્યાં ખાડમાં કહે વાટનો જાનાર;
તેહેને માને પણ ન માને વેદનો પોકાર. જોજો. ૧૩
એવાતણના વ્રત કરે ને કુટે બહુ પ્રકાર;
રાંડયાં મોહોટાં જોતાં થાકે તોયે નાવે પાર. જોજો. ૧૪
લીબડામાં મોહો જેવો છે દેવનો આકાર;
એવું સુણી જોવાને બહુ રઝલે નરનાર. જોજો. ૧૫
કૃષ્ણ કહે કર્મ સકામતો અસાર;
તોયે શોભા માનતામાં ખોય ઘરબાર; જોજો. ૧૬

લોકમાં પુજાવા ખમે ભુખ દુઃખ માર.
ગુરૂ ખોલી ઇશ જાણ્યાં તણો નહિ ખ્યાર; જોજો. ૧૭
પત્થર માંડે ઉકરડાને કાહાડવાને બાર;
લોક હનુમાન માને જાણુતા ધરાર. જોજો. ૧૮
ત્યાગી આવે ગામમાં તો ઉતરવા નહિ ઠાર;
ઢોંગીને સામૈયે જાવા હોકારા હોકાર. જોજો. ૧૯
મંત્રે પૂજે ત્યાં ન લાગે પગે ઘરની નાર;
પાલીયો શણગારે ત્યાંહાં ખાયે ધક્કામાર. જોજો. ૨૦
કોરા બાણુ પાસે કોઇ આવે નહી જોનાર;
કાચ મોહોરાં બાંધે આવે લોકના અંબાર. જોજો. ૨૧
જીભે કહે હું સાધુ બ્રાહ્મણુ તપસી યતિસાર;
તેજ માને પણ ન જાણે ચોર સાહુકાર. જોજો. ૨૨
છતે હુતે હાથ ઓડે ભીખારાં અપાર;
દાનપાત્ર જાણી તેહેને આપે ફૂંફામાર. જોજો. ૨૩
પીતલ જે પૂજે તેને પૂજે બહુ પ્રકાર;
સાચો પ્રભુ ચીંધે તેથી કરે મારામાર. જોજો. ૨૪
વિદ્યાવંત તીર્થતણો શફાંનો નહિ ભાર;
પાણી પાહાણા ખોલ્યારે અભણુ ને ભણુનાર. જોજો. ૨૫
ખાડે પેસે બેસે કોઈ પાથરી તરવાર;
ગંજેરૂ ભંગેરૂ તેને માને સિદ્ધ મદાર. જોજો. ૨૬
અમકી પાસે લાલજિ આવ્યા છાપો દીધિ ચાર;
અમકી દોલત દીકરા આપે ઘુણે ખોડીયાર. જોજો. ૨૭
અમકો હુંતો પુનમ ઉપર જાતરા જાનાર;
ડાકોર નાથે કરજ આપ્યું રૂપૈયા સોબાર. જોજો. ૨૮

એવી વાતો સાંભળી તેને માને રેઢીયાર;
સંભારે નહિ વિશ્વતણો પતિ પાળનાર. જોજો. ૨૯
પંથને પાખંડ એમ મૂઢના અપાર;
પ્રભુથી વિમુખ નીચગતિ આપનાર, જોજો. ૩૦
તેથી પાછો ફરી બોલે ગુરૂ તારનાર;
દેહાદિક વિષય તણો તજે અહંકાર. જોજો. ૩૧
ગુરૂ વેદ થકી જાણે સાક્ષીનાથ સાર;
ત્રણ દેહ તજી પોતે પોહોંચે પરાપાર. જોજો. ૩૨
જાણ્યા સૂધી ત્યાગ ભક્તીયુત કરે વિચાર;
પામે તે સચ્ચિદાનંદબ્રહ્મ ભયનિવાર. જોજો. ૩૩

પદ ૩૦.

જોજોજોજોરે આ અજબ જગ બનાવનાર. જોજોજોજોરે. ટેક.
ઇછા માત્ર માયાથકી પ્રગટે અહંકાર;
તેથી શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધ સાર. જોજો. ૧
તેહેનું પંચીકરણ બને ભૂતો થાય તૈયાર;
આકાશાદીક પૃથ્વીસુધિ, પાંચે નિરધાર. જોજો. ૨
ભૂમીથી બહુ ઔષધી ને તેથી તન અપાર;
લખચોરાશી જાતતણા બોલે સુત્રકાર. જોજો. ૩
પાયાવિના ચૌદ લોક અધરધરણહાર;
દેવો પ્રગટ કીધા તે તો ફરે નિરાધાર. જોજો. ૪
ભૂમી જોતાં કાંઇ ન દીસે, ગુણ છે બહુ પ્રકાર;
રસ ગંધાદિક નીપજે, તેહેને જાણતાં નાવે પાર. જોજો. ૫

મીઠા મોળા ખાટા તીખા તુરા કડુ ખાર;
એકેક્કાના ભેદને જાણુતાં, બુદ્ધિ પામે હાર. જોજો. ૬
રક્તશ્વેતાદિક રંગ એકેક્કા જગમાં બેશુમાર;
તેમજ પાણિને તેજાદિકના, ગુણને કો લેહેનાર. જોજો. ૭
પાંચ ભૂતોના દેહો દીસે, મોહોટો ચમત્કાર;
ચામે મઢેલા જુજવા ઘાટનો કોણુ કળી શકનાર. જોજો. ૮
પવન તણા થંભથી ચલાવે કારબાર;
પ્રાણુાપાન વ્યાનોદાન સમાન મદાર. જોજો. ૯
આકાશાદિક ભુતતણો સત્વ ભાગ સાર;
તેથી મન બુદ્ધિ કરે ચિત્તને અહંકાર. જોજો. ૧૦
શ્રોત્ર ત્વચા ચક્ષુને રસના ઘ્રાણુ બહાર;
આકાશાદિક તણિ જ્ઞાનઇંદ્રિ જાણુનાર. જોજો. ૧૧
વાગાદિક પાંચઇંદ્રિ કામ કરનાર;
નભાદિકથી પ્રગટ કરે રજોનો વિચાર. જોજો. ૧૨
સ્થૂલ સૂક્ષ્મ કારણુ છે દેહ ત્રી પ્રકાર;
તેહેના ચૈતન આડાં નાખ્યાં પડદા ભુલવનાર. જોજો. ૧૩
પોતે માહે ને બાહાર બિરાજે, ભિન્ન ન થાયે લગાર;
કોઇ કરી ન શકે એવાં સર્વે કામ કરે દિલદાર. જોજો. ૧૪
વંધ્યાપુત્ર જેવો અસંભવતો પરીવાર;
શબ્દાદિકથી કરે એહવો, બીજા કેહેનો ભાર. જોજો. ૧૫
કરતે સતે નિત્ય અકર્ત્તા, લેપ પામે ન લગાર;
ચૈતન આનંદ રૂપછે વ્યાપક, જેહેનો પાર ન વાર જોજો. ૧૬
પડદામાં માહારૂં માહારૂં માની, જે કરે વ્યવહાર,
કર્મ તણે અધિનગણિ તેહને ફેરવે આપ મુઝાર. જોજો. ૧૭

ગુરૂ શરણે રહી ત્રણ્યે પડદા દૂર કરી જાનાર;
પુરૂષને નિજરૂપ જણાવી, ટાલે અંધકાર. જોજો. ૧૮
જે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને જાણ્યાતણો રાખે પ્યાર;
તેહેને થઇ ગુરૂ રૂપ જણાવી સાક્ષી કરે ઉદ્ધાર. જોજો. ૧૯

પદ ૩૧.

જોજો જોજોરે આ સત્ય સમજ્યાનો પ્રકાર. જોજો. ટેક.
અહં અભીમાની કરી મતીને મદાર;
જ્ઞાનેંદ્રીને સંગે સકલ વિષય જાણનાર, જોજો. ૧
તે મન સાથે મલિ કરે, સર્વ કર્મ સાર;
કર્મેંદ્રિદ્વારાયે તેથી, ચાલે વ્યવહાર. જોજો. ૨
માટે યજ્ઞ તીર્થ દાન સેવાદિ ઉપચાર;
કર્મ વિદ્યા સકલ જેહેની ઇંદ્રિયો સરદાર. જોજો. ૩
તે સત્વ રજ તમ ભેદેથી ભિન્ન ત્રી પ્રકાર;
તેમાં સાત્વિકને કરેછે, કૃષ્ણ અંગીકાર. જોજો. ૪
વિદ્યા વધે એવા યજ્ઞદાનાદિક, સેવાદિ આધાર;
ઇશ્વરાર્પણ બુદ્ધિયે કરે સાત્વિકો કરનાર. જોજો. ૫
ઐહિક આમુષ્મિક ફલ શોભા, પોરસ પ્રત્યુપકાર;
માટે કરે તે રજોગુણી કર્તા, દુઃખભાગી નિરધાર. જોજો. ૬
તામસી કામ અંધારા અલસ ને મગરૂરી મુઆર;
તે વિપરીત કરે તે તમો ગુણી, અજ્ઞતા પામે અપાર. જોજો. ૭
વરણાશ્રમનાં કામ જરૂરી, સાત્વિક જાણે ભાર;
સદગુરૂને સદશાસ્ત્રની સંગતતણો ઘણો પ્યાર. જોજો. ૮

રજોગુણી દુ:ખ રૂપ ધંધામાં, માને સુખ અપાર;
તમોગુણીમાં સઘળાં કારજ, અંધારે અંધાર. જોજો. ૯
બિજી છે ઉપાસના વિદ્યા, લિંગ તેહેનું કરનાર;
ધ્યાન જાણ્યાથી તે સિદ્ધ થાયે, માટે સાધવો પ્રત્યાહાર. જો. ૧૦
તે જ થયે પ્રાણાયામાદિક, યોગ કરે નિરધાર;
એ વિદ્યા તો આવડે જો ગુરૂ, સિદ્ધ છે શીખવનાર. જોજો. ૧૧
સાત્વિક સાધે વ્યાપક કાંતો, સાત્વિક મૂર્તિ સાર;
રજોગુણી તો રજોગુણી દેવનું, ધ્યાન હૃદે ધરનાર. જોજો. ૧૨
તમોગુણી છે ભૈરવ ભૂત, પિશાચનો ચિંતવનાર;
ત્રણેના ધ્યાનાદિક માંહે, છે મોહોટો ફેરફાર. જોજો. ૧૩
રજોગુણી ને તમોગુણી બન્ને તે તે લોક મુઝાર;
સાધન ફલ ભોગવે તો પણ, પાછો ઠારનો ઠાર. જોજો. ૧૪
સત્વગુણી શુદ્ધ સત્વને જીતી, પોહોંચે પરાપાર;
બ્રહ્મ લોકે કાં આ જગમાંહે, સઘ પામે ઉદ્ધાર. જોજો. ૧૫
એ વિદ્યા તો સદગુરૂ જાણે, અન્ય ન જાણણહાર;
તે વણ પેટભરાના પાપલા, જગમાં બેશુમાર. જોજો. ૧૬
ત્રિજી વિદ્યા મોક્ષનું કારણ, બંનેમાં નહીં સાર;
પણ તે સાત્વિક લોકજ પામે, અન્યને નહીં અધિકાર.જોજો.૧૭
માટે નરતન પામીને, સાત્વિકવૃત્તિને ન વિસાર;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને માથે, નિશ્ચે ધર્ણી તું ધાર. જોજો. ૧૮

પદ ૩૨—રાગ ગરબી.

જે જન જાગ્યા, ઘોર અવિદ્યા ઘેન તજી જગમાંહે,
નિશ્ચલરૂપ લહ્યું, ભેદ ભાવના મનમાં નાવે ક્યાંહે. ટેક. ૧

તેહને સઘળે આતમરામ સદા, મનમાં ભય પ્રગટ ન થાય કદા;
હરખે નિરખે નિજ રૂપ મુદા. જે જન. ૨
દુખરૂપ તે સુખરૂપ થયું, જડ વૃત્તિ વિલાસ સમાઈ ગયું;
ચૈતન ઘન પૂરણ શેષ રહ્યું. જે જન. ૩
જાગ્રતમાં અલગ રહે કરતે, સ્વપ્નમાં નવ ભૂલે ફરતે;
સુષુપ્તિમાં સાક્ષીપણે વરતે. જે જન. ૪
ત્રય જીવતણા ત્રય ઈશતણા, ષડ ભેદ નિરંતર દૂર ગણ્યા;
એવો ચૈતન રૂપી વેદ ભણ્યા. જે જન. ૫
જડ બુદ્ધિ તે તેહને નવ જાણે, જે મોટા તનયોવન નાણે;
કોઇ વરતે વિરલા એધાણે. જે જન. ૬
તે નરતન ધારી બ્રહ્મ ખરે, જેહેના શરણાગત ભવ સિંધુ તરે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સ્વરૂપ કરે. જે જન. ૭

પદ ૩૩–રાગ ગરબી.

મોહોટપ મેલો, હું મારૂં એ અજ્ઞપણું દુઃખદાઈ;
માહા વિષ્ણુ તણે, ચરણે અરપો સઘળી કર્મ કમાઈ. ટેક.
મોહોટપથી ભાર વહે જગમાં, મોહોટપથી પેહેલ મરે ઢગમાં;
પાડે શૂરાને દલના પગમાં. મોહોટપ. ૨
અહંકારે રાવણ રાજ ગયું, કૈરવમાં કે'વા કો ન રહ્યું;
નારદનું મરકટ વદન થયું. મોહોટપ. ૩
જેહેને દેહોહં મનમાંહે વસે, ચેતનતા તેથી દૂર ખસે;
શબ વત જીવન જોઇ શાસ્ત્ર હસે. મોહોટપ. ૪
ધન તન પશુ આદિક હરિમાયા, તેહેને માહારૂં માહારૂં કરી ધાયા;
ફરે ચકળવકળ મન ભરમાયા. મોહોટપ. ૫

હિંડે ચાર ખાણુખંડમાં નિત્ય ફરતા, સુખ પામ્યાની ત્રેવડ કરતા;
કરી પાપ અસંખ્ય પેટ ભરતા. મોહોટપ. ૬
તેથી વધતો જાય પંથ ઘણો, માટે પાલવ સાહો સંતતણો;
એક નાથ નિરંજન નામ ભણો. મોહોટપ. ૭
મેલો મમતા હંતા દૂર કરી, ભજો એક નિરંજન નાથ હરિ;
જેથી આવાગમન ન થાય ફરી. મોહોટપ. ૮
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અખંડ ભજો, બીજી કૂડ કલ્પના સર્વ તજો;
તેથી મુક્તતણો શણગાર સજો. મોહોટપ. ૯

પદ ૩૪–રાગ ગરબી.

ગુરૂ શરણુ રહી, જાણે સ્વાત્માને સર્વાંતર્યામી;
કઇ મુક્ત થયા, ભવબંધનથી જે સ્વરૂપને પામી. ટેક.
જે પૃથ્વીમાંહે વસે છે સદા, જેહેને પૃથ્વી જાણી શકે ન કદા;
જેહેને વશવરતી રહિ ભૂમિ મુદા. ગુરૂ શરણુ. ૧
જલ અનલ અનિલ નભ એ રીતે, વશવર્ત્તિ રહ્યાં પૂરણ પ્રીતે;
ન લહે તેને જે જગ જીતે. ગુરૂ શરણુ. ૨
રવિ શશિ ગ્રહ ગણુછે વશ તેને, બ્રહ્માદિક લહિ ન શકે તેને;
બ્રહ્માંડ વિષે નહિ ગમ કેને. ગુરૂ શરણુ. ૩
યજ્ઞવેદો માંહે નિત્ય રહે, તેને સ્વયં જાણે પણ તે ન લહે;
તેથી ફલ આપે ઉપદેશ કહે. ગુરૂ શરણુ. ૪
ભુમન બુદ્ધિ ઇંદ્રિયો તન સર્વે, નહિ સમરથ એવણુ કો કરવે;
તેને જાણી શકે નહિ નિજ ગર્વે. ગુરૂ શરણુ. ૫
વ્યાપક છે સહુમાં એજ સદા, બીજું ચેતન નથી કદા;
રમે બહુ રૂપે નિર્લેપ મુદા. ગુરૂ શરણુ. ૬

સહુને દેખે બોલે ધારે, કરી સહુના કામ રહી ન્યારે;
કોઇ એહને ન દેખી શકે ક્યારે. ગુરૂ શરણુ. ૭
એ તો ધીથી પર વ્યાપક બાધે, પોહોતાથી સામો નવ લાધે;
કરિ લાંઘણુ કોટિ કલ્પ સાધે. ગુરૂ શરણુ. ૮
દેહાદિકમાંહે હું માની, જુએ ભિન્ન દેવને અજ્ઞાની;
તેથી વ્યાપકની રહે બેભાની. ગુરૂ શરણુ. ૯
દ્રષ્ટા શ્રોતાદિક એ પોતે, બીજો જગમાં એવણુ નહિ જોતે;
જાણી શકશો આપોપું ખોતે. ગુરૂ શરણુ. ૧૦
તનથી પર જ્ઞાનેંદ્રિ ગાજે, તેથી પર મન તેથી પર ધી છાજે;
તેથી અંતર્યામી પર રાજે. ગુરૂ શરણુ. ૧૧
નિયંતાદિ કહીને જગ સારૂ, શ્રુતિયે સ્વરૂપ શુદ્ધ નિરધાર્યું;
માટે ચિદ્ઘન નિર્ધર્મક ચારૂ. ગુરૂ શરણુ. ૧૨
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સ્વરૂપ લહી, તુરીંયાપદમાંહે થાઓ સહી;
પછી કાલ કર્મની બીક નહિ. ગુરૂ શરણુ. ૧૩

પદ ૩૫–રાગ ગરબી.

નહિ તન સરખો, તું તો તું હરિ તન સરખો કાં ખોલે;
તેથી લાભ કશો, વણુદીઠે મન કલ્પિત ડાહાપણુ ડોળે. ટેક.
આ તન જડ પ્રગટ પડયું રહે છે, શ્રુતિ લિંગ શરીર ને જડ કહે છે;
જે સ્થૂલ દેહ સઘળા વહે છે. નહિ. ૧
લખ ચોરાશી તનમાંહે ફરે, જાંહાં જેવું તેવું તહાં વિચરે;
તે તો સ્વર્ગમહીં પાતાલ ફરે. નહિ. ૨
તું તો સ્વસ્વરૂપનો અજ્ઞાની, તું તેથી લિંગ દેહનો અભિમાની;
અંખાણો બુદ્ધિ કરી નાહાની. નહિ. ૩

તેથી કર્ત્તા ભોક્તા થૈને ફરે, ગુણુ દોષ પરાયા શીશ ધરે;
હું કોણુ ન વિચાર એવો કરે. નહિ. ૪
વિશ્વાનર હિરણ્યગર્ભ નામી, ત્રીજા ઈશ્વર પ્રલય પાર પામી;
તાહારી ત્રણુ અવસ્થાના સ્વામી. નહિ. ૫
વિશ્વાદિકને તેહેમાં લીન કરી, ત્રણુ ભેદ તજી જો એક હરિ;
તેમાં મગ્ન થઈને રહે ધ્યાન ધરી. નહિ. ૬
એમ કરી ન શકે તો એક ગણી, જગકર્ત્તા પાલક ધાર ધણી;
જગ વ્યાપકનો રહે દાસ બની. નહિ. ૭
કરૂં સર્વ કર્મ અરપણુ તેહેને, જો એમ ભજી શકે નહિ એને;
એમ કહે છે શ્રુતિ છે ખપ જેહેને. નહિ. ૮
કર્ત્તાને ભૂલી તન ધારી, ન ભજતાં ગતિ નીચ થાશે તાહારી;
નરતન અમૂલ જાઈશ હારી. નહિ. ૯
ચેતન થૈ રાખ છ જડ સાંહામી, એવી વૃત્તિ મૂડતાં કાં પામી;
ભજ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સ્વામી. નહિ. ૧૦

પદ ૩૬—રાગ જંગલો.

કર્મ કરીને તરી ક્યમ રાખનાર અંધા હો. ટેક.
રાત દિસ બહુ પાપ કરીને આપી શકીશ મુઠી જાર.
અંધા હો કર્મ. ૧
સ્નાનાદિક આચાર સકલમાં, બહુ અભિમાનનો છે ભાર.
અંધા હો કર્મ. ૨
વેદ પ્રમાણુ કાંઈ કરી નથી શકતો, ઉલટો બને છે ગુનેગાર.
અંધા હો કર્મ. ૩

નાશવંત ફુલ જડ જાયે ખુટી, પાછો તે ઠારનો ઠાર.
અંધા હો કર્મ. ૪
તજ અભિમાન શરીરાદિકનું, પ્રભુ ચરણે ચિત્ત ધાર.
અંધા હો કર્મ. ૫
તેહેનો થઇ રહે જે છે કરતા, જગતનો પાલન હાર.
અંધા હો કર્મ. ૬
ચાકરને નહિ જોખમ ઘણું, ધણી થયે ગેરૂનો માર.
અંધા હો કર્મ. ૭
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ એક વૃત્તિયે, રાત દિવસ તું સંભાર.
અંધા હો કર્મ. ૮

પદ ૩૭–રાગ પ્રભાતી.

પાછો વળ પાછો વળ કહેતાં, મૂઢ તણાણો જાયરે;
જેમ જેમ જગ જલ ઊંડું આવે, તેમ તેમ અધિક તણાયરે. પાછો. ૧
માયા પર ચિદ્‌ઘન જગ વ્યાપક, નજરે નવ્ય દેખાયરે;
માયિક ઘાટ તેરૂપ તેને લહી, ઘેર ઘેર ધક્કા ખાયરે. પાછો. ૨
જડ ઉપર દ્દઢ મરકટ મુઠી, ગૃહી મત વાદી થાયરે;
ઘણો સંઘ ભેલા લહીં, ભવસાગરમાં બહુ ડોહોળાયરે. પાછો. ૩
સદ્‌ગુરૂને સત શાસ્ત્રને જાણી, નૌકા રૂપ પમાયરે;
તો થૈ સાધનવાન અખંડિત, ચિદ્‌ઘન તીર પમાયરે. પાછો. ૪
પણ વિષયાંધ પણે, તે સાહામું નજરે નવ જોવાયરે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સુખ મેહેલી, સ્રી ધન લંપટ થાયરે. પાછો. ૫

પદ ૩૮–રાગ પ્રભાતી.

કૃષ્ણદાસ તે જન જે સ્વપને, કૃષ્ણવચન નવ લોપેરે. ટેક.
અન્ય વચનને ગ્રહણ કરે તે ઉપર શ્રીવર કોપેરે. કૃષ્ણ. ૧
કૃષ્ણ કહે જે દૈવી સંપત્તિના, જે જન તે માહારારે;
આસુરી સંપત્તિના જે તે તો નહિ મુજને પ્યારારે. કૃષ્ણ. ૨
પર પીડા ન કરે મુખ વાણી, સત્ય પ્રિયે હિત બોલેરે;
અક્રોધી સંન્યાસી શાંતિવાન ન ચાડી ખોલેરે. કૃષ્ણ. ૩
પ્રાણી ઉપર દયા લોલતા, વર્જિત કોમલ પોતેરે;
લજ્જાવાન ન લંપટ પ્રબલ પ્રતાપી દીસે જોતેરે. કૃષ્ણ. ૪
ક્ષમાવાનને ધીર શુચિ, અદ્રોહી નહિ અતિ માનરે;
દૈવી સંપત્તિનાં એ લક્ષણ, સુણીએ તજી અભિમાનરે. કૃષ્ણ. ૫
સતવાદી જડ અસત પૂતલાંને, ઇશ્વર નવ બોલેરે;
તમો ગુણી મૂર્તિને, ઇશ્વર માની ઘેર ઘેર ડોલેરે. કૃષ્ણ. ૬
શાંતપણે હરિને ભજનારા, ક્યમ ટંટાલ વધારેરે;
જુઠ ઠાઠ રચી ઝાઝ ઢોલકાં, પાખંડી નર ધારેરે. કૃષ્ણ. ૭
કૃષ્ણ કહે સચરાચર વ્યાપક, એક રૂપ હું પોતેરે;
તે નવ માને શ્રીરામ નામે, ઘર ઘર મૂર્તિ ગોતેરે. કૃષ્ણ. ૮
કૃષ્ણ કહે મન બુદ્ધિથકી પર, આત્મ સ્વરૂપ નિહાલોરે;
ઉલા કહેજે અમે માનીયે રાધા કાનડ કાલોરે. કૃષ્ણ. ૯
એણી પર એકે વેણ ન માને, જગમાં વૈષ્ણવ થાયરે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહ્યા વણ, ભવોભવ ભટકાયરે. કૃષ્ણ. ૧૦

પદ ૩૯.

સજ્જન ચેતનનાથ તજીને, પ્રતિમા શાને ધારીરે. ટેક.
એ શું કરશે કામ તમારાં, મનમાં જુવોની વિચારીરે. સજ્જન. ૧
તે નર કહે પ્રતિમાયે પૂર્વે, કાજ ઘણાનાં સાર્યાંરે;
તે વણુ ક્યમ આચાર્ય ગણીને, સેવક થાય અમારારે. સજ્જન. ૨
એક મૂર્તિયે દૂધજ પીધું, એકે આપ્યો હારરે;
એક મૂર્ત્તિના વાગા ફાટા, ફરતાં માંલણુ લારરે. સજ્જન. ૩
એક મૂર્ત્તિયે રીસ ચડાવી, ઠેલ્યો ભોજનનો થાળરે;
એક મૂર્ત્તિ મોહોટી તોલાણી, સોને સધવાલરે. સજ્જન. ૪
ચમત્કાર અગણિત પ્રતિમાના, જગત સુણેછે કાનેરે;
લાખો દૈવી જીવ અમારી, આપેલ મૂર્ત્તિ માનેરે. સજ્જન. ૫
સિદ્ધાંતી કહે આજ અચેતન, મૂર્ત્તિ પ્રગટ જણાયરે;
આગળ પિતળ ખાતું પીતું તે ક્યમ સત્ય મનાયરે. સજ્જન. ૬
ખરૂં હોય તો આજ બતાવો, ખાલી ન ગાલ પુલાવોરે;
દેખી પેખી કાં ભૂલોછો, પરને કાં ભરમાવોરે. સજ્જન. ૭
તે કહે આજ કોઇને એવો, નહિ ભાવ વિશ્વાસરે;
ન કાં આજ મૂર્ત્તિ પણ બોલે, જમે અન્નના ગ્રાસરે. સજ્જન. ૮
સિદ્ધાંતી કહે ભાવ વિના કાં, જૂઠા પંથ ચલાવોરે;
ભોળા જીવોને ભરમાવી, કાં ઠાલા ગુંથાવોરે. સજ્જન. ૯
ધન્ય ધન્ય આચારજ દૈવી, જીવ તમારા કહીયેરે;
જેહેને ભાવ ભક્તિ વિશ્વાસજ, ખરેખરો નહી હઇયેરે. સજ્જન.૧૦
આચારજને ભાવ નહિ ત્યારે, સેવકને હોય શાનેરે;
વણુ સામાને ગામ નોતરે, શું પામે શોભાનેરે. સજ્જન. ૧૧

સમજવાન ભાવે ફલ આપે, કાષ્ટ પૂતલી નારીરે;
ભાવે કીધો પૂત્ર જણીને, વંશ ન શકે વધારીરે. સજ્જન. ૧૨
લાખો માણુસ મૂર્તિ પૂજે; એકેની નવ બોલેરે;
લાખે એક ન બોલે એવો, મારગ મૂરખ બોલેરે. સજ્જન. ૧૩
અમકે મૃતક ગાય દોહી હુતી, એવી સાંભળી વાતરે;
કોઈને મુરદા કરિ એકઠાં, પૂજે દિન ને રાતરે. સજ્જન. ૧૪
કોક સિદ્ધિયે ભીમ ચલાવે, કો પ્રતિમા કો પહાણુરે;
કોક સિદ્ધિ પ્રતિમામાં મૂકે, કોક નચાવે ઝાડરે. સજ્જન. ૧૫
તેથી પ્રતિમાદિક જડ વસ્તુ, ચેતન કદી ન થાયરે;
દુર્ગ દ્વાર દાંતે નવ તૂટે, મુવા પછી ગજરાયરે. સજ્જન. ૧૬
ધ્યાન ધારણા પ્રાણાયામને, આસનનો ઉપદેશરે;
ફક્ત ઢીંગલાં શણગાર્યાથી, વિદ્યા નાવે લેશરે. સજ્જન. ૧૭
સમજ સિદ્ધનિ તેહેની પાસે, તેની સાથે જાયરે;
સાપ ગયે દરડાને વળગે, કહિ ન સાપ ઝલાયરે. સજ્જન. ૧૮
તેમ પ્રતિમાને વળગી પડ્યાથી, સિદ્ધ કળા ન પમાયરે;
એવી અલ્પ સિદ્ધિથી જગદીશ્વર, પણ કેમ થવાયરે. સજ્જન. ૧૯
પેદા કરનારાની સિદ્ધિ, પ્રગટ જગત દેખાયરે;
દેવ દનુજ તિર્યક્ જલચર, અગણિત મૂર્તિ થાયરે. સજ્જન. ૨૦
સૂર્ય પ્રકાશ કરે સૃષ્ટિને, ચંદ્ર સકલને પોખેરે;
મેઘ જગતમાં વરસે અગ્નિ, બાલે વાયુ શોષેરે. સજ્જન. ૨૧
એક કાલમાં અગણિત કામો, કરે દેવાદિક સર્વરે;
તે આગળ નર પ્રતિમાની, ત્રણ સિદ્ધિનો શો ગર્વરે. સજ્જન. ૨૨
સૂર્યાદિકના કાળ વિષે, બહુ નર પ્રતિમા પટલાયરે;
સૂર્યાદિકનો સ્વામી ઈશ્વર, પ્રતિમા કેમ કહેવાયરે. સજ્જન. ૨૩

ચમત્કાર અગણિત દેવાદિક, જેવડીયે દેખાડેરે;
તે વ્યાપક ચિદ્ રૂપ તજીને, પ્રતિમા શીદ રમાડેરે. સજ્જન. ૨૪
અમિત શક્તિ ઈશ્વર ઘટ ઘટમાં, તેહને તો નથી જોતોરે;
પથ્થર ચૈતન કરવાનો ધંધો ક્યાંથી ગોતોરે. સજ્જન. ૨૫
પામી શકે તો પામ હરિને, ઘટમાં પ્રગટ વિરાજેરે;
ગીતામાહે ચાલકહી છે, તેજ જાણુવા કાજેરે. સજ્જન. ૨૬
કૃષ્ણુ વચન ઉપર મેહેનત, કરી શકતો નથી લગારેરે;
પીતલમાંથી પ્રભુ વતાવત, એવા ડાંગ કાં મારેરે. સજ્જન. ૨૭
નિજ મમત્વ તજી ગુરૂ શરણે રહી, ચૈતન સરવાવાસરે;
તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહીને, કાપો ભવના પાશરે. સજ્જન. ૨૮

પદ ૪૦.

ચોરઠગોર ન ચાલી શકે ભાઈ, શાહ રાહમાં એક ઘડી. ટેક.
ઉઢા ઢલ મારગ તે ઝાલે, પર ધન ઉપર મરે પડી. ચોરઠગોર. ૧
શૂરા જન ચિદ્ઘન પ્રભુ પામે, પ્રગટ જગતમાં ઢાલ ખડી;
કાયર કામાદિકની ઠેશે, દોડંતા જાય દડી દડી. ચોરઠગોર. ૨
માયાવેનભર્યા શું કરશે, ખાસી ચોકી ખડી ખડી;
પિપીલિકાનો પગ ન ટકે ત્યાંહાં, શું જાશે પગહીણુ ચડી. ચોરઠગોર. ૩
કાચ કીડીંયા જોવા સારૂ, ધક્કા ખાયે ચાર ઘડી;
બ્રહ્માદિક સુખ કરી વેગળું, અંતરમાં કેમ શકે ગડી. ચોરઠગોર. ૪
લોક રીઝવા માંડ માંડતાં, નવરા થાય ન એક ઘડી;
મન બુદ્ધિ પર સ્વામી પાસે, તે શું પોહી શકે પડી. ચોરઠગોર. ૫
ભક્ત સચ્ચિદાનંદ ના બેસે, માયા પાર ચડી;
બીજા વિષય ભૂખ ભડ ભડતા, નાના યોની પડી પડી. ચોરઠગોર. ૬

પદ ૪૧–રાગ પ્રભાતી.

તે છે નાથ અમારો, જેપર નાથ બીજો કાયરે. ટેક.
જેહેની સત્તાયે જડ સુઝે મૂઢ વિચારી જાઓરે. તે છે. ૧
જે કરતા પાલક સંહરતા, આપ અકર્ત્તા સોઓરે;
સર્વ તણો જે જ્ઞાતા, જેહેને જ્ઞાતા અન્ય ન હોઓરે. તે છે. ૨
નહી સમાન ન સાહક જેહેને, આપે એક ન દોઓરે;
જે અપાર જગમાં પણ વ્યાપક, વારે ન વાયુ ન તોઓરે. તે છે. ૩
ત્રણ ઇષણા ત્યાગ કરીને, પામે દ્વિજવર કોઓરે;
રાજા રાજ તજે જે માટે, તું કાં વેષ વગોઓરે. તે છે. ૪
તન ગોળીમાં પ્રાણ નેતરે, પ્રણવ રવાઇ પરાઇ પરોઓરે;
તો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહે જો ચંચલ ચિત્ત વલોયેરે. તે છે. ૫

પદ ૪૨–રાગ કલ્યાણ.

પ્રેમ ભજી લે આજ, ચિદઘન સુખકારી. ટેક.
કાલ કળી કોણ શકે, ઘડી પળ પિયારી. પ્રેમ. ૧
સ્વર્ગાદિક ભોગ તણી કામના વિસારી;
જડ વૃત્તિ દૂર કીજે મન મારી. પ્રેમ. ૨
વિશ્વ વિષે વ્યાપક છે સાક્ષિપણું ધારી;
તેહેની ચિદશક્તિયે છે, જાણ મતિ તાહારી. પ્રેમ. ૩
તે હરિ નિર્લેપ સદા શુદ્ધ નિર્વિકારી;
બુદ્ધિ પર વિરાજમાન નિશ્ચે લે ધારી. પ્રેમ. ૪
ચૈતન વૃત્તિ એક અખંડ સમારી;
પામ તું સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભય નિવારી. પ્રેમ. ૫

પદ ૪૩—રાગ કલ્યાણ.

એક તું અભેદ સમઝ ચિદઘન શુભકારી. ટેક.
વ્યાપક નિર્લેપ જગ પ્રકાશક અઘહારી. એક. ૧
જાગ્રતમાં જે ગણે છે સ્થૂલ વસ્તુ પ્યારી;
સ્વપ્ન વિષે તેજ જાણે સૂક્ષ્મ વસ્તુ સારી. એક. ૨
સુષુપ્તિમાં તેજ સર્વ વસ્તુને વિસારી;
અજ્ઞથકો ભોગવે આનંદ ભોગ ભારી. એક. ૩
ત્રીતનથી ભિન્ન સતે ભાસે સંસારી,
જહાં જેવો તહાં તેવો દિસે અહંકારી. એક. ૪
જાગ્રતાદિ જાય આવે જડ ભાસે ન્યારી;
ચૈતન અવિચલ પ્રકાશ જોને નિરધારિ. એક. ૫
જ્ઞાતા નહિ અન્ય માટે ભેદ મતિ વારી;
શેષ તું સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રહે ધારી. એક. ૬

પદ ૪૪—રાગ પ્રભાત.

નિત્ય પ્રકાશક નાથ નૃસિંહ, માયા નિશા નિવારોરે. ટેક.
અહંકાર રૂપી ઘટ ઘાટો, ચો દશાથી અંધારોરે;
મહા મમતા જલ મોહોટી ધારે, વરસે છે નિરધારોરે. નિત્ય. ૧
સ્વસ્વરૂપનો પંથ ન સુઝે, ફોગટ ફરી ફરી હાર્યોરે;
નિત્યાનંદ નિજ જનને દેવા, અંતર આપ પધારોરે. નિત્ય. ૨
કામ ક્રોધ મદ મછર લૂંટે, આશાએ લલકારોરે;
જ્યમ જ્યમ સુખ સાચવણી કરીયે, ત્યમ ત્યમ કલેશ વધારોરે. નિત્ય. ૩

જલ ધર હર વૈરાગ સ્વરૂપી, વાયુ વેગ વધારોરે;
જ્ઞાન દિવાકરને પ્રગટાવી, તમ ભય સહિત વિદારોરે. નિત્ય. ૪
સત્ય દયાદિક સાહકનું બલ, આપી કારજ સારોરે;
મનોહર મનમથ દૂર કરી ભવ, પલમાં પાર ઉતારોરે. નિત્ય. ૫

પદ ૪૫–રાગ કલ્યાણ.

જે પૃથ્વીમાં વ્યાપી રહી, ઔષધિ આદિક રૂપે થઈ;
અગણિત ઘાટ બનાવે ખરો, તે પ્રભુ મુજને પાવન કરો. ૧
જે જલમાં વ્યાપી મહી ધરે, ભૂભેળો થઈ સૃષ્ટિ કરે;
જલ રૂપે સઘળે પરવર્યો. તે પ્રભુ. ૨
તેજ વિષે વ્યાપ્યો નિરધાર, ભૂ જલનું જે કારણ સાર;
એ રૂપે સહુમાં વિસ્તરો. તે પ્રભુ. ૩
વાયુ વિષે જે વ્યાપક સાર, જેનો નભમાં છે વિસ્તાર;
પ્રાણ રૂપે જગમાં સાંચરો. તે પ્રભુ. ૪
જે રવિમાં રહી કરે પ્રકાશ, ચંદ્ર વિષે વર્ત્તે સુખ રાશ;
જે ગ્રહણમાં સમ રસ ભરો. તે પ્રભુ. ૫
મેઘ વિષે રહી વૃષ્ટી કરે, વિદ્યુત્ રૂપે ચમકે ખરે;
દિગ્પતિમાં દિક્માં પાંશરો. તે પ્રભુ. ૬
દેવ યજ્ઞ વેદોમાં રહી, કર્મતણાં ફલ આપે સહી;
તેથી યજ્ઞ પુરૂષજ ઠરો. તે પ્રભુ. ૭
ચક્ષુ વિષે રહી દેખે રૂપ, શ્રવણ વિષે લેહ શબ્દ અનુપ;
વાચામાં બોલે ફર ફરો. તે પ્રભુ. ૮
સ્પર્શે ત્વચામાં જાણે જેહ, રસનામાં રહી રસ લે તેહ;
મનમાં મન રૂપે આકરો. તે પ્રભુ. ૯

બુદ્ધિ વિષે રહી જાણે સર્વ, અહંકારમાં પોષે ગર્વ;
સર્વ વિષયને સહુથી નરો. તે પ્રભુ. ૧૦
ચૌદ લોકમાં વ્યાપક સદા, કોઈ જગો લેપાય ન કદા;
જેમ આકાશ ન લેપે ધરો. તે પ્રભુ. ૧૧
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અવિનાશ, જે સર્વત્ર અલુપ્ત પ્રકાશ,
તરશ અવિદ્યા નાશક ધરો. તે પ્રભુ. ૧૨

પદ ૪૬—રાગ સામેરી.

પ્રભુને ભજીલેરે પૂરણ પ્રેમશું. ટેક.
જે ચૈતન ઘન રૂપ અપાર,
સરવે કાળે રે સઘળે જાગતોરે;
સાક્ષી શુભાશુભ ફલ દાતાર. પ્રભુને. ૧
જોને તું વિચારી રે જગત કરનારને રે,
જહાં તહાં અંધ કાં માથાં માર;
બોલી ને ચાલી રે જે શકતો નથી રે,
તે કેમ વહે બ્રહ્માંડનો ભાર. પ્રભુને. ૨
પ્રભુની પૂજા તો રે તે નરથી બને રે,
જે જીવ મૃત થઈ રહેનાર;
કોકને સાટે રે પૂજછ કોકને રે,
તું તો અંધેર નગર સરદાર. પ્રભુને. ૩
છે પ્રભુ તુંથીરે તુજને ઢુંકડોરે,
તું છો અવળે મુખ જોનાર;
મુખ નવ દીસે રે ઓડે મુકે આરશી રે,
ફોગટકો સાહામો પોકાર. પ્રભુને. ૪

સદ્ગુરૂ શરણે રે જઈ જાણે તું ખરે રે,
તો મન સંશય રહે ન લગાર;
સમજે સાચો રે કરતાં આવડે રે,
જે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ વિચાર. પ્રભુને. ૫

પદ ૪૭–રાગ સામેરી.

આ તન કેનીરે સંગે ચાલિયું રે,
મનમાં તું જોને વિચારીને વીર;
ભૂપત કોટી રે ભોભોલા થયા રે,
અવતારી ન ટકયા કરિ ધાર. આ તન. ૧
ક્ષણભંગુરનીરે પ્રતિમા પૂજતારે,
કેમ પતિ પામીશ તું અશરીર;
અકરણ ખાદે રે, કોહોણાયે કૂપને રે,
તે નવ ભાળે નજરે નીર. આ તન. ૨
જગપતિને જોવા ખોળતા રે,
તું ધૂતારાને કાં ધીર;
શાખ ન પામે રે સેવે આકને રે,
કલ્પલગી ભેલા થઇ કીર. આ તન. ૩
સદગુરૂ કેરી રે સત્ય વાણી સુણીરે,
ત્યજ કામાદિક કુડાં મીર;
ધરો ઘર ગોથાં રે, ખાતો આલશી રે,
ભજને તું ચિદ્ઘન નાથ ગંભીર; આ તન. ૪
જેહને ત્રાસે રે સમ વર્ત્તે સદા રે,
રવિ શશી અનલ યમાદિ સમીર;

તે પતિ સાચો રે સઘળા લોકનો રે,
છે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અતીર. આ તન. ૫

પદ ૪૮–રાગ કલ્યાણ.

તે પ્રભુને તું ભજ નિરધાર. ટેક.
જે સચ્ચિદાનંદ વ્યાપક રૂપ, નિર્ગુણ નિર્મલ અકલ અનૂપ;
માયાયે કરે જગવિસ્તાર. તે પ્રભુ. ૧
ઇચ્છાથી ઈશ્વર કહેવાયે, હિરણ્ય ગર્ભ સંકલ્પો ગાયે;
વિશ્વ રૂપ વિરાટ ધરનાર. તે પ્રભુ ૨
જાગ્રતનો છે સાક્ષિ વિરાટ, હિરણ્ય ગર્ભ લહે સ્વપ્નનો ઘાટ;
સાક્ષી સુષુપ્તિનો ઈશ્વર સાર. તે પ્રભુ. ૩
ત્રણ નામ પણ ચૈતન એક, કામભેદથી ભિન્ન વિવેક;
જગ કર્ત્તા પાલક હરનાર. તે પ્રભુ. ૪
સર્વ દેવમાં આપ પ્રકાશ, સૂર્યાદિક જેથી પામે ત્રાસ;
લેપ ન પામે ક્યાંહિ લગાર. તે પ્રભુ. ૫
કઈક દેવ નર નારી ભજે, પણ કોઈથી કાંઈ નવ નીપજે;
સહુને એ ફલનો દેનાર. તે પ્રભુ. ૬
સર્વ જીવનાં જાણે કર્મ, રક્ષક સંભાળે સ્થલ મર્મ;
જન્મ મરણ દાતા સરદાર. તે પ્રભુ. ૭
મનબુદ્ધિનો પ્રેરક આપ, વળગે નહિ જેને પુણ્ય ને પાપ;
જેવણ અન્ય ન જાણણહાર. તે પ્રભુ. ૮
ઋષિ આદિક સ્વરૂપ જે ધરે, સાંગવેદને પ્રગટજ કરે;
જે મચ્છાદિક લે અવતાર. તે પ્રભુ. ૯

જ્ઞાની જનમાં પ્રગટ જણાયે, નિજ સ્વરૂપને પોતે ગાયે;
અકળ કળા નહીં કો કળનાર. તે પ્રભુ. ૧૦
માયામય બહુ રૂપ જણાયે; આપ અરૂપ ન આવે જાયે;
જાણે તે પહોંચે ભવ પાર. તે પ્રભુ. ૧૧
પ્રગટ અસત જડ થાયે નાશ, મૃગજલસમનો શો વિશ્વાસ;
ચૈતન સત્ય પરા ને પાર. તે પ્રભુ. ૧૨
ગુરૂ શરણે સાધન સિદ્ધ કરી, વચન વેદાંતનાં શ્રવણે ધરી;
રાત દિવસ કર બ્રહ્મવિચાર. તે પ્રભુ. ૧૩
વિશ્વાદિકનું ત્યજ અભિમાન, કર વિરાટ આદિકનું ધ્યાન;
એક કરી જો અનંત અપાર. તે પ્રભુ. ૧૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ન જણાયે ભેદથી, માટે અભેદ ઉપાયે કરી;
થઇ રહે ચિદ્દઘન ભંડાર. તે પ્રભુ. ૧૫

પદ ૪૯.

તુંને વારૂં વિરાહે, તું તો અવળે મુખ મ ચાલ. તુંને. ટેક.
કૃષ્ણજી, બે કહે મારગોરે, વેદ તણો એ માલ;
કર્મ ને બીજો જ્ઞાન છેરે, તેમાં મન માને તે ઝાલ. તુંને. ૧
કર્મનો મારગ જો ગ્રહે રે, તો કામનાથી મન વાળ;
દેવ ગુરૂની રુબરુરે, તું રજ તમને ટાળ. તુંને. ૨
જો સકામની લાગશેરે, ઉરમાં તારા ઝાળ;
લખ ચોરાશીની જુતીયોરે, ખાતાં જાશે વાળ. તુંને. ૩
જ્ઞાન વિદ્યાનું જો કામ છેરે, તો વૈરાગ્યાદિ સંભાળ;
સદ્દગુરૂને શરણે રહી રે, ભેદ મતિને બાળ. તુંને. ૪

કેવળ ઐહિક કામનાની તું, મનમાં બાંધીશ માળ;
તો તારૂં મન રેંટીયાની જેમ, ફરતું ભરશે ફાળ. તુંને. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મનેરે તું, રાખ માથે રખવાળ;
પાછો વળીને વિચારને રે, તારે વાંસે ફરેછે કાળ. તુંને. ૬

પદ ૫૦.

અમે બોલીયે વેદ પ્રમાણ, નિશ્ચે જાણ વીરા હે. ટેક.
મેઘની વૃષ્ટિ સમાન છે રે, પણ જાંહાં જે બીનું વાંણ;
તેવા તેવા રોપો નીપજે રે, હોયે ગંદગી ત્યહાં કચકાણ. નિશ્ચે. ૧
ખારમાં ખાર વધે ઘણો રે, ભીંજે નહીં પાષાણ;
ત્યમ સુમતિને આનંદની વૃદ્ધિ, દે ઉપદેશ નિર્વાણ. નિશ્ચે. ૨
કામી ક્રોધી ગંધાઇને ઉઠે, સુણતાં સત્ય વખાણ;
પંથી પાખંડીને દ્વેષ વધે, વાગે આકરા મર્મનાં બાણ. નિશ્ચે. ૩
મૂઢ ન જાણે મર્મમાંરે, જે લાભ કીયો શી હાણ?
એમ બહુ બુદ્ધિ ભેદથીરે, દ્વેષી થાય છે લોક અજાણ. નિશ્ચે. ૪
મેઘને દોષ ન મુલગોરે, ત્યમ બોધ પ્રકાશક ભાણ;
વિશ્વમાં પ્રગટ જણાવીયેરે, જે માને તે પામે નિરવાણ. નિશ્ચે. ૫
જે અતિ વ્યાપકના ભયથી છે, બ્રહ્માદિક પાંસરા બાણ;
તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મનેરે, અમે ક્યમ કહીયે પાષાણ. નિશ્ચે. ૬

પદ ૫૧.

તારૂં ન કામ વિસાર, તુંને વારૂ વીરા હે. ટેક.
ચારે આહાર લહે પામર જીવ અપાર;

પેટ ભરાઈના પાપલારે, પણુ જાણે નર ને નાર. તુંને. ૧
પોતાનો ભૂલી ફરેરે, જગમાં બેશુમાર;
તે જાણ્યાને આપીયોરે, તુને નરતનનો અવતાર. તુંને. ૨
તેજ વિદ્યાને જાણુવા, વેદો મોકલીયા છે ચાર;
સદ્ગુરૂમાં પ્રગટી કરીને, છે પોતે શીખવનાર. તુંને. ૩
એ તાહારૂં છે કામ માટે, તેહને મનમાં તું વિચાર;
વૈરાગાદિક સાધનેરે, તું કામાદિકને માર. તુંને. ૪
સદ્ગુરૂથી બ્રહ્મ સાંભળી તેહને, શાંતપણે ઉર ધાર;
માયિક ફલનો સંગ તજીને, કર સઘળો વ્યવહાર. તુંને. ૫
કાળ સીંચાણો ચોર છે રે, માટે ચોંપથી રાખી પ્યાર;
જો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને રે, તો તું સાત પેહડીને તાર. તુંને. ૬

પદ પર.

પ્રભુ વ્યાપક રૂપ અપાર, નિશ્ચે જાણજે વીરા હે. ટેક.
એ વણુ ધરણીને કોણુ ધરે રે, કો ધરણી કરનાર;
અગણિત જડ આકાશ માંરે, તેનો કોણુ ઉપાડે ભાર. નિશ્ચે. ૧
ચારે ખાણોનાં પૂતળાંરે, ચૌદ લોકમાં એ ઘડનાર;
જૂજવા રંગથી લેખવે રે, નહિ ટાળતાં વાર લગાર. નિશ્ચે. ૨
એ ચૈતન ઘન એકલો રે, છે જડ માયા વિસ્તાર;
જીવોને જાણે જૂજવા રે, તો પામે યમના માર. નિશ્ચે. ૩
તે માટે ગુરૂ સેવીયે રે, જે વ્યાપકનો જોનાર;
તેજતણા ઉપદેશથી, થાશે માહાજનમાં પેશાર. નિશ્ચે. ૪
કામ ક્રોધાદિક ભાગશે રે, કરતાં નિત્ય સત્ય વિચાર;
તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને રે, તું તો પામીશ આપ મુઝાર. નિશ્ચે. ૫

પદ ૫૩–રાગ જંગલો.

જગતપતિની કળા કોણ કળનાર વીરા હો. ટેક.
સર્વ કરે ને સહુથી અળગો, વળગે નહીં લગાર. વીરાહો. ૧
વ્યાપક ચિદઘન સાક્ષી સકલનો, પ્રેરક શક્તિ અપાર. વીરાહો. ૨
બાહ્યાભ્યંતર કરણ ન જાણે, સહુનો એ જાણણહાર; વીરાહો. ૩
હુંમાનીને સુખ દુઃખ દાતા, કર્મ તણો અનુસાર. વીરાહો. ૪
નિજજન રક્ષાકર બહુરૂપે; રાત દિવસ તૈયાર; વીરાહો. ૫
સચ્ચિદ આનંદ ભવ ભવતારણ, ભૂલે તેજ ગમાર. વીરાહો. ૬

પદ ૫૪.

હરિને ભૂલી થયો જડે જડનો ગુલામ અંધા હો ટેક.
વેલાની પેરે નાક ઘસણીયો,
ફરતો ફરછ ઠામો ઠામ. અંધા હો હરિને. ૧
તુંજ બનાવછ તું શણગારછ,
તુંજ કરે છે ધુમધામ. અંધા હો હરિને. ૨
હરિજનથી અવળ મુખે ભાખછ,
જે પ્રભુ જાણાનું ધામ. અંધા હો હરિને. ૩
પૂજારાને પૂજછ ભૂલછ,
સદ્ગુરૂ જન વિશ્રામ. અંધા હો હરિને. ૪
છતે ધણીયે થયો નીધણીયો,
જડ નહિ આવે કોઇ કામ. અંધા હો હરિને. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જો, સાચો,
પ્રગટ પ્રતાપી શામ. અંધા હો હરિને. ૬

પદ ૫૫.

જનમ ધરીને ન જાણ્યો શ્રુતિ સાર અંધાહો. ટેક.
મંત્ર યંત્ર છલ તંત્ર ને જાદુ,
કરતે ગયો અવતાર. અંધા હો જનમ. ૧
નહીં સતસંગ ગમે મન ઢોંગી,
વામી કુટિલ ખળ જાર. અંધા હો જનમ. ૨
આયુષ જાશે અચાનક ખુટી,
ખાઈશ જમ તણા માર. અંધા હો જનમ. ૩
ચેત ચેત સદ્દગુરૂ શરણે જઈ,
ઈશ ભજન ઉર ધાર. અંધા હો જનમ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમ વ્યાપક,
વણ નહિ તારણહાર. અંધા હો જનમ. ૫

પદ ૫૬—રાગ ખુમાચચી.

ઘણું સારા લાગોછોજી હો જુઠ બકેરે. ટેક.
હરિ ઇચ્છા વણ કરિ ન શકે કોઈ, માનત ફીધે જકેરે. ઘણું. ૧
હરિ દે ને પરને કરગરવું, શાને અવળી લકે;
પાછું દૂષણ હરિને દેવું, મેહેનત કરીને થકેરે. ઘણું. ૨
દગલબાજનો ડોળ જોઇને, લુટાઓ છો શકે;
જગ માયા ચકડોલે ફરતું, જોઇ નથી સકતા તકેરે. ઘણું. ૩
માન્યા યોગને માની ન શકતાં, ત્રાંબા કેરે ટકે;
ફોગટ ધન વાસે ધન ફેકે, મરશો યમને ધકેરે. ઘણું. ૪
સાધન સદ્દગુરૂ શરણ જઇને, જો કરશો મન પકે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તો મળશે, નહિતો જાશો નરકેરે. ઘણું. ૫

પદ ૫૭—રાગ ધોલ.

આવું નરતન ઉત્તમ આવિયું,
વારે વારેરે નાવે જે નિરધાર, અવસર રૂડો આજનો. ૧
જડબુદ્ધિ છે સર્વે જનમાં,
દારા સુતનેરે ન્યાતિ પરિવાર. અવસર. ૨
નહિ મોક્ષનો મારગ તે વિષે,
માટે થાઓરે ઝટપટ તૈયાર. અવસર. ૩
સેવો સદ્‌ગુરુને સત્ શાસ્ત્રને,
સત્યે વરતોરે તેહેનાં વચન મુઝાર. અવસર. ૪
પ્રથમ શુદ્ધ કરે નિજ દેહને,
નવ્ય પામેરે જેથી કલેશ લગાર. અવસર. ૫
જેમ શાહૂ ગણે સહુ લોકમાં,
ત્યમ કરજોરે સઘળો વ્યવહાર. અવસર. ૬
ચોરી જારી લબાડિ ઠગપણું,
એવા દુર્ગુણ રે, તજવા નિરધાર. અવસર. ૭
મદ્યમાંસાદિ વ્યસન ન રાખવું,
પરહરવોરે રજતમનો આહાર. અવસર. ૮
હિંસા મૂકિ દયા મન રાખવી,
કામાદિકનેરે જાણી તજવા અસાર. અવસર. ૯
ગુરૂ દેવની ભક્તિ ન મુકવી,
સેહેવો સઘળેરે પ્રભુ વ્યાપક સાર. અવસર. ૧૦
જે છે કરતા ભરતા વિશ્વનો,
ચેતન ઘનરે જેહેની શક્તિ અપાર. અવસર. ૧૧

સર્વ કાળે તે સઘળે જાગતો,
જગસાક્ષીરે ફળનો દાતાર. અવસર. ૧૨
સ્વામી બ્રહ્માદિક સર્વે દેવનો,
તેહેનો પાળકરે હર સરજનહાર. અવસર. ૧૩
બુદ્ધિ આદિ પ્રકાશક સર્વદા,
જેવડીયેરે કરે સહુ નિજ કાર. અવસર. ૧૪
એવા પ્રભુજીને જાણી પ્રેમશું,
નિત્યે ભજીયેરે કરી મન એક તાર. અવસર. ૧૫
રવિ દેવળ કલ્પિત નાથનું,
ત્યાંહાં નમીયેરે જારે થાય સવાર. અવસર. ૧૬
વાયુ તેજ જલાદિક દેવતા,
જગને છેરે જે મદદ કરનાર. અવસર. ૧૭
તેહેને જાણો તે દેવળ નાથનાં,
માનો ચિદઘનરે પ્રકાશ કરનાર. અવસર. ૧૮
એમ સઘળે તે સાક્ષી નાથનો,
નિજ ગુરૂથીરે સમજો વિસ્તાર. અવસર. ૧૯
નમો જ્યાંહાં ત્યાંહાં નમજો નાથને,
જાણી સઘળે રે એહનો ઝળકાર. અવસર. ૨૦
નિત્યે નામ જપો નિજ નાથનું,
એ છે સઘળેરે સર્વે સુણનાર. અવસર. ૨૧
મનમાં ન ધરો જડ વાસના,
જેથી પામોરે ચિદ ઘન ભંડાર. અવસર. ૨૨
આસન વાળિને બેસો એકાંતમાં,
ચિદઘનનારે થાઓ ચિંતવનાર. અવસર. ૨૩

ખાલી કાળ ગમાવતાં,
જુઠમાં વળી પાછારે કરો ઘટમાં પેસાર. અવસર. ૨૪
નિજ રૂપ બાહેર ખોળિયે,
જેહેનો ઘટમાંરે છે પ્રગટ ચમતકાર. અવસર. ૨૫
તજી ભેદ અભેદમાં ઝીલીયે,
જડને જાણીરે માયાનો પરિવાર. અવસર. ૨૬
આદિ અંતે છે માયા અણછતી,
બાકી ન રહેરે મુઠી એક છાર. અવસર. ૨૭
માટે રાખીયે ચિદઘન એકલો,
મનમાંથીરે કાહાડી કૂડો ગુવાર. અવસર. ૨૮
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભેટશો,
જો ગળશોરે મન મતિ અહંકાર. અવસર. ૨૯

પદ ૫૮.

શ્રીકૃષ્ણ હૃદયમાં પ્રગટીયા,
બીજો એવણરે નહિં બોલણહાર;
આનંદ ઓછવ આજનો. ૧
આપે આપ સ્વરૂપને ઓળખ્યું,
શ્રુતિ કહેછેરે જે પરાને પાર. આનંદ. ૨
જેથી શ્રવણ સુણે સ્પર્શે ત્વચા,
દેખે ચક્ષુરે રસના લે સ્વાદ. આનંદ. ૩
ઘ્રાણ ગંધ જાણે કર્મ ઇંદ્રિયો,
કરે કારજરે ઉઠે પ્રાણથી નાદ. આનંદ. ૪

કરે મન સંકલ્પ બુદ્ધિ લહે,
ચિત્ત ધારે રે સ્મૃતિ ભૂ દાતાર. આનંદ. ૫
અહંતા અહંકાર કરે વળી,
મમતાનોરે ઉપાડે ભાર. આનંદ. ૬
જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિમાં જાગતો,
તેહેનો સાક્ષીરે ફલનો દાતાર. આનંદ. ૭
દીસે જેવડીયે સહુ જીવતું,
પોતે વ્યાપક રે જગ બાહાર મુઝાર. આનંદ. ૮
રવિ શશી આદિ ગ્રહો સહુ,
જેવડીયેરે કરે દિવસને રાત્ય. આનંદ. ૯
જેથી આકાશાદિક શોભતાં,
પાંચે ભૂતો રે કરે કાજ વિખ્યાત. આનંદ. ૧૦
જેથી રાજે વિરાટાદિક સદા,
ચારે વેદોરે સાક્ષી શિક્ષા શુભ સાર. આનંદ. ૧૧
હુવે તે વણુ કાંઇ દીસે નહીં,
મૃગજલ છેરે જડ ઘાટ અપાર. આનંદ. ૧૨
હું મારૂં ને તું તાહારૂં ગયું,
એક વિલસેરે પોતે આતમારામ. આનંદ. ૧૩
ઉડે શુષ્ક પરણુ સમ પૂતળાં,
નાનાં મોટાંરે સહૂ ઠામો ઠામ. આનંદ. ૧૪
એની ઇછાયે વરતું ખરે,
ભિન્ન સત્તારે માહારી નહિ નામ આનંદ. ૧૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ કલ્લોલમાં,
ડુબા ડુબારે હવે ચૌદે ધામ. આનંદ. ૧૬

પદ ૫૯.

સ્થિત પ્રજ્ઞાનાં લક્ષણ સાંભળો,
જે છે સાધનરે બ્રહ્મવિદ્યાનાં સાર;
જતને તે ઝટપટ સાધીયે. ૧
મુખ્ય લક્ષણ મોહોટાં એજ છે,
ગીતામાંરે પ્રભુ કહે નિરધાર. જત. ૨
તજે સર્વ સંકલ્પ કામના,
તુષ્ટિ રાખેરે, ચૈતન મુઝાર. જત. ૩
દુઃખથી ઉદ્વેગ ન મન ધરે,
નહીં લાલચ રે, સુખમાં લગાર. જત. ૪
નહીં રાગ ક્રોધ ભય લોભમાં,
કોઈકિ સાથેરે, બંધારણ મંન. જત. ૫
શુભ પામે આનંદ ન મન ધરે,
બદ પામેરે, નહીં દ્વેષોત્પન્ન. જત. ૬
ઇંદ્રિયોના વિષયથી ઈંદ્રિયો,
પાછી વાળેરે, કછપાંગની જેમ. જત. ૭
હઠે તપથી ભુખે અજ્ઞને,
માટે વિષયોરે, પણ રહે મન પ્રેમ. જત. ૮
જાણે બ્રહ્મને તેહે નામ થકી,
શાંતિ પામે રે, વિષયોના પ્યાર. જત. ૯
સાધન કરતાં પણ વિદ્વાનને,
ક્ષોભક ઇંદ્રિયો રે, ખેંચે મનને લાર. જત. ૧૦
કરી વશ તેને સર્વને,
હું પરાયણ રે, રહે યોગમાં લીન. જત. ૧૧

સર્વે ઈંદ્રિયો જેને વશ થઇ,
તે છે સ્થિરમતિરે, વળી અજ્ઞતાહીન. જત. ૧૨
કરે વિષયનું ચિંતન તે થકી,
આસક્તિ રે, તેથી કામના થાએ. જત. ૧૩
કામ કુંઠિત થૈ ક્રોધને ચઢે,
કૃત્યાકૃત્યનો રે, વિવેક પણ જાયે. જત. ૧૪
ગુરૂ શાસ્ત્ર તણા ઉપદેશની,
સ્મૃતિ કેરોરે, તેથી થાએ નાશ. જત. ૧૫
સ્મૃતિયે સમજણ જાએ બુદ્ધિની,
બુદ્ધિ વોણારે, જીવત છે લાશ. જત. ૧૬
મન વશ ઇંદ્રિયે વશી કૃતમના,
આવશ્યકરે, કરે વિષયનાં કામ. જત. ૧૭
રાગ દ્વેષ વિના છે પ્રસન્નતા,
તેતો પામેરે, ઉરમાં વિશરામ. જત. ૧૮
જાયે દુઃખ સઘળાં મતિ સ્થિર થયે,
ચિત્ત શુદ્ધિયેરે સ્થિતિ બ્રહ્મમાં હોયે. જત. ૧૯
વણ શુદ્ધિયે બ્રાહ્મી મતિ નહીં,
આત્મ ચિન્તનરે, નવ્ય જાજે સોએ. જત. ૨૦
વણુ ધ્યાને તે શાંતિ ક્યાંહાં થકી,
વણુ શાંતિ રે, તેહેને સુખ કેમ થાય. જત. ૨૧
જેની ઇંદ્રિયો વિષય વાંસે ફરે,
તેમાં મન પણ રે, તેને પાછળ ધાએ. જત. ૨૨
તેની આત્મસંબંધી બુદ્ધિ હરે,
વાયે ઉલટુંરે, જેમ વહાણુ તણાય. જત. ૨૩

તેથી સમજણુ નાવે જીવને,
ભવો ભવમાંરે, બહુ ગોથાં ખાયે. જત. ૨૪
માટે સરવ વિષય થકી ઈંદ્રિયો,
જેની જીતલરે, તે સ્થિરમતિ જન. જત. ૨૫
આત્મનિષ્ઠા નિશાવત્ લોકને,
તેમાં જાગૃતરે, છે જીતેંદ્રિય પ્રસન્ન. જત. ૨૬
છે વિષયનિષ્ઠામાં જાગતાં,
લોકો તેહને રે, જ્ઞાની માને છે રાત. જત. ૨૭
જેમ ઉલુક ન દેખે દિવસમાં,
થાયે રજની રે, તેને થાય પ્રભાત. જત. ૨૮
જેમ નદીયો આવી મલે સિંધુમાં
નહિ ઉદધિ નેરે, તેહનો પોરસ લોભ. જત. ૨૯
તેમ વિષય મુનિવર ભોગવે,
પ્રારબ્ધેરે, નહિ કામ ન ક્ષોભ. જત. ૩૦
પામે તે જન શાંતિ કદી,
નવ્ય પામેરે જેને કામનું જોર. જત. ૩૧
તજે જે નિસ્પૃહ સર્વ કામના,
નહિ મમતા રે, તે છે શાંતિનો ઠોર. જત. ૩૨
જે એ બ્રાહ્મી સ્થિતિ પામે ખરે,
અજ્ઞતાથીરે, તે કદી ન મુંઝાય. જત. ૩૩
અંતકાળે આવે જહેને એ સ્થિતિ,
સદ્ય તે પણ રે, બ્રહ્મ માંહે સમાય. જત. ૩૪
તજે સર્વ મનોદ્ભવ વાસના,
એ છે સઘળારે, સાધનનું સાર. જત. ૩૫

ભજતાં સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને,
એક તારે રે, ઉતરે ભવપાર. જત. ૩૬

પદ ૬૦.

કૃષ્ણ જગદ્ ગુરૂ માનો સાચે મનેરે. વિશવાશી.
તેથી સજ્જન કેહેશે તમને ધન ધનરે. વિશ. ૧
જેણે જન સારૂ જગમાં ધરિયો નર વેશરે. વિશ.
આપ્યો અર્જુનને વિદ્યાનો ઉપદેશરે. વિશ. ૨
જેહેનું જગમાં ગીતા પ્રગટ કહાવે નામરે. વિશ.
જે જાણેથી જન પામે ચિદઘન ધામરે. વિશ. ૩
જુઓ તેહમાં પ્રભુજી આપ કહે નિજ રૂપરે. વિશ.
કાંઈ પ્રકૃતિથી પર વ્યાપક શુદ્ધ અનૂપરે વિશ. ૪
છે તે પ્રકૃતિ, ભૂ અપ તેજ વાત રે. વિશ.
નભ મન બુદ્ધિ અહંકાર ભેદ વિખ્યાતરે. વિશ. ૫
એ આઠ પ્રકાર લહે તેથી પર જેહરે. વિશ.
હરિ પ્રગટ રૂપ પ્રભુજીનું જ્ઞાની તેહરે. વિશ. ૬
જુઓ એ રીતે ભગવાન કહે સિદ્ધાંતરે. વિશ.
કાંઇ જે રીતે કહેછે સર્વ વેદાંત રે વિશ. ૭
તેમાટે જગમાં જ્ઞાની સદ્ગુરૂ આપેરે. વિશ.
ક્યાંઈ તે સેવાથી જાશે સઘળાં પાપરે. વિશ. ૮
માટે સદ્ગુરૂ મનમાં આણી પ્રીતરે. વિશ.
જે કહે સતશાસ્ત્ર કરો તે સઘળી રીતરે. વિશ. ૯
છે પ્રગટ ગુરૂ ભવજલ તરવાનું નાવરે. વિશ.

તરશો જો હોશે તમને પૂરણ ભાવરે. વિશ. ૧૦
ગુરૂદેવતણાં છે વચન વિશેષ કલ્યાણરે. વિશ.
માટે પાળીજે મન કર્મ વચનથી પ્રમાણરે. વિશ. ૧૧
કરો કર્મ ફલોની લાલચ મનથી દૂરરે. વિશ.
કરો બ્રહ્માર્પણ જે હોએ શુભ કામ જરૂરરે. વિશ. ૧૨
તજો પોરસ વાદ અહંતા મમતા કામરે. વિશ.
જાદુ છલ જારી ચોરી ખૂન હરામરે. વિશ. ૧૩
જડ બુદ્ધિ જન વિશ્વાસ ન રાખો લેશરે. વિશ.
તજો જગધૃતા રજ તમગુણીયો વેશરે. વિશ. ૧૪
રાખો મનમાં એક પ્રભુજી પર વિશ્વાસરે. વિશ.
જણ જણના ઘર ઘરના નવ્ય થાઓ દાસરે. વિશ. ૧૫
જાણો જગત કરતા પાળક પ્રભુજી હરનારરે. વિશ.
ઘટ ઘટમાં સાક્ષી વ્યાપક ચૈતન સારરે. વિશ. ૧૬
એવડીયે કામ કરે મન બુદ્ધિ પ્રાણરે. વિશ.
ગ્રહ રાશિ શશી ઘન વાયુ દિશાપતિ ભાણરે. વિશ. ૧૭
નિરાધાર સદા નિરલેપ નિત્ય અવિકારરે. વિશ.
સ્થલાદિ રહિત સદોદિત જગદાધારરે. વિશ. ૧૮
જેને નવ પોંહોચે મન બુદ્ધિ ને વાણરે. વિશ.
જેથી વિમુખ પણે ભટકે જણ ચારે ખાણરે. વિશ. ૧૯
જે જાણે સઘળે સુણે સંભારે સર્વરે. વિશ.
કોઇ સાથે રાગ ન દ્વેષ કપટ નહીં ગર્વરે. વિશ. ૨૦
એતો નિજ માયાથી રચે અનંતા ઘાટરે. વિશ.
જેના રોમ રોમમાં અગણિત છે વૈરાટરે વિશ. ૨૧
પુરૂષોત્તમ એક અજન્મા પુરૂષ પુરાણરે. વિશ.

જેહેનાં માયાથી બહુરૂપે થાય વખાણુરે. વિશ. ૨૨
એતો અમિત શક્તિ જેને કહેતા થાકે વેદરે. વિશ.
ધન્ય ભાગ્ય લહે જે ગુરૂથી એક અભેદરે વિશ. ૨૩
એવા પ્રભુજીને દિન રેણુ ભજો એક તારરે. વિશ.
કરી વૈરાગાદિક સાધનને તૈયારરે. વિશ. ૨૪
તજી ભેદ અભેદમાં એલો આનંદ રૂપરે. વિશ.
કરો ધ્યાન અખંડ સમાધિ સહજ અનૂપરે. વિશ. ૨૫
જાહાંસુધી વૈરાગાદિક સાધન રાશરે વિશ.
પામો ત્યાંહાં સુધી એક ભજો અવિનાશરે. વિશ. ૨૬
નિત્ય ગાઓ સુણો પ્રભુ વ્યાપક કરિ સતસંગરે. વિશ.
મન વચન કર્મથી રાખો એહનો રંગરે. વિશ. ૨૭
પ્રભુ જાણે સહુના મનનો ભાવ અભાવરે. વિશ.
ભાવિકને ભેટાડે સદ્ગુરૂ નાવરે. વિશ. ૨૮
નિત્ય ભક્તો ઉપર છે નિત્ય કરૂણાવાનરે. વિશ.
ટાળી દુર્ગુણ આપે સઘળી રૂડી શાનરે. વિશ. ૨૯
જ્યમ બાલકને હેતે સંભાળે માતરે. વિશ.
ત્યમ પ્રભુજી પાળે નિજ જનને દિન રાતરે. વિશ. ૩૦
જ્યમ નવ પ્રસૂત ધેનુને પ્રેમનું પૂરરે. વિશ.
વત્સ ઉપર ત્યમ સચ્ચિદાનંદ હજૂરરે. વિશ. ૩૧

પદ ૬૧.

એક અખંડિત બ્રહ્મનું મનમાં રાખો ધ્યાન,
જેથી ચૌદ લોકમાં સઘળે પામો માનરે. ૧

કૃષ્ણજી એણીપેરે ઓચરે, વ્યાસ વસિષ્ટ શુકદેવ;
નારદાદિક મુનિવરની, સહુની એકજ ટેવ. ૨
વેદવિદ્યા જે લાવીયા તેપણ એને ગાય,
જે પ્રભુ વ્યાપક વિશ્વમાં, નવ આવે નવ જાય. ૩
જે પ્રભુને ભજવા થકી, નીચ ઊંચ કહેવાય;
ઊંચ ભૂલે અભિમાનમાં, નીચથી નીચા થાય. ૪
જે પ્રભુ પાળે વિશ્વને, સાક્ષી પ્રકાશકરૂપ;
મન ઇંદ્રિમાં રાજ તો, સંગ વિના છે અનૂપ. ૫
પ્રેરે પાળે સર્વને, યોગ્ય કરાવે કામ;
અળગો રહીરે વળગે નહીં, પૂર્ણ પ્રકાશક ધામ. ૬
તનને મનને તાજગી, જે રાખે દિન રેણ;
રૂપ દેખાડે નેણને, વાણીને આપે વેણ. ૭
રવિ પ્રેરક થૈ અને, સાહે કરે છે જેહ;
દિક્‌પતિ પ્રેરી કાનને વેણ સુણાવે તેહ. ૮
વરૂણનો પ્રેરક જે થઈ, રસનાને દે સ્વાદ;
ભૂપ્રેરક થઈ ઘ્રાણને, આપે ગંધ પ્રસાદ.
ટાઢું ઉનું દાખવે, ત્વગને પ્રેરી વાત;
કર્મેંદ્રીના દેવને, પ્રેરક તે વિખ્યાત. ૧૦
ચંદ્રાદિકને પ્રેરણા હૃદય કત્તકે કાજ;
કરિને ચલાવે એકલો, ચૌદ લોકનું રાજ. ૧૧
માયામય બહુ સૂર તો, નવલા નવલા ઘાટ;
ઇછા માત્ર રમાડતાં, લેશ નહીં ઉચ્ચાટ. ૧૨
અકળ કળા જાણી શકે, કો નહીં એનો કળનાર;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવાદિકને, નવ લાધે એનો પાર. ૧૩

ચેતન રૂપ ભરી રહ્યો, જગમાં બાહાર મુઝાર;
નજરે તો આવે નહિ, નભથી સૂક્ષ્મ અપાર. ૧૪
જ્યાં સુધી લહે દેવને, પૃથ્વી કેરો વિકાર;
ત્યાં સુધી તેને નાથજી, ન કરે અંગીકાર. ૧૫
માટે સદ્ગુરૂ સેવીયે, શરણુ જઈ તત્કાળ;
કૃષ્ણ વચન ઉર ધારીયે, કહે જ્યમ ગુરૂજી કૃપાળ. ૧૬
જ્ઞાની ગુરૂજન ઓચરે, સત્ય વચન નિરધાર;
વ્યાપક ચિદઘન નાથનું, ભજન બતાવે સાર. ૧૭
દુષ્ટ ગુણો દૂરી કરે, શુભ ગુણ શીખવનાર;
પામરતાને પાલટી, આપે વસ્તુ અપાર. ૧૮
માટે સદ્ગુરૂ શીખવે, તેજ કૃષ્ણનો ભાવ;
તે પરમાણે ચાલતાં, ગીતા ભવજલ નાવ. ૧૯
ગુરૂ ઉપદેશને પાળીયે, મ્હોટી સેવા એહ;
જેથી પાતક પાગરે આવે અનુભવનો છેહ. ૨૦
પિંડ પૂજાવે આપનો, ચિંધે પીતળ પાહાણ;
એવા ગુરૂ શિષ્યને મળે, મહા નરકની ખાણ. ૨૧
ગુરૂ વચનેથી સાધીયે, સાધન પ્રથમ વૈરાગ;
બીજું નામ વિવેક તે, જડ ચૈતનનો ભાગ. ૨૨
શમ અંતરની શાંતિ, દમ ઇંદ્રિય જય હોય;
ઉપરતિ વિષયો ઉપરે, મન નવ જાએ સોએ. ૨૩
સુખ દુઃખ સહન તિતિક્ષા, શ્રદ્ધા ગુરૂ વિશ્વાસ;
સમાધાન મનમાં રહે, નિજ સ્વરૂપની પ્યાસ. ૨૪
મોક્ષની ઇચ્છા મુમુક્ષુતા, એ સાધન શુભ સાર;
ગુરૂ ચિંધે તે આવડે, મોક્ષ તણા દાતાર. ૨૫

માટે ગુરૂસમ કો નહિ, જગમાં બીજો અન્ય;
જે જન ગુરૂ શરણે રહે, તે જનને ધન ધન્ય. ૨૬
જ્યાંસુધી એ આવડે, અંતરંગ સાધન;
ત્યાંસુધી હરિને ભજે, શુદ્ધ કરે નિજ મન. ૨૭
હક નિષ્ટા રાખે ખરી, ગ્રહે ન ચીજ હરામ;
દાન દયા સત સંગતિ, અન્ય ભજન નહીં નામ; ૨૮
ચિત્ત સંતોષ પ્રસન્નતા, વિદ્યાનો અભ્યાસ;
મદ મત્સર રાખે નહીં, ચોરી ન ચાડી ન હાસ. ૨૯
ફેલી ન ફૂલણ આલસૂ દીર્ઘ નહીં નહીં ચોર;
દુર્ગુણથી ડરતો રહે, મનને રાખે ઠોર. ૩૦
મૃત્યુતણો ભય મનમાં, રાખી ન ગાફલ થાય;
દિન દિન પ્રભુને પામવા પ્રેમ વધારે જાય. ૩૧
સહુ સાધનમાં શ્રેષ્ઠ છે, સાચે પ્રેમે ધ્યાન;
કરે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મનું તો ઝટ થાએ બ્રહ્મજ્ઞાન. ૩૨

પદ ૬૨.

આવોરે સજ્જન મળી હરિગુણ ગાઇયેરે,
અવિચલ ગંગોદકે ઉર વિશે નાહિયેરે. ૧
સૃષ્ટિકાળે જેહેની ઇચ્છાથકી અહંકારરે,
તેથી નભ વાયુ તેજ જલમાંહી સારરે. ૨
તેથી બહુ ઓષધી ને તેથી તન થાયેરે,
જાજવા ઘાટો કોઇ થકી ન ગણાયરે. ૩
સર્વે પશુ તન ધારી કરેછે સ્વકામરે,

જેહેની જેવી ઘટે તેવી હરિ આપે હામરે. ૪
સ્થાવર વૃક્ષાદિ જીવો બુદ્ધિ વોણા જેહરે,
બોલી ચાલી કારજ ન કરી શકે તેહરે. ૫
બને થકી નર તન પૂરણ છે સારરે,
સર્વે કામો કરવા જેહેને શક્તિ છે તૈયારરે. ૬
કાને સુણે આંખે દેખે જીભે રસ જાણેરે,
નાસિકાયે ગંધ સ્પર્શ ત્વચાયે પ્રમાણેરે. ૭
વાણે બોલે હાથે ગ્રહે પગે ગતિકારરે,
ઉપસ્થે આનંદ કરે ગુદે મળ બાહારરે. ૮
મનથી સંકલ્પ બુદ્ધિયે જાણે વસ્તુ સર્વરે,
ચિંતે તો સંભારે અહંકારે કરે ગર્વરે. ૯
જાગ્રતમાં સ્થૂલ સૂક્ષ્મ સ્વપ્ન વિષે ભોગરે,
સુષુપ્તિમાં આનંદ ભોગ તણો છે સંયોગરે. ૧૦
દુરદેશી જાણે ઘણી સમજી કરે કામરે,
સંભારે ખળીને રાખે ઘણાં જાણે નામરે. ૧૧
સાર્થ વાણી બોલે ઘણી યુક્તિયો પ્રમાણેરે,
ગુરૂ બોધ ગ્રહી શકે સાચું જુઠું જાણેરે. ૧૨
દેવ યક્ષ બ્રહ્મા લોક વિષ્ણુ શિવ સાથેરે,
પ્રભુજીને પામે કદી તેને જો આધારેરે. ૧૩
બહુ વસ્તુ ભેળી કરે સઘળે સંભાળેરે,
એ રીતે જાણે ને કરે સર્વે વ્રત પાળેરે. ૧૪
હાડચામમાંથી એવું નરતન કીધુંરે,
નાથજીએ કૃપા કરી આપણને દીધુંરે. ૧૫
ઘણું સમરથ પણ અચાનક ભાગેરે,

માટે સમજે પણ હરિ ભજનમાં લાગેરે; ૧૬
એવા તનને જો ફોગટમાં ખોહોશેરે,
યમતણા માર વાગે તેતો ઘણું રોશેરે. ૧૭
માટે આપણે અનાચાર તજીયેરે,
વળી મળીને સહુ ચિદઘન ભજીયેરે. ૧૮
તજીયે ચોરીને જારી ખળતા લબાડીરે,
ખુન દગા બાજી ફંદ રિંદગી ને ચાડીરે. ૧૯
રાખીયે સંતોષ દયા ક્ષમા સત્ય ધારીરે,
શમ ને આર્જવ મદ વૃત્તિ ખરી પ્યારીરે. ૨૦
તજીયે ભીખારી પ્રેતો કુમતિનો સંગરે,
રાખીયે ચૈતન ધન ચૈતનનો રંગરે. ૨૧
જે જગતપર રાજે અનંત અપારરે,
અધો ઊર્ધ્વ મધ્ય સદા શુદ્ધ નિરાધારરે. ૨૨
જે અપાણિપાદ્દા ગ્રહે ગતિ કરનાર રે,
આંખ્યો કાનો વિના દેખે સુણે ઠારો ઠારરે. ૨૩
બુદ્ધિ ચિત્ત વોણો સર્વે જાણે ને સંભારેરે,
અખંડ જ્ઞાન છે તે જેહનું કદી ન વિસારેરે. ૨૪
એહને કોણ જાણી શકે સહુનો એ જાણરે,
નિત્ય જગદાદિ રાજે પુરૂષ પુરાણરે. ૨૫
ભક્તની સહાય કરે આપે લે ઉર ધારીરે,
શુભ ગુણ આપે પ્રભુ કામનાને વારીરે. ૨૬
સન્મુખ કરતાં તે પોતાના કરી થાપેરે,
કોટી કોટી ભવ તણાં પાતકને કાપેરે. ૨૭
કોટિ અપરાધ હરિ ક્ષમા કરી તારેરે,

શરણે આવ્યા જે તેહને કદી ન વિસારેરે. ૨૮
ઉરમાં પ્રકાશ કરે પોતે નિજ રૂપરે,
સદ્ગુરૂ રૂપે આપે બોધ તે અનૂપરે. ૨૯
સાધંતા સાહેતા કરી સદ્ય સિદ્ધિ આપેરે,
સ્વરૂપ પમાડી મૂલ અવિદ્યાને કાપેરે. ૩૦
જગમાં જીવતાં સુધી બહુ સુખ રાશરે,
આપે નાવે રોગ શોક દુઃખ કદી પાશરે. ૩૧
સર્વારંભ સિદ્ધ કરી શુભ ફળ આપેરે,
જડ બુદ્ધિ હાથો જોડે દૂરે તેહને તાપેરે. ૩૨
એવા પ્રભુજીને નવ ભૂલીયે લગારરે,
આનંદ ઉમંગે રહીયે ભજન મુઝારરે. ૩૩
કથા ને વિચાર વાતો પ્રભુજીની કરીયેરે,
કરતાં ભજન કામ કરીને ફરિયેરે. ૩૪
ગાન તાન બાજી કરિયે તેમ હરિ ગુણકેરીરે,
ખાતાં પીતાં તેહને સંભારી ફરિયે ફેરીરે. ૩૫
જેમ ઓળગાએ પ્રપંચ ખાંડીરે,
તેમ ભજીયે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ દાહાડીરે. ૩૬

પદ ૬૩.

આવું રૂડું નરતન પામી, ભજીયે ચિદઘન સ્વામીરે;
જુઠામાં ન જીવન ગમાવીયેરે. ૧
ક્ષણ પળ ઘડી દિન રાત્રી થાયે, આયુષ ચાલ્યું જાએરે;
ચેતીને સદ્ગુરૂને શરણે આવીયેરે. ૨

સાચે ભાવે ગુરૂ સેવીને, સુણીયે વચન પ્રમાણુરે;
જગવ્યાપક પ્રભુ અમિત શક્તિ ઉર ધારીયેરે. ૩
સાંજ સવાર બપોરે ભજતાં, કામાદિકને તજતાંરે;
અખંડ આનંદ મનમાં લાવીયેરે. ૪
હરતાં ફરતાં પીતાં ખાતાં મનમાં હરિને ભજતાંરે;
કામ ક્રોધાદિકને દબાવીયેરે. ૫
દુરીજન જડ જડ વાંસે ડોલે, મન ભાવે ત્યમ બોલેરે;
તેહેનો કશો ડર ન ધરાવિયેરે. ૬
ઘટ ઘટ વ્યાપક નાથ ભજતાં જડ બુદ્ધિને તજતાંરે;
પાખંડીયોના પક્ષને હરાવિયેરે. ૭
સચ્ચિદાનંદબ્રહ્મ ભેટી, કાલ તણો ભય મેટીરે;
નરકથી નિજને બચાવીયેરે. ૮

પદ ૬૪.

આવું સુંદર ધામ શરીરનું, જહાં નાથ રાજે સરદાર. ટેક.
વિશ્વતણા સહુદેવતારે, ત્યાંહાં છે સેવા કરનાર. આવું ૧
દિગપતીયો શ્રવણે રહીને શબ્દ પોહોંચાડણહાર,
વાયુ ત્વચામાં રહીને અર્પે સ્પર્શ અનેક પ્રકાર. આવું. ૨
ચક્ષુ વિષે આદિત્ય રહીને દાખવે રૂપ અપાર,
રહી રસનામાં ને રસ પોખે વરૂણ બેશુમાર. આવું. ૩
નાસિકાયે ભૂમિ રહીને ગંધતણી દેનાર;
કર્મેંદ્રિયમાં અગ્નિ આદિક રહી કરે બહુ પ્રકાર. આવું. ૪
ચંદ્ર રહી મનમાંહે ચલાવે સંકલ્પોની ધાર;

બુદ્ધિ વિષે બૃહસ્પતિ રહીને જણાવે સારાસાર. આવું. ૫
ચિત્ત વિષે ક્ષેત્રજ્ઞ રહી સંભરાવે કરે વિચાર;
રૂદ્ર અહંતા પોષક રાજે સ્થાન કરી અહંકાર. આવું. ૬
જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિમાં બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ કરનાર;
સાહેતા દેહોહંતા શુદ્ધિ છે પોતે મંતાર. આવું. ૭
સદ્ગુરૂ શરણે જઈને વિચારે ચિદઘન રૂપ અપાર;
દેહ બુદ્ધિને દૂર કરીને પોહોંચે પરાપાર. આવું. ૮
છે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મજ વાકી, ભેદ મતિ ન લગાર;
આનંદ રૂપ અભેદમાં ઝીલે નહિ તેહને સંસાર. આવું. ૯

પદ ૬૫.

તમે જય નૃસિંહ જય નૃસિંહ મન ધરો જો. ટેક.
ભવસાગરથી તારક છે જે ખરો જો. તમે જય. ૧
નિજ સેવકની સાહેતા કરે ઘણી જો;
બીજો એવો નહિ જગમાં ધીંગો ધણીજો. તમે જય. ૨
એતો સઘળે દેખે સુણે જાણે સદા જો;
નહીં એથી છાનું જગમાં કદા જો. તમે જય. ૩
ચોદ લોક વિષે રાત્રિ દિવસ જાગતો જો;
એકે કાલ ન વિશ્વમાં એથી અણછતો જો. તમે જય. ૪
જગ કરતા ભરતા હરતા ખરે જો;
નિત્ય મુક્ત અમિત શક્તિ ચાહે તે કરે જો. તમે જય. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સદા રાજતો જો;
જે છે જ્ઞાનીના ઘટમાંહે પ્રગટ છાજતો જો. તમે જય. ૬

પદ ૬૬.

બોલો જે જે જે નિરંજન નાથની જો. ટેક.
તજો સંગત સહુ કામના સાથની જો. બોલો. ૧
જે કોઈ કામનાની જાલમાં બાંધ્યા બકે જો;
તેતો અન્યને છોડવવાને કેમ શકે જો. બોલો. ૨
પ્રભુ વ્યાપક છે ધરણી આકાશમાં જો;
એતો નાવે કદી કામના પાશમાં જો. બોલો. ૩
રવિ ચંદ્રાદિ ગ્રહ વિશે રાજતો જો;
તેને ફેરવે ને રેહે પોતે અણુછતો જો. બોલો. ૪
ફેરવે જીવોને જુદી જુદી વાટમાં જો;
કોઇ સમજી શકે ન એના ઘાટમાં જો. બોલો. ૫
માયા માત્રથી રમાડે છે ચૌદે ધામને જો;
તેને જાણી ન શકે સેવે કામને જો. બોલો. ૬
એતો નરને છોડાવે માયાપાશથી જો;
જાણે નાથને જે વ્યાપક વિશવાસથી જો. બોલો. ૭
સાચે મને સદ્ગુરૂની સેવા કરે જો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તે જાણે ખરે જો. બોલો. ૮

પદ ૬૭.

બોલો જે જે જે જે હરિ જગ ધણી જો;
એતો દૂરકરણ જડ કામની જો. બોલો. ૧
પ્રભુ જાણે છે જનતણા ભાવને જો;
સઘ ભેટાડે તે, સદ્ગુરૂ નાવને જો. બોલો. ૨

જો કોઇ કૃષ્ણ તણી વાણીને અનુસરે જો;
તે ઉપર કૃપા નાથતણી છે, ખરે જો. બોલો. ૩
જે કોઈ આવે, શંકર તણા સાથમાં જો;
આપે જગપતિ મુક્તિ, તેના હાથમાં જો. બોલો. ૪
જે કોઈ શંકરના દાસની, સેવા કરે જો;
તેહેનો વાસ વિષ્ણુતણા ધામમાં, ઠરે જો. બોલો. ૫
સાચા ભાવથી વ્યાપક ચૈતન ભજે જો;
તેહેના ઉપર ન જોર, જમનું રજે જો. બોલો. ૬
એવી અમતણા, નાથજીની રીત છે જો;
જાણી આવે જે શરણ, જેને મન પ્રીત છે જો. બોલો. ૭
પ્રભુ ટાળી શકે પાતક, અનંતને જો;
નિજરૂપ કરી શકે, ક્ષુદ્ર જંતને જો. બોલો. ૮
સચ્ચિદાનંદ સમરથ, ધણી જો;
ચારે વેદ ન કહી શકે, સત્તા તે તણી જો. બોલો. ૯

પદ ૬૮.

સંતો આવો અમારા, દેશમાં જો;
શાને ભટકોછો, ફોગટીયા વેશમાં જો. સંતો. ૧
જ્યાં શોક રોગ મૃત્યુનો, ભય નહીં કદા જો;
બ્રહ્માનંદ સુખ વરતી, રહ્યું સર્વદા જો. સંતો. ૨
કાયા ક્લેશ દોડ ધૂમ ન કરવી પડે જો,
જ્યાં જોઇયે ત્યાં, સ્વામી સન્મુખ જડે જો. સંતો. ૩
આખા વિશ્વમાં વિરાજે, નાથ અમતણો જો,

રક્ષ કરવા નિજ જનની, ચંચલ ઘણો જો. સંતો. ૪
જેની બ્રહ્માદિક દેવતા આશા કરેજો,
કામક્રોધ ચોર દૂરથી, નાઠા ફરેજો. સંતો. ૫
એ છે સદા ચૌદ લોક વિષે જાગતો જો;
જાણ્યાપછી કદી થાય નહીં, અણુછતો જો. સંતો. ૬
મહાવ્રત તપ યજ્ઞ દાન, આદરે જો,
તેથી નાથજી કબૂલ કદી નવ, કરેજો. સંતો. ૭
સત્ય ધ્યાનથી જણાવે, નિજરૂપને જો,
વણુ ધ્યાન ન જણાવે, મોટા ભૂપને જો. સંતો. ૮
એવા દેશમાં આવવાની, આશા કરો જો,
સદ્‌ગુરૂજીને શીશ ચરણે, ધરો જો. સંતો ૯
ગુરૂવચનેથી સાધન, આદરો જો,
એ તો સદ્ય નિજદેશ, પમાડે ખરો જો. સંતો. ૧૦
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ધ્યાને, પામશો જો,
તેથી જન્મ મરણ ભય, વામશો જો. સંતો. ૧૧

પદ ૬૯.

પરમ ગુરૂ પરમેશ્વર સ્વામી, કરતા ભરતા હર બહુનામી;
ચૈતન રૂપ પ્રકાશ નિરંતર, વ્યાપક એક કૃપાકર શંકર. ૧
તમ વડિયે રવિ આદિક મંડલ, તમથી વિધિ હરિ શિવ અખંડલ;
દશ દિગપતિ વસુ તમથી રાજે, તમથી રૂદ્રાદિત્યો છાજે. ૨
ઈંદ્રિય દેવ વિષય રહે તમથી, આજ્ઞા લોપ કરાય ન યમથી;
લોક ચતુર્દશ અલગ રમાડે, નિજજનને નિજરૂપ પમાડે. ૩

ચેતન ભિન્ન ન તમથી લાધે, વિમુખ ભયે નર ભટકે બાધે;
હું મન વચન કરમથી શરણે, આવી નમ્યો પ્રભુ અંતઃકરણે. ૪
પાહિ પાહિ ભવતાપનિવારક, સાત્વિક મતિ દીજે તમહારક;
રાજી હો ત્યમ રાખો જગમાં, મારે તમવણ નહીં કો વગમાં. ૫
નાથ સ્વરૂપ ન ચૂકું ઘડીયે, શ્વાસોશ્વાસ જપું તમવડીયે;
ક્ષુદ્ર સ્વરૂપ થકી મન ફેરો, દ્યો વિશ્વાસ ચિદાનંદ કેરો. ૬
વ્યાપક રાખું મનમાં ધારી, અન્ય ન વાદ કરે મતિ માહારી;
નાથ પ્રતાપ વધારો જનમાં, વાસ સદા આપો સજ્જનમાં. ૭
જડ બુદ્ધિને જેર કરીજે, અભય દાન નિજ જનને દીજે;
પાપમતિ મનમાંથી કાહાડો, કામાદિકને શાંતિ પમાડો. ૮
દૃઢ વૈરાગ વિવેક વધારો, શમદમ ઉપરતિ આપી સધારો;
સહન શક્તિ શ્રદ્ધા પ્રભુ દીજે, સમાધાન સ્વરૂપમાં કીજે. ૯
શુદ્ધ મુમુક્ષુપણું પ્રભુ આપો, મૂલ અવિદ્યા બંધન કાપો;
ઘટમાં નાથસ્વરૂપ નિહાળું, પ્રેમામૃતથી હૃદય પખાળું. ૧૦
જ્યાં જાઉં પ્રભુ તમને દેખું, જડ ઘાટો મનમાંહે ન પેખું;
ચેતન આનંદ ઘનમાં ભમતો, દિન પ્રતિ રાખો સુખમાં રમતો.૧૧
ક્રૂર કટાક્ષ ન સ્વપ્ને ભાળું રિઝ મોઝ દેતાંજ નિહાળું;
સર્વ સૌમ્ય શક્તિથી પેખો, મુજને અંગીકૃત કરી લેખો. ૧૨
ઘટઘટથી ભર પ્રેમ નીહાળો, જે જે વચન કહું તે પાળો;
જ્યાં જ્યાં મુજકને કર્મ કરાવો, ત્યાં ત્યાંથી શુભ લાભ અપાવો. ૧૩
ઉત્તમ ચાલ અહર નિશ આપો, સમજણ દઇને ક્લેશજ કાપો;
જે જે પ્રેરક પ્રેરો અમને, તે તે ઉત્તમ દોષ ન તમને. ૧૪
રાજી જ્યમ જમ આપ ચલાવો, જગપતિ પર નહીં કોનો દાવો;
પણ નિજજન તો કરૂણા માગે, મુશકલ કાંઇ નહીં તે આગે. ૧૫

નાથકૃપાથી આનંદ પામું, ભેદમતિ ભ્રાંતિ સહુ વામું,
સર્વ સિદ્ધિ મુજ આગળ સ્વામિ, રાખો અનુચરવત્ શિર નામી. ૧૬
જય જય અશરણ શરણુ દયાકર, ઈચ્છા માત્ર વિરાટ અભર ભર;
જય જય નિદ્રા રહિત ઉજાગર, અમિત કોટિ શશી ગુણસાગર.૧૭
જયજય જ્ઞાનસ્વરૂપ પ્રકાશી, જય જય અતિવ્યાપક અવિનાશી;
જયજય અનિર્વાચ્ય રહિતોપમ, જયજય નિત્યપ્રકાશ અલગતમ. ૧૮
જય જય પૂર્ણ પ્રકાશ અભયકર, જય હૃત્કમલનિવાસ કુમતિ હર;
જયજય ઈશાધીશ સનાતન, જયજય સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સનાતન.૧૯

પદ ૭૦—રાગ સોરઠ.

તમે હઈડામાં વિચારોરે,
પાંજરીયે પ્રભુ કેમ પડેરે તમે. ટેક.
ભૂ જલાદિમાં બાહારે સલંગ બિરાજે,
વળગે નહીં રહે ન્યારોરે. પાંજરી. ૧
આવરણોથી પર જગમાં ભરિયો,
ઘટઘટમાંહે ને બાહારોરે. પાંજરી. ૨
નર દેવાદિ એના વશ વરતી,
રહે કેમ રોકેલો તમારોરે. પાંજરી. ૩
પરવશ જડ તેને નાથજી કેહેવો,
જુઠી ઠગ બાજીનો એ ધારોરે. પાંજરી. ૪
તરવું હોય તો મનમાં દૃઢ કરી રાખો,
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ પ્યારોરે. પાંજરી. ૫

પદ ૭૧.

તમે સુંદર મતિને સંભારોરે,
દિવાની કરી કાં મારો. ટેક.
જડે જડ વાસે તેહને બહુ રઝળાવી,
નરતન નહીં એ શાને હારોરે. દિવાની. ૧
જમના ચપેટામાં જો પડશો અચાનક,
તો નહીં પામો કહી આરોરે. દિવાની. ૨
વેદ વચનનો તમે કરીને ભરોસો,
સદ્‌ગુરૂ શિરપર ધારોરે, દિવાની. ૩
સ્થિર મન કરી હરિને જગ વ્યાપક,
લહિ અભિમાન નિવારોરે. દિવાની. ૪
ભેદરહિત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને ભેટી,
પોતાને તમે તારોરે. દિવાની. ૫

પદ ૭૨.

તમે આવો રૂડો અવસર પામીરે,
ભજોને પ્રભુને શિર નામી. ટેક.
તન મન બુદ્ધિનો જે પ્રેરક પાલક,
જગતણો અંતર જામીરે. ભજોને. ૧
તનાદિક પ્રત્યે બહુ જુદી જુદી શક્તિ,
યુક્તિયે લખાવે નહિં કામીરે. ભજોને. ૨

નવ્ય જાણે તેને ન મળે કદાપિ,
જાણે તે રહે છે નિત્ય પામીરે, ભજોને. ૩

સહુને એ દેખે એહને કોઈ નવ દેખે,
ટાળે ભવ તણી બેઆરામીરે. ભજોને. ૪

સેવક તણા તે સર્વે કારજો સધારે,
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સ્વામીરે. ભજોને. ૫

પ્રથમ ભાગ સમાપ્ત.

मनहर पद.

ભાગ ૨ જો.

હિંદુસ્તાની.

રાગ જંગલો.

એક નિરંજન સબ જગ સ્વામી સચ્ચિદાનંદ. એક. ટેક.
જાકી શક્તિ પ્રતાપતેં રચત બિરંચી લોક;
બિષ્ણુ પાલત હરત શિવ, આપે સદા અશોક. એક. ૧
સૂર્ય પ્રકાશત સકલકોં, અમૃત પોખત અંન;
મેઘ વૃષ્ટિ બહુ કરતહૈ, સબકો દેત અનંત. એક. ૨
પવન જીવાવત પ્રાનકોં, અગ્નિ પચાવત અંન;
પાન કરાવત જલ અવનિ દેત વિવિધ ભોજન્ન. એક. ૩
જાકિ અબિદ્યા શક્તિમેં, દેવ મનુજ પશુ જાતિ;
આવાગમન કરતે સબે, બિલસતહૈ બહુ ભાતિ. એક. ૪
દેખત બોલત સુનત સબ, સમજ કરત બહુ કામ;
પાવત સબ શુભ અશુભ ફલ, ભટકત હૈ બહુ ધામ. એક. ૫
આપ સદા નિર્લેપ હૈ, સબકો સાક્ષી રૂપ;
સચરાચર વ્યાપક અજર, અમર અનંત અનૂપ. એક. ૬
સો સ્વરૂપ જો સમઝહી, ભેદ રહિત અબિનાશ;
મનહર ખેલત મગ્ન હો, છૂટત માયા પાશ. એક. ૭

પદ ૨.

એક અભેદ લહે સોઈ જોગી પૂરણ કામ. એક. ટેક.
ભેદ ગયે બિન કામના, મિટે નાહિ લવલેશ;
કામ ગયે બિન યોગકો, છૂટત નાહક કલેશ. એક. ૧
ત્યાગ કરે સબ બસ્તુકો, આપે અન્ન ન ખાય;
ભેદ બુદ્ધિ સાધન કરે, પુનિ જગમેં લપટાય. એક. ૨
સહેજાનંદાદિક સકલ, ત્યાગી ભેખ બનાય;
શિખાસૂત્ર બંધન પરે, ભેદ પ્રપંચ લગાય. એક. ૩
મુક્તિ એક અભેદમેં, ભેદ બંધકો મૂલ;
પ્રગટ શ્રુતિ યોં કહતહે, ભેદ તહાં સબ શૂલ. એક. ૪
વ્યાપક એક અખંડ હૈ, અમિત શક્તિ ભગવાન;
મનહર જો સાધક લહે, સો પાવે નિરવાણ. એક. ૫

પદ ૩.

રે નર દેવ ભિન્ન ક્યોં દેખો ચિદઘન રૂપ રે નર. ટેક.
રૂપ ચક્ષુકો વિષય હૈ, ચૈતન વિષય ન હોય;
શ્રોત લહતહે શબ્દકો, કિન ભરમાયો તોય. રે નર. ૧
સકલ ઇંદ્રિકે વિષયકોં, સઝત હૈ મનબુદ્ધિ;
તાઊપર અનુમાન કરિ, કરત જ્ઞાનકી શુદ્ધિ; રે નર. ૨
તીન કાલમેં ઇંદ્રિ સબ, ચૈતન લહે ન કોય;
બિન જાને અનુમાનકી, જુઠ કલ્પના હોય. રે નર. ૩
કોઈ કલ્પત સો દેવ હૈ, પિંડ કપૂર સમાન;
કોઈ કલ્પત ધૃત મૂર્ત્તિ સમ, ચિદઘન હૈ ભગવાન. રે નર. ૪

હોઈરૂપી દ્રશ્ય ઇહ, ચિદ અદ્રશ્ય અનૂપ;
રૂપારૂપ સમાનતા, કરત પરત અંધ કૂપ. રે નર. ૫
અવનિ આદિ ત્રય મૂર્ત્ત હૈ, વ્યાપિ હૈ પુનિ સોય;
પવન ગગન બિન મૂર્ત્ત સો, વ્યાપક સબમેં હોય. રે નર. ૬
હોઈ મૂર્ત્તામૂર્ત્તકો, ચિદઘન રૂપાધાર;
નભ કારણકોં મૂર્ત્ત લહૈ, બડે અંધ બકવાર. રે નર. ૭
મૂર્ત્તામૂર્ત્ત અસત્ય હૈ, ચૈતન સત્ય અભેદ,
તર્કગમ્ય નહિ બ્રહ્મ હૈ, પ્રગટ પ્રકાશત બેદ. રે નર. ૮
અનુભવગમ્ય સ્વરૂપ ઇહ, છાંડ ભેદ બકવાદ;
મનહર લહત મુમુક્ષુ જન, હરિ ગુરૂ કૃપાપ્રસાદ. રે નર. ૯

પદ ૪.

રે નર ધામ ધામ ક્યા ઢૂંઢે આપ બિચાર. રે. નર. ટેક.
દેહાદિકકે સંગતેં, બાહ્ય વિષયકી આશ;
કરત ભયા તૂં બાવરા, નિશદિન ફિરત ઉદાસ. રે નર. ૧
કબહુક ચાહત સ્વર્ગસુખ, કબહુક દૌલત માલ;
કબહુક સ્ત્રી ઘરબાર સુખ, કબહુક ગાન રસાલ. રે નર. ૨
કબહુક ચાહત રાજકોં, કબહુક ગામ ગરાસ;
કબહુક ચાહત સિદ્ધિ સબ, કબહુક પ્રિય બનબાસ. રે નર. ૩
કબહુક ચાહત દેવકૂં, કબહુક ભૂત પિશાચ;
કબહુક સાધન શાસ્ત્રકૂં, કબહુક રસમય વાચ. રે નર. ૪
એસે અગણિત કલ્પના, કહત ન આવત પાર;
કરત ફિરત ભવસિંધુમેં, કછુ નહિં લહત સુમાર. રે નર. ૫

ઇહ જડ જૂઠી દુખમયી, માયા જ્યોં દેખાત;
સમજત નહિં ક્યોં બાવરે, દેખતહી મિટજાત. રે નર. ૬
માયાપતિ ભગવાન હે, વ્યાપક ચિદઘન રૂપ;
અમિત શક્તિ અવિનાશી અજ, અદ્વય અનંત અનૂપ. રે નર. ૭
બિષય બૃત્તિકોં છાંડકે, ભેદ રહિત અવિનાશ;
ભજહુ તજહુ જડભાવ સબ, તો છૂટે ભવપાશ રે નર. ૮
જ્ઞાનેંદ્રિય કર્મેંદ્રિય જડ, વિષય સબે જડ હોય;
મન બુદ્ધિ જડ પ્રગટ હે, તો બિન ચિદ નહિ કોય. રે નર. ૯
એસેમેં ચિદ જાનકે, છાંડ અવસ્થા તીન;
તુરીય રૂપ ભગવાનમેં, રહો સદા લયલીન. રે નર. ૧૦
ભેદ રહિત ભય છાંડીકે, કરો બ્રહ્મમેં વાસ;
મનહર તબ મિટજાયગી, સકળ જૂઠકી આસ. રે નર. ૧૧

પદ ૫.

રે નર કૃષ્ણ શરીરી કેસે બોલત લાજ. રે નર કૃષ્ણ. ટેક.
જો સચરાચર ઇશ હે, જગદ ગુરૂ અવિનાશ;
જાકે બચન બિચારતેં, છૂટત હે ભવપાશ. રે નર કૃ. ૧
જગરક્ષનકો હોત હે, પ્રગટ બિષ્ણુ અવતાર;
આગમમેં સબહી લિખે, દશ ચોવિશ સુમાર. રે નર કૃ. ૨
જ્યોં નિશિમેં બહુ વેષ ધર, ખેલત નટવા એક;
ભેખ રૂપ નટકો લહે, સો કહિયે અવિવેક. રે નર કૃ. ૩
તેસે લીલા માત્ર ઇહ, ભેખ બિષ્ણુકે જાન;
આપે વ્યાપક એક અજ; એસે કહત પુરાન. રે નર કૃ. ૪

દેહીકોં અજ્ઞાનતેં, દેહકોં મમતા માન;
સોઇ મિટાવત જિન કહી, ગીતાપ્રગટ પ્રમાન. રે નર કૂ. ૫
જો હરિકે ઉપદેશતેં, તીન અવસ્થા પાર;
રહત સદા આનંદમેં, જીવન મુક્ત અપાર. રે નર કૂ. ૬
સો હરિકો અજ્ઞાનતેં, ભેખરૂપ ઠહરાય;
પુનિ તાકી પ્રતિમા કરિ, બેઠત તૂત લગાય. રે નર કૂ. ૭
બ્રહ્મરૂપ હરિ ભૂલકેં, અન્ય ભુલાવન વાચ,
કહત ચલાવત પંથ પુનિ, ફૂલત ઉદર પિશાચ. રે નર કૂ. ૮
કાલ રહિતકોં બાલ કહિ, ધરત ખીલોનાં પાસ.
ઉલટી અજ્ઞ જડ હરિ લહે, ધન્ય ભાવ તવ દાસ. રે નર કૂ. ૯
દેહ ભાવતેં એકતા, દશકી કબૂ ન હોય;
હોવે ચૈતન ભાવતેં તાકી ખબર ન તોય. રે નર કૂ. ૧૦
બિષ્ણુ બ્યાપક સકલમેં, સાક્ષી ચિદઘનરૂપ;
ભેદબુદ્ધિતેં ક્યોં બને, ચૈતન જ્ઞાન અનૂપ. રે નર કૂ. ૧૧
બિન જાને બિષ્ણુ બૃથા, બૈષ્ણુવતા અભિમાન;
માલા તિલક બનાયકે, નાહક ફૂંકત કાન. રે નર કૂ. ૧૨
બિષ્ણુભક્તિકો ચાહે તો, ભિન્ન ભાવ વિનિવાર;
બાહ્ય વૃત્તિકોં છાંડિકે, પ્રત્યક્ રૂપ બિચાર. રે નર કૂ. ૧૩
જનિ ભરમાવહુ લોકકોં, વિષય વસ્તુકે લાર;
પંથિ સહજની ડૂબહૂ, રૌરવ નરક મુઝાર. રે નર કૂ. ૧૪
અજહૂં ચેતિ તજ કપટ ભજ, બિષ્ણુ સકલ ઘટબાસ;
મનહર ખેલહું મગ્ન હોય, કાટી માયા પાશ. રે નર કૂ. ૧૫

પદ ૬.

અદ્વય અમિત શક્તિ અવિનાશી સોઈ હમારા. અદ્વય. ટેક.
બ્રહ્મા બિષ્ણુ સોઈ હૈ, શિવ સનકાદિક ચાર;
શક્તિ ગજાનન ષડવદન, ઇંદ્ર વારિ સરદાર. અદ્વય. ૧
સર્વ દેવ ઋષિ મનુ શશિ, રવિ રતિપતિ પુનિ સોય;
સોઈ ગ્રહગણુ નક્ષત્ર પુનિ, તારાગણુ સો હોય. અદ્વય. ૨
સોઇ યક્ષ ગાંધર્વ પુનિ, કિન્નર દેવારાતિ;
ભૂત મનુજ જલચર સબે, ભૂચર ખેચર જાતિ. અદ્વય. ૩
અધો ઊર્દ્ધ્વ અરૂ મધ્ય સમ, જગકે વ્યાપક સોય;
આદિ અંત પુનિ મધ્ય સોઈ, ઔર ન દૂજા કોય. અદ્વય. ૪
અનાધાર નિર્લેપ હૈ, અમીત વિશ્વાધાર;
કછુ નહિ કારજ કરતહૈ, સબ કારજ કરવાર. અદ્વય. ૫
વાકોં કોઇ ન જાનહિ, ઓઈ સકલકો જાન;
સકલ જીવકો જીવ સોઈ, સકલ પ્રાનકો પ્રાન. અદ્વય. ૬
માયાકૃત નાટક જગત, અગણિત નાના રૂપ;
તામેં ચિદઘન ભેદબિન, ખેલત શુદ્ધ અનૂપ. અદ્વય. ૭
તેહિ બિન જાને ભટકહી, મમતા બોજ ઉઠાય;
જાનત સોઇ અભેદમેં, ખેલત આપ મિટાય. અદ્વય. ૮
હમ નહિં તો હમ ક્યા કહે. કિનકોં કહે પુકાર;
મનહર માયા પારતેં, આપે બોલનવાર. અદ્વય. ૯

પદ ૭.

તજ બિરોધ સમાન કૌન જાને સકલ પુરાન ટેક.
ત્યાગિ બિના બિરોધકેં, બાંચત બિષ્ણુ પુરાન;
સો માનતહૈ બિષ્ણુ સોઇ, બ્રહ્મ ન દૂજો આન. તજ. ૧

શિવપુરાનતેં લહત શિવ, બ્રહ્મ કરત હડ સોય;
શક્તિ શક્તિપુરાનતેં, બ્રહ્મ લહતહેં કોય. તજ. ૨
કોઇ કહત જો બ્રહ્મહે, ગનપતિ કહત પુરાન;
કોઇ કહત રવિ બ્રહ્મ સો, આગમ કરત બખાન. તજ. ૩
કોઈ રામ કોઇ કૃષ્ણ કહિ, કરત યુક્તિકે ગ્રંથ;
ઐસે નિજ અજ્ઞાનતેં, ઠાનત નાના પંથ. તજ. ૪
વક્તા એક પુરાનકો, ભુલી ન જગ ભરમાય;
સો ન બિચારત મૂઢ ધી, આપ આપકી ગાય. તજ. ૫
ભિન્ન ભાવ લહિ દેવમેં, ઝગરતહે બહુ ભાત;
થાપન ઊથાપન કરત, અન્યો અન્ય કુજાત. તજ. ૬
સબ પંથી ભવસિંધુમેં, મેંમેરીકી લાર;
ડૂબત સદ્દગુરૂ સરન બિન, કો નહિં તારનવાર. તજ. ૭
નિજ મમત્વકો છાંડિકેં, હરિગુરૂપર બિશ્વાસ;
કરત તજત તન ભાવ તબ, હોત ભેદ સબ નાશ. તજ. ૮
એક રૂપ તબ બિષ્ણુ શિવ, આદિ સકલ ઘટ વાસ;
ચિદઘન ઔર ન કોઇ યોં, જાનત મનહરદાસ. તજ. ૯

પદ ૮.

રે નર શંકર બિન કોન જાને સાર પુરાન રે નર. ટેક.
વિદ્યા બ્રહ્મ સ્વરૂપકી, પ્રગટ કહી નહિ જાત;
તાતેં સકલ પુરાનમેં, ગુપ્ત કહી સબ બાત. રે નર શંકર. ૧
દેહાદિક બહુ ભેદકે, પરદા ઓટ સ્વરૂપ;
કહો સકલ જો હૈ સદા, વ્યાપક એક અનૂપ. રે નર શંકર. ૨

ઇતિહાસ હોઈ કિયે, હો નવ કિયે પુરાન;
તામેં રૂપ અરૂપકે, બહુ વિધ કિયે બખાન. રે નર શંકર. ૩
બિષ્ણુ શંકર ગજવદન, ઈત્યાદિક બહુ નામ;
રૂપાદિક આયુધ સકલ, ભિન્નભિન્ન સબ ધામ. રે નર શંકર. ૪
પુનિ તામેં બહુ વિધિ કિયો, શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રકાશ;
સમઝત સોઇ બિબેકસેં, જો શંકરકે દાસ. રે નર શંકર. ૫
ભિન્ન ઉપાધીસેં કહત, આપે શુદ્ધ અભેદ;
એસેં લહત મુમુક્ષુ જન, જેસે બોલત બેદ. રે નર શંકર. ૬
દેહભાવતેં ભિન્ન ગ્રહી, લરત પરસ્પર મૂઢ;
લહત ન નિજ અજ્ઞાનતેં, બ્યાસ બચન અતિ ગૂઢ. રે નર શંકર. ૭
જોઈ બિશેષણ ભિન્ન હૈ, સોઇ ઉપાધિ કે જાન;
જો સર્વત્ર અભિન્ન હૈ, સોઈ બ્રહ્મકો માન. રે નર શંકર. ૮
એહિ શંકર ઉપદેશ હૈ, ગ્રહહુ તજહુ અભિમાન;
ભેદ વિશેષણ ત્યાગકે, બ્રહ્મ રૂપ પહેચાન. રે નર શંકર. ૯
ચોથે પદકો પહોંચકે, ચિદઘન આનંદરૂપ;
લહહુ સકલ બ્યાપક અજર, અમર અનંત અનૂપ. રે નર શંકર. ૧૦
સોઈ સાર પુરાનકો, સકલ શ્રુતિ ઉપદેશ;
મનહર માનહું માન તજિ, કાટહુ સબ ભવકલેશ. રે નર શંકર. ૧૧

પદ ૯.

જગ બ્યવહાર તજે સોઈ જુઠા ચોર લબાર. જગ. ટેક.
બર્ણાશ્રમકે ધર્મ સબ, સ્મૃતિમેં કહે બિચાર;
તાકોં જો ત્યાગત સોઈ, પાપી હોત અપાર. જગ. ૧

વ્યાપારાદિક કર્મ સબ, ઉદર ભરન વ્યવહાર;
તાકોં કૈસેં ત્યાગહી, પેટ લગ્યો સબ લાર. જગ. ૨
હરત જગતમેં કહત પુનિ, હમ ત્યાગ્યો વ્યવહાર;
જૂઠ ન બોલત લાજહી, તાકો કોન બિચાર. જગ. ૩
ત્યાગ કરનકોં ચાહે તો, વિષયવૃત્તિકો ત્યાગ;
કરહિ ભજહિ ભગવાનકોં, જાકે હે બડભાગ. જગ. ૪
જાકોં જોઈ વરનમેં, દિયો ઈશ અવતાર;
ચલત તાહિકિ ચાલમેં, હરિભજિ ઉતરત પાર. જગ. ૫
વર્ણાશ્રમ મરજાદકો, તોરત નીચ કુજાતિ;
ડોલત નાના ભેખ ધરિ, ઘરઘર ભીખ બરાતિ. જગ. ૬
ઉદર પિશાચી છાંડિકેં, ગુરૂશાસ્ત્ર વિશ્વાસ;
કરિ મનહર સાધન કરે, તો છૂટે યમત્રાસ. જગ. ૭

પદ ૧૦–કવિત રાગ બિલાવલ.

બ્રહ્મરૂપ ગુરૂનર મુખસેં કહત પુની,
કછુ ન લહત કૈસો ગુરૂબ્રહ્મ માનિયે. ટેક. ૧
આપ ભિન્ન બ્રહ્મ લહે બ્રહ્મ સો બતાવત હે;
ઐસો ગુરૂ જીવ અનુભવ હીન જાનિયે. બ્રહ્મ. ૨
આપતો અભેદ લહે, શિષ્યનકોં ભિન્ન કહે;
એસે દગાબાજહીકોં, જ્ઞાનિ ન બખાનિયે. બ્રહ્મ. ૩
જ્ઞાતા જ્ઞેય ભિન્ન લહે, જ્ઞેય રૂપ તાકો નહી;
પ્રગટ પ્રમાન ઐસો, કેસે ન પ્રમાનિયે; બ્રહ્મ. ૪
ત્રિવિધ વૃત્તિકો જ્ઞાન, વિષય મેં હે પ્રમાન;

તૈસે ચિહ્ન કહે વાકોં, જુઠે પહેચાનિયે. બ્રહ્મ. ૫
ત્રિપુટીકો જ્ઞાન પશુ, આદિ સબ જીવનમેં;
તામેં ગુરૂતાઈ ન કાહૂકી મન આનિયે. બ્રહ્મ. ૬
સોઈ ગુરૂ બ્રહ્મ લહે, બ્રહ્મસેં અભેદ આપ;
ચિદઘન વ્યાપક લહીયે જાકી બાનિયેં. બ્રહ્મ. ૭
ભયકોં મિટાવે માયા પાશતેં છુડાવત હૈ,
મનોહર એૈસો સદગુરૂ શિષ્ય જાનિયે. બ્રહ્મ. ૮

પદ ૧૧.

કોઇ કહે જ્ઞાની જો સકલ વ્યવહાર જાનેં,
કોઇ કહે સબ શાસ્ત્ર જાને સોઈ જ્ઞાનીહૈ. કોઇ. ૧
કોઇ કહે જ્ઞાની કાલભૂત અરૂ ભાવી જાને;
કોઇ કહે જ્ઞાની કરામતહૂકી ખાનીહૈ. કોઇ. ૨
કોઇ કહે જ્ઞાની જ્યોં સકલ જગ માને સોઈ,
બોલત વિવિધ એૈસે મિથ્યામતિ ઠાનીહૈ. કોઈ. ૩
બ્રહ્મકો લહે અભેદ જૈસે બોલે ચારો બેદ,
મનોહર સોઈ સત્ય જ્ઞાનીકી નિશાની હૈ. કોઇ. ૪

પદ ૧૨.

ભજ મન હોરે નિત્યનાથ નિરંજન.
નીજપદ દાયક ભવભય ભંજન. ભજ. ૧
વ્યાપકરૂપ અનૂપ અખંડ અજ,
તમહર પ્રકાશિક મદ ગંજન. ભજ. ૨

શ્રીવર શેષ મહેશ રટન કરી,
નિજ મન મુકર કરત નિત્ય મંજન. ભજ. ૩
મનોહર એક રટહુ એકાક્ષર,
ઔર તજહુ સબ સ્વર અરૂ વ્યંજન. ભજ. ૪

પદ ૧૩—રાગ કાફી.

કોન દેવ તોય પાલત હૈ નર કોન દેવકોં ધાવતહૈ. ટેક.
નાથ વિમુખ નિત્ય ફિરત દિવાને, કલ્પિત ઘાટ બનાવત. કોન. ૧
સકલ ઇંદ્રિકો પ્રાનપતિ સોઈ, વાયુરૂપ શ્રુતિ ગાવતહૈ;
સકલ ઇંદ્રિકે દેવ વાયુસેં, ઉપજત વાંહી સમાવતહૈ. કોન. ૨
સોઇ વાયુ સબ જગમેં વ્યાપક, હરિકો પ્રાન કહાવતહૈ;
સોઇ હરિ સબ જગકો પાલક, સબકો સાક્ષિ સોહાવતહૈ. કોન. ૩
બાહેર ભીતર સબ ઘટ વ્યાપક, સકલ વસ્તુ ઉપજાવતહૈ;
સકલ જીવકા જીવ સોઈ પ્રભુ, સબકોં ઓઇ જીવાવતહૈ કોન. ૪
તાબિન કોઈ દેત નહિં તોકું, લે ન કોઈ નહિ પાવતહૈ;
ઉદર પિશાચ મૂઢ લહી તોકું, જડકી લાર ભ્રમાવતહૈ. કોન. ૫
દેવદત્ત ધન તનકોં કૈસેં, કરી પાખંડ ગમાવતહૈ;
મનોહર મનુજ જન્મ બેકીંમત, બેરબેર નહિ આવતહૈ. કોન. ૬

પદ ૧૪.

છાંડહુ ફંદ દ્વંદ્વ દુનિયાદા, જૂઠ ઠાઠ નહિં રેહેનેદા. ટેક.
અંધ પંગુ જ્યોં ધરત અહંકૃતિ, નાહક બોજા વહેનેદા. છાંડ. ૧
બુદ્ધિ વૃત્તિ દિગપાલ શ્રવન મિલ, શબ્દ શુભાશુભ લેહેનેદા;
ત્વગ વૃત્તિ વાયુ તિહુ મિલકે, સ્પર્શ સકલ હે સેહેનેદા. છાંડ. ૨

વૃત્તિ ચક્ષુ રવિરૂપ રસન મીલી, વરૂણુ વૃત્તિ રસ ગ્રહેનેદા;
ભૂવૃત્તિ નાસા લહે ગંધહી, તું કરતા હે કહેનેદા. છાંડ. ૩
બિન ત્રિપુટિ કછુ હોત ન કારજ, તું સાક્ષી સબ લહેનેદા;
સબમેં વ્યાપક સબસેં ન્યારા, સુખ દુઃખ બહુ ન સહેનેદા. છાંડ. ૪
વિષય વૃત્તિ તજ ભજ નિજ પદકોં, ઔર કછુ ન કહેનેદા;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રુપ લહિ, સદા મગનમેં રહેનેદા. છાંડ. ૫

પદ ૧૫.

ક્યા પોથી લે પઢત દિવાને, નિજ સ્વરૂપ નહીં જાનતહે. ટેક.
બ્રાહ્મન હોકર ઠગત જગતકોં, લંબા ટીકા તાનતહે. ક્યા પોથી. ૧
પંથ પંથમે પેટ ભરનકોં, જુડી જુક્તી બખાનતહે;
ઉત્તમ તનુ ગુરૂ શાસ્ત્ર વિમુખ હોય, નટ મરકટસી ઠાનતહે;
ક્યા પોથી. ૨
પૂજા પાઠ ભજન જપમાલા, ધન ઉપાય કાર માનતહે;
પ્રેત પિતર પર કરત ગુજારા, પાક આપકોં જાનતહે. ક્યા પોથી. ૩
હાડ ચામકી મમતાહંતા, સો ચાંડાલ પ્રમાનતહે;
સચ્ચિત્ આનંદ બ્રહ્મ લહે સોઈ, બ્રાહ્મન બેદ બખાનતહે. ક્યા પોથી ૪

પદ ૧૬.

ક્યોં કર લહું તેરી કુદરત, સાંઇયા કોઈ પાર નહિં પાયાહે. ટેક.
બોલત બિચારત મનમેં ધારત, આપહી આપ ભુલાયાહે. ક્યોં કર. ૧
કુદરતસેં આકાશ તાહિમેં, અજબ બાયુ ઉપજાયાહે;
તાતેં તેજ તેજસ્તેં પાની, તાતે ધરની બનાયાહે. ક્યોં કર. ૨

તાતેં ચૌદ લોકાદિ રચના, અદ્દભૂત ડોલ દેખાયાહે;
ચાર ખાણુસેં પવન થંભદી, નાના શિકલ નિપાયાહે. ક્યોં કર. ૩
કોટિ જુગતતેં એકના બન્યાહે, બિનકર કોટિ બનાયાહે;
ચંદા સુરજ મેઘ મલાયક, જતન કિયે બિનુ જાયાહે. ક્યોં કર. ૪
સૂરત બૂઝત પાર ન આવત, જહાં તહાં તેંડી માયા હે;
સકલ ખિલાવત સબસેં ન્યારા, સબ જડ જો કછુ જાયાહે. ક્યોં કર. ૫
તુંઇ ચેતન સચરાચર વ્યાપક, તે તોકોં સમઝાયાહે;
સચ્ચિત્ આનંદ બ્રહ્મ લહ્યા જબ, પાર સમઝદા આયાહે. ક્યોં કર. ૬

પદ ૧૭.

દેહ ભાવસેં કછુ ન બડાઇ, જો ચિદ જાનત સોઇ બડા. ટેક.
હાડ ચામદી દેહ સકલદી, ક્યા બ્રાહ્મણુ ક્યા બેલ ખડા. દેહ. ૧
રેનદિનાંભર ધોવત પોછત, જ્યોં પાનીમેં ધરત મડા;
સ્વસ્વરૂપા દિવાતના જાનત, સ્વાનભુસાસા બેદ પડા. દેહ. ૨
ફિરત કામવશ કરત શુભાશુભ, ઇંદ્રાસનપેં જાયે અડા,
જાગ જાગ નેહેચે કાર જાનહુ, હંસ ન હોવત પાહાડ ચડા. દેહ. ૩
કામક્રોધવશ ઇત ઉત ધાવત, તબલોં જીવત નરક પડા;
સચ્ચિત્ આનંદ બ્રહ્મ લહે બિન, દામ ચામદા સબ ઝગડા. દેહ. ૪

પદ ૧૮.

તું ચેતન જડતન ક્યા દૂંહત, ક્યોં ભરમાયા બાજીમેં. ટેક.
તું હે બ્રાહ્મણુ ક્ષત્રી વૈશ્યમેં; તું મુલ્લાં તું કાજીમેં. તું ચેતન. ૧
તું હે મનુજ દનુજ દેવનમેં, તું હે માત પિતાજીમેં;

તું જલચર થલચર પશુ પક્ષી, તુંઇ સકલ ગજ વાજીમેં તું ચેતન. ૨
સબજગ વ્યાપક સબસેં ન્યારા, ખોજ દેખ દીલકાજીમેં;
સ્વસ્વરૂપ ઇત તિત કિત ઢૂંઢત, કયોં પાવે બુત સાજીમેં. તું ચેતન. ૩
પંચકોશતેં પાર બુઝકે, જીલહું જ્ઞાન ગંગાજીમેં;
સબકૂ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં, મત રહે માયા પાજીમેં. તું ચેતન. ૪

પદ ૧૯.

કયા જુદ્દેહાંદા તાવ સમારે, ઘાસ ભૂસ ઉડ જાવેગા. ટેક.
જોબન ચંદ રોજકા ચટકા, દેખત હી દુરિ જાવેગા; કયા જુદ્દેહાંદા ૧
પાંચ ભૂતદી તેંડી ટટીયાં, છિનમેં કાલ મિટાવેગા;
દોલત દુનિયાં માલ ખજાના, કોડી સંગ ન આવેગા. કયા જુદ્દેહાં. ૨
કરત શ્રુતિદા ખરા ભરોસા, ગુરુ ચરનિ શિર નાવેગા,
તેંડી દોલત તૂંઇ પ્યારે; સદ્‌ગુરૂ સદ્ય બતાવેગા. કયા જુદ્દેહાં ૩
ત્રિપુટી ટંટા દૂર ડારકે, ધ્યાન અખંડ લગાવેગા;
સચ્ચિદઆનંદ બ્રહ્મ રુપ લહી, આવાગમન ગમાવેગા. કયા જુદ્દેહાં ૪

પદ ૨૦.

પાયાબક્ત તેંડા કાહે ગમાવત, ચંદ જીંદગી દુનિયામેં ટેક.
જલથલચર જે તે પશુ પક્ષી, ગુરૂ ઉપદેશ નહીં તામેં પાયા. ૧
ચારખાંણુદી ગંદિ સુરત, હીરા મનુજ જનમ યામેં;
ભટકત ભટકત પાયા કૈસેં, ગાફલ ફિરત ગમાયામેં. પાયા. ૨
જોબન ખાન પાન મસ્તીમેં, ખોવત માલ કમાયામેં;
બુરા બુઢાપા રોગ શોગમેં, ગુજરીકે પસ્તાયામેં. પાયા. ૩

અજહું ચેત ખોજ દિલ અપના, મત ભૂલહું નિજ સાયામે;
સચ્ચિદ્‌આનંદ બ્રહ્મ રૂપ તુંહી ઔર સકલ જડ માયામેં. પાયા. ૪

પદ ૨૧–રાગ બિહાગ.

સમજ બુજ ખોજહુ દિલ અપના. ટેક.
તેરા કલ્પિત તોય ભ્રમાવત, તૈસા જાગૃત જૈસા સ્વપના. સમજ. ૧
ન કછુ ગયા નહીં જાનેદા, ચૌદ લોકમેં કછુ નહીં અપના;
સ્વ સ્વરૂપસેં વિમુખ હોય જડવૃત્તિ સંગ સદા જલપનાં સમજ. ૨
જેવર ખાંનપાંન પોશાકી, જબલોં જાગત તબલોં જપનાં;
જીવનદા છીન નાહીં ભરોસા, જૂઠા જોબન દેખ મલપના. સમજ.૩
તું નહિ વિષય ઈંદ્રિ મન બુદ્ધિ, ચિત્ત અહંકૃતીકા હૈ વિલપનાં;
સચ્ચિદ્‌આનંદ બ્રહ્મ રૂપ તુંઇ સમુઝી તજહૂ સબ કામ
કલપનાં. સમજ. ૪

પદ ૨૨.

નાથ વિમુખ ભય ભવ ભટકૈયા. ટેક.
નિજ અજ્ઞાનસેં માનત મનમેં, મેરા તાત તનય અરુ મૈયા. નાથ. ૧
કરત કુકર્મ લોભકે લીને, ઈશ શીખ નહી માનત ભૈયા;
દુઃખ પાવત જબ દેવ પિતર પુની, પ્રેત પિશાચહી લાંચ
ભરૈયા નાથ. ૨
મિટી ન સકહી કોઇ દુખ પલકો, તો પુનિ નિશિ દિન યૌંહિ કરૈયા;
જાકી રજા બિન પાંત ન ડોલહી, તાકી ઔર ન નેક ન મૈયા નાથ.૩
કામ વિવશ સબહિપેં યાચત, જહાં દેખત પાખાંન પુજૈયા;

મંત્ર યંત્ર બહુ તંત્ર બતાયકેં, ધૂતિ લેત ધન ચોર ઠગૈયા. નાથ.૪
સબકો સાક્ષી સકલમેં વ્યાપક, કર્મ શુભાશુભ ફલકો દેવૈયા;
સચ્ચિત્ આનંદ બ્રહ્મ ભુલીકેં, ભૂખહી ઢુંઢત ભીખ મગૈયા નાથ. ૫

પદ ૨૩.

અલખ નિરંજન સાંઈ હમારા ટેક.
જો સર્વદા સકલમેં વ્યાપક, સબકા સાક્ષી સબસેં ન્યારા. અલખ.૧
ત્રિગુણ રૂપ ધરી સૃષ્ટિ નિપાવત, પાલત હરત ન લગત બિકારા,
સ્થાપન ધર્મ સાધુ રક્ષનકોં, માયા મનુજ ધરત અવતારા.અલખ. ૨
બુદ્ધિ ઉપાધિ અનેક ભેદસેં, રૂપ લખાવત અગણિત ન્યારા;
આપે એક હોય કછુ નાહિં, અમિત શક્તિ ન લહે કોઇ પારા.અલખ. ૩
બ્રહ્માદિક સબ ચલત બરાબર, એસા ગેબી હુકમ પસારા;
દ્વૈત ભાવસેં લહી ન શકત કોઈ,ખોજત ચૌદલોક જો સારા. અલખ. ૪
પંચકોશપર ઈશ્ક મસ્ત નિજ, રહત નિરંતર બિન આધારા;
સચ્ચિદ્આનંદ બ્રહ્મ લહત સોઈ, જિનકોં લાગત પ્રેમ કટારા.અલખ. ૫

પદ ૨૪–રાગ સોરઠ.

દુશમન બુજોજી કપટી કામ. ટેક.
પાંચો ઈંદ્રિ અકલ દિલ સબમેં, હે નિત્ય ઉનકો મુકામ. દુશમન. ૧
કુંઠિત હોત સોઇ જબ હોવત, ક્રોધ ઉનહીકો નામ. દુશમન. ૨
ગરભાવરન કરત ઉર જેસેં, ધુમ અનલકો ધામ. દુશમન. ૩
જ્યોં આદર શાવર ન હોત મલ, તેસોઈ ઉનકો કામ. દુશમન. ૪
જ્ઞાનાબરન રૂપ હોય રાખત, નિજ વશ જીવ તમામ. દુશમન. ૫

મૂઢમતિ લહી પ્રેરીત ઉનકે, દોડત બિન આરામ. દુશમન. ૬
અહિત લહત સોઈ નિજ સ્વરૂપ લહિ, મેટત ઉનકો કામ. દુશમન. ૭
તનસેં પર જ્ઞાનેંદ્રિય તાતેં, હૈ પરમનકો મુકામ. દુશમન. ૮
મનપર બુદ્ધિ બુદ્ધિ પર જાનહું, નિજ સ્વરૂપ સુખ ધામ. દુશમન. ૯
ઐસે આપહિ આપ બુજકે, હતહુ કામ બદ ગામ. દુશમન. ૧૦
જ્ઞાન સચ્ચિદાનંદબ્રહ્મકો, પ્રેરત કૃષ્ણ સુદામ. દુશમન. ૧૧

પદ ૨૫.

કહા ફૂલ બેઠે હોજી તકીયા લગાય. ટેક.
ઈહ તન સુંદર થીર ન રહનકો, છિન છિન છિજત જાય. કહા. ૧
સ્ત્રી ધન પુત્ર મિત્ર યમમુખતેં, કો નહિ સકત બચાય. કહા. ૨
રથી અતિરથી સબ દ્વાર રહિ ઠાડે, યાતેં કછુ ન બસાય. કહા. ૩
હરિ બીનહરિ ન સકત ભય ભવકો, સકલ દેવ સુર રાય. કહા. ૪
તનધનકો અભિમાન વિશારહું, ચિદ વ્યાપક ઉર લાય. કહા. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમ જાનત, તાકોં કાલ ન ખાય. કહા. ૬

પદ ૨૬—રાગ ધન્યાસી.

બેર બેર ક્યા કહું સમજ મન બાવરે. ટેક.
સાગર અપાર જગ માયાકો બનાવરે;
હરિકો શરન તામેં તરનકો નાવરે. બેર. ૧
કૃષ્ણુસા કરનધાર જાકો બડો ભાવરે,
ઉત્તમ શરીર તેરો એસો બન્યો દાવરે. બેર. ૨
કોટી કલ્પનામેં નહી કોઈકો બચાવરે,

તોબી નઈ નઇ બુરો તેરો યા સ્વભાવરે. બેર. ૩
સંગ તેરે આવે ના બદામ એક પાવરે,
નાહક કરત બદનામીકો ઉઠાવરે. બેર. ૪
શીશ નહી કંઠ તેરે હાથ નહી પાવરે,
માનતહે મેરો મુઢ જેવર બનાવરે. બેર. ૫
જિંદગીકો એક દમ ખાલી ન ગમાવરે,
આવત ન ફેર પીછા બડા ઉમરાવરે. બેર. ૬
કૃષ્ણકે બચન માની ઇશ્કકો ઉઠાવરે,
ધ્યાન સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મકો લગાવરે. બેર. ૭

પદ ૨૭.

કછુ નહિ શરમ ધરત જિયા મનમેં હો. ટેક.
નાહીં તેરો સંગી કોઇ ઘરમેં ન બનમેં હો,
નાહીં તેરો સંગી કોઈ દનુજ દેવનમેં હો. કછુ. ૧
માતતાત સુત જન સબ હૈ ભુવનમેં હો,
કાહુકો ન કોઇ દુઃખ લેતહે બદનમેં હો. કછુ. ૨
હાથકી ન પાણી માને, પાઊંકી ન મનમેં હો,
મનકી ન કાન માને, એસે સબતનમેં હો. કછુ. ૩
પૃથિવ્યાદિ ચારોં બેસલુકહે અપનમેં હો,
છીન છીન છીજત ન બુજત જતનમેં હો. કછુ. ૪
તોબી મેરો મેરો માની રહત મગનમેં હો,
એસી મૂઢતા ન દેખી ચૌદહુ ભુવનમેં હો. કછુ. ૫
છાંડ બેંગી સંગત બેગાનેકી બાતનમેં હો,
રહે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મકે ભજનમેં હો. કછુ. ૬

પદ ૨૮–રાગ.

સો નર હેવાનસા, જિને નાહિ સુન્યો વેદાંત. સો નર. ટેક.
ધાગા ડાર્યા કંઠ મેરે, લીયા બ્રહ્મ ઉપદેશ,
પુનિ યાચતહે ભીમ પેરે, કરકે નંગે કેશ. સો નર. ૧
અંતરયામી ઈશ હૈરે, મન બુદ્ધિકે પાર;
ઉલટા ઢુંઢત અંધ નરરે, મન બુદ્ધિકે લાર. સો નર. ૨
સંગ રંગકા ઇશ કરરે, વાપર મુંડે કેશ;
ભ્રષ્ટ કરનકોં સૃષ્ટીમેંરે, ડોલત દેશ વિદેશ. સો નર. ૩
શિખા સૂત્રકોં ડારકેરે, શિખા સૂત્ર પુનિ ધાર;
ડોલત નર લહી ઇશિકોંરે, જ્યોં મરકટ નટલાર. સો નર. ૪
કનક કામની છાંડકેરે, કનક કામની પાસ;
કરત ગુલામી નોકરીરે, ભયે અહિકે દાસ. સો નર. ૫
સબ જગ વ્યાપક સાંઇ હેરે, સબ જગકો આધાર;
સબ જગ પાલત હરત સબરે, તોહિ ન ભજત ગંવાર. સો નર. ૬
ખંડિત લહત અખંડકોરે, સોઇ હોવત શત ખંડ;
જ્યોં સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મકોંરે, તજત ફંદ લીયે બંડ. સો નર. ૭

પદ ૨૯.

સમજનાં સાંઇકૂં, સબ છાંડ જૂઠ જંજાલ. સમજનાં. ટેક.
હાડ માંસકા ઘર કીયારે, આંતહિ બંદ લગાય;
યાપર મોહ લગાયકેરે, બેઠત કાહે કુલાય. સમજનાં. ૧
કામ ક્રોધ અરુ લોભસેંરે, ચોર બસત સબ સંગ;
કોન ઠોર આરામકોરે, કરહુ બેગી સત સંગ. સમજનાં. ૨

તાપર ઘેરો કાલકોરે, લગો રહત દિનરેન;
પકરી જાત પલ એકમેંરે, ક્યોં સોવત સુખ ચેન. સમજનાં. ૩
સાજ સમાજ ન જગતકોરે, છિનભર આવત કામ;
એક હરિ બિન સબ હરીરે, સૂકી લગત સુદામ. સમજનાં. ૪
દૂર નહીં સો ઢુંઢનાંરે, નહી સો રખનાં પાસ;
એસી આંધી ધ્યાયકેરે, રહેના કાહે ઉદાસ. સમજનાં. ૫
ગેબી જર ઘરમેં ધરારે, ઘર ઘર ફિરનાં કાહે;
સચ્ચા સદગુરૂ ખોજીયેરે, જાકૂં બેદ સરાહે. સમજનાં. ૬
આપા મેટી આપકૂંરે, ચીનહુ નહિ કછુ દૂર,
સો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહેરે, સાક્ષી સદાયે હજૂર. સમજનાં. ૭

પદ ૩૭—રાગ કાફી હોરી.

એસા નાથ ખેલારીરે, અહંકારી ન પાવે. ટેક.
હાજર નાજર શાહદ સબકા, પ્રેરક ગતિ અતી ન્યારીરે;
પુનિ નજર ન આવે. એસા નાથ. ૧
બાહર ભીતર સબ જગ વ્યાપક, કોઈકી કરત ન યારીરે;
પુનિ સબકું ખેલાવે. એસા. ૨
દેશ કાલ નહિ યા બીન કોઇ, જાનત સબકી સારીરે;
અપુની ન બતાવે. એસા. ૩
પાલત હરત સકલ જગ કોઇ, વસ્તુ ન દ્વેષ્ય ન પ્યારીરે;
વે અલેપ કહાવે. એસા. ૪
નાના અદ્ભુત રંગ બનાવત, આપ સદા અવિકારીરે;
બે રંગ સોહાવે. એસા. ૫

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઇ પાવત, જીવત અહંતા મારીરે;
તાકું કાલ ન ખાવે. એસા. ૬

પદ ૩૧.

ખેલત કામકી લારીરે, નહિ ચેતત ભૈયા. ટેક.
વાકી આયુષ્યહે બ્રહ્માલોં, તેરી ઉમ્મર ગઇ સારીરે;
નરદેહ ગમૈયા. ખેલત. ૧
વે જીવત તન બિન તૂં દેહી, તૂંટીસી તટીયાં તિહારીરે;
પીછે કાલ ચબૈયા. ખેલત. ૨
બાજી બિરાની સંગ ન આવત, ખાલી મહેનત ભારીરે;
હોએગાર ઊઠૈયા. ખેલત. ૩
તૂં ચેતન જડ સંગી ન તેરે, બેઠહુ આપ બિચારીરે.
બની ભેદ મિટૈયા. ખેલત. ૪
મન બુદ્ધિસેં પાર પોંહોંચકે, તજહુ કામકી યારીરે;
ઓઇ સબકો લુટૈયા. ખેલત. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય કરહુ બાકીકી ઉમર ગુજારીરે,
તો તું બાજી કરૈયા. ખેલત. ૬

પદ ૩૨.

બોલત કૃષ્ણ પુકારીરે, કેસે કાન ન ધરહુ. ટેક.
લહત રજોગુણી પ્રતિ શરીરમેં, ચેતન ભિન્ન બિચારીરે;
એસે કબહુ ન કરહુ. બોલત. ૧
બિન વિચાર પ્રતિમામેં તમો ગુની, બેઠત ચેતન ધારીરે;

એસં નીચસેં ડરહુ. બોલત. ૨
ભિન્ન ઉપાધિમેં વ્યાપક ચૈતન, સત્વગુણી લહે ધારીરે;
એસી વૃત્તિકૂં કરહુ. બોલત. ૩
જગદુત્પત્તિ સ્થિતિ લય કરતા, આપે નિત્ય અવિકારીરે.
સોઇ એક સમરહુ. બોલત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહિ નિશ્ચલ, મેંતેં મતિ દેહુ ડારીરે.
ભવસાગર તરહુ. બોલત. ૫

પદ ૩૩.

તું કહાં જાને હમારીરે, તોકૂં ખબર ન તેરી. ટેક.
મનકી વૃત્તિ ઇંદ્રિ વિષયનમેં, ખોવત જીંદગી સારીરે;
કરીકે મેં મેરી. તું કહાં. ૧
થાકીકે લેટત નીંદ બેહોશમેં, જાગત વિષયકી લારીરે;
મતિ કામમેં ઘેરી. તું કહાં. ૨
ગરજ લીયે બહુ જડકે આગે, રોવત પઘડી ઉતારીરે;
એસી અકલ અંધેરી. તું કહાં. ૩
જો પ્રભુ વ્યાપક નિજ માયાસેં ખેલાવત આલમ સારીરે;
સો ન દેખત હેરી. તું કહાં. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન ભેદસેં, બૂઝત આપા મારીરે;
સોઈ જાનત હેરી. તું કહાં. ૫

પદ ૩૪.

સંતસમાગમ કીજેરે, સો તો હરીકૂં મીલાવે. ટેક.

ઔર રંગ તન વસ્ત્ર બિગાડત, યા રંગસેં મન ભીજેરે;
કામ ક્રોધ મિટાવે. સંત. ૧
શ્રુતિકે બચન ગુલાલ ઉડાવત, હરીકે લાલ બનીજેરે;
ઊર ગ્રંથી છુડાવે. સંત. ૨
જાકે ગુલાલસેં અર્બાચન દુખત, તાસેં દૂર નટીજેરે;;
વે બેહોશ બનાવે. સંત. ૩
ધામ ધૂમકો ખેલ છાંડીકે, ચૈતનમેં ચીત્ત દીજેરે;
જાકો રંગ ન જાવે. સંત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમ સંતહી, દિન પ્રતિ જાય નમીજેરે;
ભવ બંધ છુડાવે. સંત. ૫

પદ ૩૫.

દેખો ખેલત ઈશ અપાર, કેસી બાજી બની. ટેક.
બિન ધાગેકા દોર બનાયકે, બાંધત તન બિસિયાર;
મુક્ત ન હોડત પેંડ બરાબર, બંધ સો દોડનવાર. કેસી. ૧
થાવર જંગમ ચૌદ લોકકા, એકતાર આધાર;
તાતેં સબ જગ આપ ખીલાવત, સંગ બિના સૂત્રધાર. કેસી. ૨
નેનકા નેન શ્રવનકા શ્રવન પુનિ, મનકા મન નિરધાર;
પ્રાણકા પ્રાણહે જીવકા જીવ, અલેપહે બાજીકાર. કેસી. ૩
કોઇકૂં નચાવત કોઇકૂં લડાવત, કોઇકૂં કરત બીમાર;
કોઇકૂં બાગમેં કોઇકૂં ફાગમેં, કોઇકી ઉડાવત છાર. કેસી. ૪
માયા મય બહુ ઠાઠ બનાવત, લખહી કોઈ લખવાર;
બાહર ભીતર ઓઇ ખીલાડી, ઓર, ન વસ્તુ સાર. કેસી. ૫

કછુ નહીં કીયા કીયા સબ એસા, અલખ ગતિ દિલદાર;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન કોઈ, નાંહિ ન કોઇ હોનાર. કેસી. ૬

પદ ૩૬.

એસે બાજીગરકૂં બીચાર, બાજીમેં કાહે ફીરે. ટેક.
જાકો બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવાદિક, ધ્યાન ધરત નિરધાર;
ઇંદ્ર મુનીંદ્ર શેષ સનકાદિક, પલ નહીં ભૂલનવાર. બાજીમેં. ૧
જાકે પલભર ભજન બરાબર, તુલે ન યજ્ઞ અપાર;
એસે નાથહિ ભૂલી ફિરત શઠ, ઘરઘર હાટ બજાર. બાજીમેં. ૨
મેં હોં કોન કહાંસે આયા, કો પેદા કરનાર;
જાનાં કહાં લેજાનાં ક્યા, ન બિચારત હેતુ ગંવાર. બાજીમેં. ૩
તું ચેતન મન બુદ્ધિકે પાર, ન જડ કોઈ તેરે યાર;
વ્યાપક નાથ બિના નહિ તેરા, ઓર ઠરનકા ઠાર. બાજીમેં. ૪
સાયેમેં નાંહિ ન આપહિ પાવહુ, ઉન્મનીકૂં દઢ ધાર;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ એક બાકી, ફાની સબ સંસાર. બાજીમેં. ૫

પદ ૩૭.

એક દમકા ભરોસા ન હોય, કહા બરસોંકી સુને. ટેક.
નહીં તન તેરા માનત મેરા, ખૂબી કરત દિન દોય;
સુકૃત પૂંજી ગમાવત આખર, છાર હોત પુની સોય. કહા. ૧
સાહંકાર કર્મમેં પૂંજી, ગમાયકે બેઠત રોય;
સાત્વિક વૃત્તિસેં સુકૃત હરિકે, નામ ન સૂઝત તોય. કહા. ૨
કૃષ્ણ બચન આચાર્યસેં ઉલટી, જડ મતિ સકત ન ધોય;

બિન બૈરાગ વિવેક સંપત્તિ, હરિ નહીં પાવત કોય. કહા. ૩
ચેત ચેત આચાર્ય શરણ ગ્રહી, ઈશિમેં ચીત્ત પરોય;
ચૈતન વૃત્તિ એક દ્રઢ કરહુ, જ્યોં પ્રવાહ મહા તોય. કહા. ૪
નિદધ્યાસસેં પ્રાપ્તિ હોતહે, જો કદિ પૂછહુ મોય;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન બિન જાને, નરતન તું જ નિગોય. કહા. ૫

પદ ૩૮.

એસે ખેલિયેં નાથકે સંગ, રંગ અભેદ મિલે. ટેક.
બાહર ભીતર એક હરી લઇ, જડ મતિ કરિયે ભંગ;
ચૈતન વૃત્તિ અખંડ ચલાઇયેં, જ્યોં પ્રવાહ જલ ગંગ. રંગ. ૧
રંગ પતંગ ગુલાલકી ધૂરી, ઉડાવત બહુ બેઢંગ;
નાથકો રંગ ન યાકે ઉરમેં, ખેલત ખર જીમી જંગ. રંગ. ૨
એસે નીચકી પ્રીતિ મીટાયકે, કરિયે બેગી સત સંગ;
બિન વ્યાપક પ્રભુ બાત ન ઉરમેં, આયે કરે જીમિ ભંગ. રંગ ૩
કૂંકિકે ડારિયે દૂર ઉઠાયકે, કામ ક્રોધકા રંગ;
દૂઈ મિટાયકે એક રંગ હોય, જીતિયેં કાલ અભંગ. રંગ. ૪
આપા મેટીકે ઇશ બિચારિયેં, વ્યાપક એક અસંગ;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ યા બિધિસેં, કરીયે પ્રીતિ ઉછરંગ. રંગ. ૫

પદ ૩૯.

એસે હમ હરિકે ખેલ વાર, ભેદ મતિ ક્યોં લહે. ટેક.
કાજ કરે હમ ભેદ બતાયકે, બોલેં વિવિધ પ્રકાર;
ઉરમેં એક અભેદ હરીકૂં, ધારે હમ નિરધાર. ભેદ. ૧

અજ્ઞ પ્રગટ તન રૂપ લહે, હમ ખેલત ત્રીતન પાર,
એક હરી બિન સૂકીસી તટીયાં, માને સબહી અસાર. ભેદ. ૨
ચિદાકાશમેં તકીયા લગાવે, બરખત અમૃત ધાર;
શીશ કટે સોઇ બેઠ ન આવે, સુનહિ નાદ બિન તાર. ભેદ. ૩
તન ધન બિન કછુ સૂઝત નાહીં, સો કહા કરહી ગંવાર;
કૂદત કૂટત તાલ ન હોવત, બિનકર મન જપનાર. ભેદ. ૪
લોક કાલકે બાહર ભીતર, વ્યાપક રૂપ અપાર;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જો જાનત, સોઇ જાનનહાર. ભેદ. ૫

પદ ૪૦.

એસે ખેલિયે હરિકે લાલ, લાલ ગુલાલ બની. ટેક.
જ્ઞાન સત્ય દમ તપકે રંગમેં ઝીલિયે પ્રેમ રસાલ;
મત્સર રહિત અખંડ બ્રહ્મમેં, લગે ધૂન એકતાલ. લાલ. ૧
લજ્જા અનસૂયાસેં લોકમેં, કીજે, જરૂરી ખ્યાલ;
જેસે ન નટે નાથ ન તૂટે, બિન કર મન ઉરમાલ. લાલ. ૨
કામ લોભ બેહાલ કીજીયે, ડારી તિતિક્ષા ગુલાલ;
યજ્ઞ દાનસેં કરિયે નિછાવર, વિષય બૂઝિ બેમાલ. લાલ. ૩
ધીરજસેં હરિ એકમેક ગ્રહી, પાઇયે શાંતિ વિશાલ;
એક હરિ બિન ઓર ન કોઈ, એસા બનાઇયે હાલ. લાલ. ૪
વિષયી કૂસ વિષય મસ્તાને, દેખાં બિચારીયે હાલ;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં કૈસે, મસ્ત ન બનીયે બાલ. લાલ. ૫

પદ ૪૧.

હમ ખેલત નાથકે સંગ, આપ ન દૂર કછુ. ટેક.
કબહુ સંયોગમેં કબહુ બિયોગમેં, કબહુ બને એકરંગ;
કબહુ ખીયાલમેં કબહુક હાલમેં, મસ્ત બને બેઢંગ. આપ. ૧
નિકટ ન યોગમેં દૂર બિયોગમેં, સમ વ્યાપક હે અભંગ;
જાંહાં દેખે તહાં ઓઇ બિરાજત, કરત ન સંગ ન જંગ. આપ. ૨
રંગ બેરંગમેં ભંગ અભંગમેં, વ્યાપક ઓર અસંગ;
ચૌદલોકકૂં ઓઇ ખિલાવત, સબકું દેત ઉમંગ. આપ. ૩
સાત્વિક વૃત્તિસેં સંત લહતહે, જાકૂં પ્રીતિ ઉછરંગ;
અજ્ઞ પશુ કછુ જાનત નાંહી, જેસે કીટપતંગ. આપ. ૪
એસે નાથસેં બાજી કરેં હમ, જ્યૌં જલ ઓર તરંગ;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં આપા, મેટીકે ખોવે અંગ. આપ. ૫

પદ ૪૨.

કીયા ગુરૂને બ્રહ્મ ઉપદેશ, તૂં ધાગા લે ભાગા. ટેક.
જગ કરતા વ્યાપક પ્રભુ પાવન, હૃદય બતાયા દેશ;
સો સુનિકે નહિ બૂઝન લાગા, સાધન કહાસે લેશ. તૂં ધાગા. ૧
કલ્પિત ઘાટ બનાવત દિનપ્રતિ, ઠાનત નાના વેશ;
કબહુક વ્યાસ કબહુ પુનિ ભિક્ષુક, કબહુ બઢાવત કેશ. તૂં ધાગા. ૨
સ્વગુરૂ દેવસેં વિમુખ બની પુની, પંથમેં કરત પ્રવેશ;
બાંચી કહાની ભુલાવત ઓરકૂં, વ્યાપક જો વિશ્વેશ. તૂં ધાગા. ૩
રખહુ યાદ હરિ વ્યાપક લેત, હીસાબ ન ભૂલત રેશ;
ડારહિ વિમુખ કુમારગ ગામીકું, હે જહાં યમકા દેશ. તૂં ધાગા. ૪

બેદ બચનસેં ઉલટી ચલે સોઈ, બ્રાહ્મણ પાવત કલેશ;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન જાને, બચત ન કોઈ હમેશ. તું ધાગા. ૫

પદ ૪૩.

યા જગમેં તેરી પુતલી કામકી,
ફીની જડ મતિ બનીકે દામકી. ટેક.
ત્યાગીહે જગમેં રૂપ હરિકા,
તાસેં દુરત લહી દેહ ચામકી. ફીની. ૧
દોડી પાખાનકે પાઊંમેં લેટત,
જ્ઞાન નજર ગઈ રહિ હરામકી. ફીની. ૨
ચેતન ચુતમેં હરિ નહી દેખત,
હે પ્રતિમા તો જડ તમામકી. ફીની. ૩
જા ઘટ વ્યાપક નાથ બિરાજત,
સોતો પ્રગટહે મૂર્ત્તિ શામકી. ફીની. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તજકેં શઠ,
ઢૂંઢત ગલિયાં ગામ ગામકી. ફીની. ૫

પદ ૪૪.

યા જગમેં બહુ પુતલી ખેલાવે, નાથ આપ કછુ નજર ન આવે. ટેક.
કેક ગુલાલકી ઝોરી લીયેં ફીરે, કેક ઝાંઝ ડફ બેન બજાવે;
પામર સબ મીલી ખેલ મચાવે. યા જગ. ૧
કામ વિષયકે કીરતન ગાયકેં, પરત્રિયાપર બહુ નેન ચલાવે;
લાગ બને તો નેહ લગાવે. યા જગ. ૨

સૂત્રધારપર સુરત ન કરહી, કામ વિવશ જહાંતહાં ઉઠિ ધાવે;
ત્યાગિકૂં દેખી નેન દુરાવે. યા જગ. ૩
એસે નીચકો સંગ મિટાયકે, સદગુરૂપેં જાય શીશ નમાવે;
સાત્વિક ભક્તિ જિનહી મન ભાવે. યા જગ. ૪
સાધન ચાર સિદ્ધ કરી મનમેં, વ્યાપક નાથકો ધ્યાન લગાવે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઇ પાવે. યા જગ. ૫

પદ ૪૫.

બૂઝે સાત્વિક જનકે કામકી, ઘટઘટ વ્યાપક મૂર્ત્તિ શામકી. ટેક.
કામી રજોગુની સુસ્ત તમોગુની, દોઈકી હે મતિ ફૂટી દામકી;
ખબર નહી તુરીયા મુકામકી. બૂઝેં. ૧
સાત્વિક કર્માદિક નહીં હોવત, એસીયા વૃત્તિયાં દામ ચામકી.
જાનત કછુ ન અખંડ રામકી. બૂઝેં. ૨
સાત્વિક જન લહે સુરત લગાયકેં, બોલી હમારી અજબ ફાંમકી;
ચિદઘન રૂપ અપાર ધામકી. બૂઝેં. ૩
યા બિન કોઇપેં નજર ન ડારિયે, ગરજ ન હમકું જડ તમામકી.
હે નહીં તો કહા પૂછે નામકી. બૂઝેં. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય બોલિયે, ઓર ગીને સબ કાહો લામકી.
બોલે નજર જાકી હે હરામકી. બૂઝેં. ૫

પદ ૪૬.

બોલતહે હમ અજબ ફામકી, બૂઝહી કહા મતિ દામ ચામકી ટેક.
બિનહિ પાઊંકા પંથ હમારા, નેંન બિનાં દેખે મૂર્ત્તિ શામકી;

ગરજ નહીં રવિ આદિ ધામકી. બોલત. ૧
બિન આધારમેં ડારિયે તકિયા, જહાં તિહુ લોકકી જાન કામકી;
અલગ રહી લહે ફૂટી દામકી. બોલત. ૨
સત્વાદિ શ્વેતાદિ આકૃતિસેં પર, જીનકી સત્તાસેં સત્તા તમામકી;
જો કહેં સો સબ ઉનકે નામકી. બોલત. ૩
બાહ્યાભ્યંતર કરન ન જાનત, બૂઝતહે સોઈ સકલ ધામકી;
મસ્તી હમારી ઓઈ જામકી. બોલત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહે સો લહે, બાની અગમ અપાર ધામકી;
ઓર ન ચીનહીં યા કલામકી. બોલત. ૫

પદ ૪૭.

સમજ હમારી હરિકે તરફકી,
ઓર ન બૂઝીયેં એક હરફકી. ટેક.
વ્યાપક ચિદઘન નાથ બિનાં નહિં,
મતલબ જન અરૂ માલ ખલકકી. ઓર ન. ૧
નાંહીં બાતાસા હમ પહેચાનત,
મશ્ક કરેં હમ ફક્ત અલફકી. ઓર ન. ૨
યામેં ખેલિયે બોલીયે ગાઇયે,
હે નહીં ગરજ ઝાંઝ અરૂ ડફકી. ઓર ન. ૩
બની એકરંગ અભેદમેં ઝીલીયેં,
ભીતિ ન હમકૂં વિષય બરફકી. ઓર ન. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય વૃત્તિ કીલીહે સો અજ્ઞાન કુલફકી.
ઓર ન. ૫

પદ ૪૮.

પ્રગટ નાથ બૂઝત ઘટઘટકી, કાહે મરત ઘરઘર શિર પટકી:
બહાર ભીતર સબ જગ વ્યાપક,જા બિનુ એક પાંત રહે અટકી. કા. ૧
જ્યો પ્રભુકે ઢિગ શ્રીધર શંકર, શેષ ખડા જેસે છોટીસી વટકી કા. ૨
જાકે હુકમસેં જગત હોત પુનિ, બાકી રહત નહીં કૃટિસી મટકી. ૩
સો પ્રભુ કબહુ ન પુતલીસા હોવે, લાલચમેં ક્યોં અકલ ગઈ ફટકી. ૪
સો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહે બિન, મૂઢ જરત ભવભવમેં ભટકી. કા.૫

પદ ૪૯.

નરતન ધરી સતસંગ ન જાને,
જ્ઞાની તિનહી પશુ બદ સમ કાને. ટેક.
કરત ભરત પુનિ હરત જગતકૂં,
વ્યાપક નાથ સો મનમેં ન માનેં. જ્ઞાની. ૧
જડ તન ધનકી મમતાહંતા,
કામ ક્રોધ છલ મદ મસ્તાને. જ્ઞાની. ૨
ભ્રાંતિ લીયે કહે ઈશ અનીશહીં,
કામ શાસ્ત્ર કહી ભક્તિ બખાને. જ્ઞાની. ૩
કૃષ્ણ બચનસેં બિમુખ બની પુનિ.
પંથ પ્રયોગમેં રહે લલચાને. જ્ઞાની. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સુની ભાગત.
કાયર જ્યોં સુમશેર ડરાને. જ્ઞાની. ૫

પદ ૫૦.

નિજ ઘટમેં પ્રભુ શાસ્ત્ર બતાવે,
કાહેકૂં ઘર ઘર ઢૂંઢન ધાવે. ટેક.
મન બુદ્ધિ પર આપ બિરાજત,
અલગ રહિ સબ જગકૂં ખેલાવે. કાહેકૂં. ૧
ઓર રાહકી શ્રુતિ નાં બોલત,
વિષયકી વૃત્તિસેં ઉલટીકેં પાવે. કાહેકૂં. ૨
નેનસેં કબહુ ન ચેતન દેખહુ,
ઠગકી કહાની તોય બહોરાવે. કાહેકૂં. ૩
હેચ હવસ્રૂકી લાલચમેં શઠ,
આયુષ અકલકૂં નિજ તૂં ગમાવે. કાહેકૂં. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિનુ બિશ્વમેં,
કાલકે ફેદસેં કોઉ ન છુડાવે. કાહેકૂં. ૫

પદ ૫૧.

ચેત ચેત જગ મતિ ન કામકી,
વૃત્તિ વિષયકી ન એક દામકી. ટેક.
પાંચ ભૂતમય સબકી આકૃતિ,
દેખિ બિચારહુ સકલ ધામકી. વૃત્તિ. ૧
સૂક્ષ્મ શરીર સકલ દેવનકા,
તિનહિ ન દેખહિ ચક્ષુ ચામકી. વૃત્તિ. ૨
શુદ્ધ સત્વકી સાત્વિક જન લહે,
મૂર્તિ અજબ તિહું દેવ શામકી. વૃત્તિ. ૩

સ્થૂલ વ સૂક્ષ્મસેં આવાગમન રહે,
સત્વકી વૃત્તિ હે થિર મુકામકી. વૃત્તિ. ૪
સંગ ધાતુ લહી ઈશ બતાવત,
જાકી મૂઢ ઠગ મતિ હરામકી. વૃત્તિ. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ મય વૃત્તિસેં,
રહત સો મૂર્તિ અપાર ધામકી. વૃત્તિ. ૬

પદ પર.

બૂઝત હમ ગિરિધર ગોપાલકી,
માને નહી કોઈ ઓર ફાલકી. ટેક.
જ્ઞાની સકલ હરી રૂપ બિરાજત,
વે તો બની દેહ જગત પાલકી. માને. ૧
સો કહે પર સ્વરૂપ જો ન જાનત,
સો કહા જાને હમારે હાલકી. માને. ૨
જેસી દેહ ધરે વેસેહી હમકું,
ઠાનતહે મતિ મૂઢ બાલકી. માને. ૩
સકલ ભૂતમેં હમ સબ વ્યાપક,
સોહોબત નહીં કોઈ દેશ કાલકી. માને. ૪
એસેહી હમકું જો લહે સો લહે,
સંગ લહે સો તો કછુ ન માલકી. માને. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ઉપદેશકી,
બોલી બનીહે કનૈયે લાલકી. માને. ૬

પદ ૫૩–રાગ હોરી.

સબ સંત કહતહે પુકારી, ન માનત કેસી યા બુદ્ધિ તિહારી ટેક.
ઈશ સકલ જગ આપ બનાવત, જાનત સબકી સારી;
બિન મેહેનત અરૂ મદદ ખેલાવે, આલમ ગતિ અતિ ન્યારી. ન. ૧
સબકો યાદ હિસાબ હમેશહે, પરકી ન દફતરદારી;
દેત સજા ઓર જજા ન કોઈકી, વાકૂં શરાકત યારી. ન માનત. ૨
વિષ્ણુ શિવાદિક જીનકે હુકમ બિન, પેચ ન સકત સમારી;
તિનસેં વિમુખ પુરૂષકી કહા ગતિ, હોવેગી દેખ વિચારી. ન. ૩
આપ મિટહી સોઈ ઉનકું ચિનહી, ન લહત સાહુંકારી;
જાને બિન કેસેં પ્રતિમા બનાયકે, બેઠત બનિ ગુરૂ ભારી ન. ૪
હેચ વિષય સુખ ભોગકે લીને, ખોવત જીંદગી પ્યારી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભજ ચેતિકે, છાંડ દુંદ ખુમારી. ન માનત. ૫

પદ ૫૪.

દેખો અંધકી બુદ્ધિ અંધેરી, રહે નિત્ય ક્રોધ વ કામમેં ઘેરી. ટેક.
ભૌમ ન સુનહીં ન બોલહી તિનપેં, અરજ કરે ફેરી ફેરી;
સાક્ષી નાથ જો સબકી લહતહે, તાહિ ન દેખત હેરી. રહે નિત્ય. ૧
બેદ સકલ ફલ દાયક જગમેં, વાકી સુને નહી ટેરી;
ઢાંગિકી સુનત કહાની ઇમાનસેં, ધર્મ ભુલાવનકેરી રહે નિત્ય. ૨
જા ઘટમેં પ્રભુ અખંડ રહે તાકું, પામર દેખત હેરી;
ખેલ લીયે લહી ભાંડહી કૃષ્ણ જુ, પૂજીકે ઘેરી જગેરી. રહે. ૩
જગત ગુરૂમેં ન ઇશતા બૂઝહી, દૌલત બીચ લહેરી;
સુનત ન શ્રવન વેદાંત ભુપાલકી, નોબત ઓર નહેરી. રહે. ૪

પાયકે નરતન પશુ સમ રહેનાં, હેફ્હે તેહિ બહોતેરી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ઉપદેશકી, મનમેં નાંહી ધરેરી. રહે નિત્ય. ૫

પદ ૫૫.

એસા નર તોકૂં હરીને બનાયો,કામબશ બિમુખ ફિરત બહોરાયો ટેક.
સાક્ષી સકલ ઘટ નાથ બિરાજહીં, તાકૂં ન ઢૂંઢન ધાયો;
મૂરખ રંજન ઘાટ બનાયકે, પંથ ચલાયે ફુલાયો. કામવશ. ૧
નિજ સ્વરૂપ પ્રતિમામેં જગતમેં, કોઈ સુન્યો નહિ પાયો;
આપ શૂદ્ર બનિ સબકૂં બિગાડે, પૂર્વ તંત્રહુ ગમાયો કામ. ૨
કલિયુગરૂપ આપ બનિ બેઠો, વેદકૂં ચહત ડુબાયો;
ભોગ સદોષ ચપલ જીવન લીયે, મહા અપરાધ કમાયો. કામ. ૩
ભોમકૂં ઈજ્ય અકલ ખરકી લહે, કૃષ્ણ જુ શ્રીમુખ ગાયા;
તેસેંહી બનિ પુની વેસેંહી લોગકૂં, કરિકૈ ચામ પૂજાયો. કામ. ૪
શંકર શરન બિના કોન બૂઝહીં, ઉપનીષદ જ્યોં બતાયો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઈ ઉલટીકે, નાહક દેહ બહાયો. કામ. ૫

પદ ૫૬—રાગ કાફી હોરી.

બોલી પઢ પંડિત બનિ આયો, આયોરી;
અમીત અભિમાન બઢાયો. બોલી. ટેક.
કામ ક્રોધ જીતનકી બિધા, બૂઝત કામ બઢાયો;
ધનકે કારન કરત ખુશામત, નર સૂકરપેં ધાયો,
શાસ્ત્રકો નામ લજાયો. બોલી પઢ. ૧
નારીકો તન યોવન દેખત, મરકટ જ્યોં બોહોરાયોઃ

નેનનિ જારે નાચત કૂદત, બોધ બચન બિસરાયો,
કરત ઉનકો મન ભાયો. બોલી પદ. ૨
લોગ મિલાય વ્યાસ બનિ બેઠો, મૂછહી તાબ ચઢાયો;
સબહી રિઝાયકે ધામધુમસે, પુનિ તેસોઇ ઘર આયો,
નેક નહી મન સમુઝાયો. બોલી પદ. ૩
ત્યાગીકો નામ સુનત મુખ મોડત, દોડત જહાં લલચાયો;
નાથ સ્વરૂપ ન આવત ઉરમેં, દામ ચામ લપટાયો,
જેસો બગધ્યાન લગાયો. બોલી પદ. ૪
બેહદબચન બિચાર કરી મનમેં, સદગુરૂ શરણુ ન આયો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન જાને, સમઝ બૂઝ ભટકાયો,
કાલકે પાશ બંધાયો. બોલી પદ. ૫

પદ ૫૭–હોરી.

નાથકી નહિ માનત બાની. બાની.
સુનત સબ કૂડ કહાની. નાથકી. ટેક.
કામ, ક્રોધ, અરૂ, લોભ લબાડી, કરત ફિરત મન માની;
જોબન જાત દેર નહિ લાગત, જ્યોં મોતીકો પાની,
ફેર નહિ રહત નિશાની. નાથકી. ૧
માટીકા દેવ માટીકા પુજારી, પૂજન ફૂલ વ પાની;
આસન બાસન ખબ બનાઇકે, જૂઠ બન્યો બડ જ્ઞાની,
અકલ તેરી ઔંક મિલાની. નાથકી. ૨
ચૌદ લોક સબ કાલ ચબેનાં, બાંચત પ્રગટ પુરાની,
પઢત સુનત કેતેઇ દિન બીતે, તો પુનિ નેક ન માની,
એસી દઢ લાલચ ઠાની. નાથકી. ૩

સદગુરૂ હરીકા રૂપ જગતમેં, ઉનકી સેવા ન જાની;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન જાને, આગે દુઃખકી ખાની.
ચેત નર મૂઢ ગુમાની, નાથકી. ૪

પદ ૫૮.

જાને બિન નર આપ ભુલાયો. ભુલાયો.
ફિરત જ્યોં બેલ બગાયો. જાને. ટેક.
જેસે મૃગજલ દેખ કોઇ નર, બિન સમુઝે લલચાયો;
દોડત દોડત પાંઉ થકે પુની, બુંદ હાથ નહિ આયો.
ફેર દિલમેં પછતાયો. જાને. ૧
જેસે તોતા ખ્યાલ કરતહી, લકડી ફીરત ઉલટાયો;
પાંઉ ન છોડત ભયકે લીને, આપહી આપ બંધાયો.
પુરૂષને આન છુડાયો. જાને. ૨
તેસે નિજ સ્વરૂપસેં ઉલટી, વિષય વૃત્તિપર ધાયો;
ચાર ખાણુમેં ભટકત ભટકત, અજહુ પેટ ન ભરાયો;
પંથકો પાર ન આયો. જાને. ૩
તો પુનિ સદગુરૂ શરણુ ન આવત, નહિ કછુ મન શરમાયો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મસેં ભડકત, જ્યોં હેવાન હરાયો.
ફેર ઘર અપુને ન આયો. જાને. ૪

પદ ૫૯—હોરી.

બ્રહ્મ લહે બિન જનમ ગમાયો. ગમાયો.
ભજનકો કાલ ન પાયો. બ્રહ્મ. ટેક.
ઉત્તમ કુલ ગુલાબસી સૂરત, ઓરત ખૂબ બિહાયો;

ધન, યૌવન પરિવાર આબરૂ, પાય ફિરત બહોરાયો.
જેસો ગજ મદમેં છકાયો. બ્રહ્મ લહે. ૧
સબ જગ વ્યાપક નાથ નિરંજન, અંજન પાય ન પાયો;
કામ ભોગ દેવનપેં યાચત, નાચત બિનહી નચાયો.
આપકો તોલ બહાયો. બ્રહ્મ લહે. ૨
જ્યોં પાયો પુની યાચત સો સબ, કાલ ચબેનાં બનાયો;
માલ બિરાનાં બુઝકે અપુનાં, નાહક મોહ લગાયો.
એસે સુખ કોઈ ન પાયો. બ્રહ્મ લહે. ૩
કામ કલપના તજ ભજ નિજ પદ, જ્યોં ચાહત મન ભાયો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન કોઈ, નાંહિ ન સકત બચાયો.
એસો શ્રુતિ સ્મૃતિમેં ગાયો. બ્રહ્મ લહે. ૪

પદ ૬૦—હોરી.

બૂઝે બિનાં બને સંન્યાસી. સંન્યાસી.
મતી જડ સંગકા પ્યાસી. બૂઝે બિના. ટેક.
બિન બૈરાગ વિવેક સંપત્તિ, ક્યા ગંગા અરૂ કાશી;
કોઇ મુમુક્ષુ હોત ન જ્યો કદી, હોય બડા બનવાસી.
દેખો સબ શાસ્ત્ર તપાસી. બૂઝે બિનાં. ૧
પીછે શ્રવનાદિક કરિ સાધન; હોવત બ્રહ્મ બિલાસી;
બિન સાધનકા બેષ બનાવત, કરત દેવ સબ હાંસી.
બની ક્યા સુરત ખાસી. બૂઝે. ૨
ધ્યાન ધારના ખાન પાનકી, નિંદ સમાધિ ખુલાસી;
ઔરહીં દેખીકેં બ્રહ્મ વારતા, બોલત દોય ટપાસી.

નહીં ઉર અંતર બાસી. બૂઝે. ૩
મન દિન રેન વિષયમેં ડોલત, જેસે સાપકી માસી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહીં ચિન્હત, મિટત ન કામ ખવાસી;
ન છૂટત કાલકી ફાંસી. બૂઝે. ૪

પદ ૬૧.

હરીને મુનીમ બનાયા, પાયા મનુજ શરીર દુકાન. ટેક.
હુકમ ખડા શિર તેરેઇ ઉપર, બાંચત નાહીં બેભાન;
બાંચત તો મુની સમુઝત નાંહી, નેક નહીં ઉર આન. હરીને. ૧
ખબી કરન દુકાન સમારત, નાંહી ખરચ અનુમાન;
સોદા કરત ન કૌડી ભરકા, પેટ ભરનકા ભાન. હરીને. ૨
શેઠકે નામ કરજ ઘર ઘરકા, કરત ફિરત બેસાન;
ખોવત સબ રંડી બાજીમેં, કોઇકી સુનત ન કાન. હરીને. ૩
ચોરી કિયેસેં કોન ફાયદા, ફિર નહીં પાવહુ માન;
કીટ પતંગમેં કરત મજૂરી, નિકલ જાયગે પ્રાન. હરીને. ૪
અંતરજામી લહત તન મનકી, તહાં નહીં ચલત ગુમાન;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ફિર તેરી, કબુ ન સુનેગા કાન. હરીને. ૫

પદ ૬૨.

ભયે ધર્મ ઠગોરે અપાર, કલીમેં ચેતકે રહેનાં; ટેક.
પેહલે પરમહંસ બની બેઠે, જીવન મુક્ત ગુઝાર;
પીછે પામર જીવ દાસ બને, એસે ચોર લબાર. કલી. ૧
આગે ગુરૂ બેદાંત બતાયો, પીછે નિંદા પુકાર;
એસે અજ્ઞ જીવકૂં અંધ મીલી, કહત કૃષ્ણ અવતાર. કલી. ૨

એસેંઈ જ્યો વિષયી ઘરબારી, હોત પંથ સરદાર;
કૃષ્ણ બચનસેં બિમુખ લાલચી, નહીં તાકો ઉદ્ધાર. કલી. ૩
ત્યાગી બેષ બનાયકે મૂરત, પૂજત વિવિધ પ્રકાર;
દેવકે નામ સબનપેં યાચત, વિષય ભોગ ઉપચાર. કલી. ૪
ભૂખ લીયે બહુ બેષ બનાવત, નીચ અનેક પ્રકાર;
ઉંચ જૂઠ કોઇ કરત ન એસા, જ્યોં જાનત વ્યાપાર. કલી. ૫
મૂલ ખરીદ બાલ લઈ ચેલા, કરત લોગ ઠગવાર;
જાદૂ ટોનાં સીખકે છૂંછાં, ફરત ફિરત બિસીયાર. કલી. ૬
જ્ઞાન કાંડકા એક ગુરૂ હે, શંકર પરમ ઉદાર;
જાકે શરણ ગયેતેં અગણિત, પામર ઉતરે પાર. કલી. ૭
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય વૃત્તિ, રાખત બિન આધાર;
એસે ગુરૂકે શરણ ગયેસેં ઉતરતહે ભવ પાર. કલી. ૮

પદ ૬૩—રાગ હોરી.

કોહો તુમ કાંહાં ઢૂંઢત ભૈયા, સબ ઘટમેં ખેલત કનૈયારી. ટેક.
બાહર ભીતર સબ જગ વ્યાપક, સબમેં બોલત તાથૈયારી;
દિલકી ફૂટત ભયે દિવાને, સો ઘરઘરમેં ભટકૈયારી. કોહો. ૧
શ્યામ ન શ્વેત ન પ્રીત ન લાલ ન, તેજ અતેજ તાત ભૈયારી;
સબહી રંગમેં રંગ આપકા, સબકો તાત ભ્રાત મૈયારી. કોહો. ૨
સબ સૂરત બેસૂરત ભીતર, આવત જાવત બસવૈયારી;
સો બૂઝત જ્યો સદગુરૂ સંગતિ, સેવા નિશિ દિન કરવૈયારી. કોહો. ૩
મન બિન ધ્યાન નેન બિન દેખત, બિનહિ પાઉંકા ચલવૈયારી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઈ પાવત, જ્યો સબ મેટિકે જીવૈયારી. કોહો. ૪

પદ ૬૪–રેખતા.

તેરી અકલસેં ભૂલકે દીદાર ગમાયા,
દુનિયામેં બડા બનકે ચલા ધૂલ કમાયા. તેરી. ૧
હર સંગો કાગજોંકે, બુતહાકૂં બનાકે;
હર જામેં ગુમ રહીકા તૂફાન જમાયા. તેરી. ૨
ઇસ દોર ફના મ્યાને, કમહે હયાત તેરી;
યક નાંન લીયે બોહોતકૂં, દોજખમેં પઠાયા. તેરી. ૩
નૂરી વગેરે આલમ, હીકમતસેં જિસકી હોવે;
ઉસકી બલેગાહકૂં બુઝકે, દિલકૂં ન નમાયા. તેરી. ૪
જયો પાલતાહે તુજકું, ઉસકું નહીં તું માને;
કયા હેચ હવસને તુજે, દેવાના બનાયા. તેરી. ૫
જીતાહે જીસકે દમસેં, દમ યાદ ઉસ્કી નાંહી;
હેફ્સ્ત માદરતકૂં જો જમ, ઘર ન ચલાયા. તેરી. ૬
દિદાર જિસકા બ્રહ્મા, શિવ વિષ્ણુ ન પાવે;
સો કહાંસે લ્યાકે, એહેમક, તેં ઘરમેં બિકાયા. તેરી. ૭
તોબા તૂં કરતો બંદે કૂં સકતાહે બચાના;
તકસીરસેં સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મકા સાયા. તેરી. ૮

પદ ૬૫.

એબારી ખોદા હાજરો, નાજર તુંહે મેરા;
સકતાહું અદા કરનેકું, હુકમેં કબી તેરા. એબારી. ૧
હરદમમેં શુકર દમ જો, હયાતીકા દીયાહે;
ઉસકા સો અદા હો ન સકે, નીંદને ઘેરા. એબારી. ૨

હરદમ હરજાદિલ બિરવદ, જહાંન જાનાહે;
દરઅકલ દીયા હવસૂને વસ, જોરસેં દેરા. એબારી. ૩
રહે બરન કોઇ એસા જો, મકદસસેં મિલાવે;
બસૂરાહમેં ભુલાતાહે, ગફલતકા અંધેરા. એબારી. ૩
જુજતો બેઓશિજદે બિકુનદ, બંદેચે ચારે;
ચક માફકા સુખન તેરા દિલ, કરતાહે હેરા. એબારી. ૫
નામતહે જુરમ્ બખશો ખતા, પોશવ રહેમાન;
ઉસકે લીયે રખ બંદે, આજજકું તું નેરા. એબારી ૬
તુંઇ મુરશદો માલકહે મેરા, અબતો કરૂંગા;
હરરોજમેં સચ્ચિદાનંદ, બ્રહ્મકૂં ટેરા, એબારી. ૮

પદ ૬૬.

એકાદરે મુતલક તુઈ, દાદાર જહાની;
દાની તો હમેરા વતુરાનીજતો દાની. એકાદ. ૧
આલમ હમે નાબૂદ, જ તો બૂદનુંમાયદ;
હર મુર દેરા તો મેકુની, જી રૂહ વફાની. એકાદ. ૨
ચક જર્રે જર હેમત બિકુની, બંદે હજૂરી;
અજ જર્રે કમતર શવદાં, રાકે તોરાની. એકાદ. ૩
દિલહા હમે બેહુકમત વાનદન ખયાલે;
જિંદે શુદે અજ હુકમ કુનદ, કારર રવાની. એકાદ. ૪
દર અજમને સુલસેન તુરાગમ વ મશક્કત;
પાક જહમેં વાસી, અગરચે દરહ મેમાની. એકાદ. ૫
બેસૂર તો બેહદ તુઈ, ઇંબંદે ચુંરસદ વાસદ;

વાસલ સવમ્ વતો મગર, જરહેમરસાની. એકાદ. ૬
એકરદી બસા કામલો, પેગંબરો વાસલ;
દાની સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ, બંદે રહાની. એકાદ. ૭

પદ ૬૭–રાગ જંગલો.

માયાકા ગુમાની વે ગબરૂ યાર, મસ્તીકું કયા કરનાં જી વે. ટેક.
જોબન ચમન ફૂલ, ચંદ ઘડી ઇસકા મૂલ;
દુનિયાં દેખત ધૂલ, બનીકે ગુજરનાં જી વે. માયા. ૧
ઉમર ગમાઇ જોડી, ધન બાકી રહિ થોડી;
નજર ન દૂર દોડી, સંગ કાંહાં ભરનાં જી વે. માયા. ૨
પ્રભુકી પેહેચાન આવે, સંગતાસેં સુખ પાવે;
મત ભૂલીકેં ગમાવે, સાંઇકા સમરનાં જી વે. માયા. ૩
ગુરૂકે શરન જાએ, ચિત્તમેં સમઝ લ્યાયે;
બાકીકી તું લે બચાએ, સીખ્ય મૃત્યુ તરનાં જી વે. માયા. ૪
છાંડિદે સકામ ભ્રમ, કર તું વિદ્યામેં શ્રમ;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ, પાયસેં ઉગરનાં જી વે. માયા. ૫

પદ ૬૮–રાગ ખુમાચ તિલાના.

નિપટ નીરંજન નાથ ન જાને,
મનકલ્પિત બહુ ઘાટહીં ઠાને;
સબ મિલિ માનત બોહોત સયાને. નિપટ. ટેક.
લેત તાન મિલી તનનનનનનન,
લોક રીઝાવન નચત દીવાને. નિપટ. ૧

ત્યાગી બનકે પખાજ બજાવત,
કીડકીડઝાં કીડકીડઝાંમેં મસ્તાને. નિપટ. ૨
ખાન પાન રસ ભોગમેં રાતે,
ધિક્તાં ધિક્તાં તેહી મૃદંગ બખાને. નિપટ. ૩
આપ બજાવત આપ ન જાનત,
જેહિ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નેરાને. નિપટ. ૪

પદ ૬૯.

ગોપી જન નાયકા બનાવે પુરૂષોત્તમહિં જાર કહી ગાવે,
ગાન તાન કરી લોક રીઝાવે. ગોપી ટેક.
પરમહંસકો ભેષ બનાયકે,
તુમ્ દરદાની તુમ્ દરદાની તાન મીલાવે. ગોપી. ૧
મેંડક જીમી અજ્ઞાનકે કીચમેં,
છુમ છનનનનન ઘુઘરૂ બજાવે. ગોપી. ૨
વ્યાપક નાથકી બાત ન બુઝહી;
કિડ કિડ તામ કિડ કિડ કિડ તાલ ચલાવે. ગોપી. ૩
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મસેં વિમુખ સો,
કૃષ્ણકી ભાંડ ભવાઈ મચાવે. ગોપી. ૪

પદ ૭૦.

ભલ કલીયુગમેં ભાંડ ભવૈયા, પરમહંસ બની બેઠત ભૈયા;
કુત્છીત નરકૂં કહત કનૈયા. ભલ. ટેક.
બ્રહ્મવિદ્યાકી બાત ન જાનત,
ઝુમ જનનન ઠુમ ઠનનન બજૈયા. ભલ. ૧

તોતે જીમિ પઢાં કાગકીનાંઇ,
કીવી કીવી કીવી કીવી કીવી કી કરૈયા. ભલ. ૨
દૂના કંઠી ગલેમહું ડારિકે,
પામર નરકે ધનહી હરૈયા. ભલ. ૩
મૃગ જિમી રાગ રસિક જન આગેં,
નાદર દાની તુમ દર દાની તુમ દર દર ગવૈયા. ભલ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મસેં ઉલટીકેં,
થનગન થનગન નાચ નચૈયા. ભલ કલી. ૫

પદ ૭૧—રાગ કાફી હોરી.

તોકૂં લાજ ન આઇરે ખેલૈયા, પ્યારી બાજી મનોજકી ભૈયા. ટેક
શ્વાનબકાદિમેં ફિરત સદા, દુઃખ બિનહિ સુમાર ઉઠૈયા. તોકૂં ૧
યા તનબી પશુકે સમજે યહી, ગુરૂ બીન કો ન બચૈયા;
એગી શરણ ગ્રહી વ્યાપક સાંઈ, બન્ય મન લ્યાયે ભજૈયા. તોકૂં. ૨
દેખ્ય જરત દિનરેન દિવાને, ભવભવકે ભટકૈયા;
ચેત બેગાનેકી દેખ્ય બલા, તેરો બન હીન કાલ ચબૈયા. તોકૂં ૩
પ્રીતિ અખંડ પ્રભૂ સંગ જયોરી, ત્યાગહુ કામ ઠગૈયા;
શાંતિ દમાદિક સાધનસેં, બન્યહો ચિદ ભેદ મિટૈયા. તોકૂં. ૪
સાક્ષી રહી જગદીશ બિચારી, સૂરત સબહી નચૈયા;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય બાશી, યા જગ બીચ બસૈયા. તોકૂં. ૫

પદ ૭૨.

તું તો ભજહો નાથ એક રંગી, મત બન્ય હો બેગાનેકો સંગી. ટેક.
જ્યાકે લીયે દુઃખ નાંહી કદા, નટિ જાયે સદા મતિ જંગી. તું તો. ૧

ઊઠત બેઠત સાંઈ સંભારહુ, બની દિન રેન ઉમંગી;
પ્રેમ મગ્ન ઉર લગ્ન લગાયકે, જીતહુ કામ અભંગી. તું તો. ૨
દૃઢ વૈરાગ વિવેકસેં બૂઝહુ, વ્યાપક ઈશ અનંગી;
શમ દમ આદિક સાધનસેં, હુત હુતિહુ ભેદ ભુજંગી. તું તો. ૩
આપા મેટીકે ઈશહી ભેટહુ, બેઠહુ જડસેં અસંગી;
દ્વૈત મિટાયકે ચિદ ઘનનાથમેં, શીખહુ દીપ પતંગી. તું તો. ૪
કામ જરૂરી અકામ બની કરી, રહહુ સદા ઉછરંગી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ મય જીવન, પાયકે તજ દિલ તંગી. તું તો. ૫

પદ ૭૩.

કાંહાં અકલ ગમાઇરે ખેલારી, બાજી કામકી લાગત પ્યારી. ટેક.
કામસેં હોવત નેન શ્રવનમેં, વૃત્તિ વિષયકી ન્યારી. કાંહાં. ૧
તાતેં રુપાદિક બહુ રંગકે, ઢુંઢત જિંદગી સારી;
ચેતનતાઇ અચેતન પીછે, ભટકત મારી મારી. કાંહાં. ૨
માયાકો ઠાઠ સબે જડ જાતી, દેખહુ મનમેં બીચારી;
તું તોકૂં ન સંભારત નર પશુ, કહા ગતી પીછે હોનારી. કાંહાં. ૩
ચેતચેત આચાર્ય શરણ ગ્રહી, જડ મતી ડારહુ વારી;
વૃત્તિ અખંડ અલૌકિક કરહુ, ચિદઘન નાથ બિચારી. કાંહાં. ૪
કામમદાદિક ચૌરકી સંગતિ, છાંડી રખહુ હોશીયારી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય હોયકે, બાકીકી ઉમર બચારી. કાંહાં. ૫

પદ ૭૪.

તોકૂં સમઝ ન આઇરે ખેલારી,
ખાલી ઉમર ગમાવત પ્યારી. ટેક.

પાંચહીં ભૂતકા ઠાઠ સબે કોઇ,
વસ્તુ ન ઉનસેં ન્યારી. તોકૂં સમઝ. ૧
તાતે રંગ રંગકી સૂરત,
થાવર જંગમ સારી;
તાહિકૂં દ્વેષ્ય પ્રિયે કહી ધાવત,
લાલચ દામ ફસારી. તોકૂં સમઝ. ૨
વિષય શરીર કરમ મન બુદ્ધિ,
સબ જડ રૂપ વિકારી;
તું અવિકારી અરૂપી ચેતન,
બેઠહું આપ બિચારી. તોકૂં સમઝ. ૩
તેરી સંગતિસેં સબ જીતે,
ભાસત જડ વ્યભિચારી;
તો બિન સબહીં અચેતન તું તો,
વ્યાપક ચિદ્ અવિકારી. તોકૂં સમઝ. ૪
સદગુરૂસેં લહી આપ બિચારી,
છાંડહું જડકી યારી;
એક રંગ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મકૂં,
ભેટહું મમતા મારી. તોકું સમઝ. ૫

પદ ૭૫.

દેખો દેખો બિચારીકે લૈયા, તુમ કોનકે બનત પૂજૈયા. ટેક.
પૂજન યોગ્ય સોઇ પ્રભુ રાજત, જયો સબ જગ કરવૈયા. દેખો. ૧
ભૂ જલ તેજ અનિલ નભ રવિ શશિ, તારાગન ફિરવૈયા;
અષ્ટ વસુકૂં ઓઇ બનાવત, એસોહે અજબ ખેલૈયા. દેખો. ૨

બારે માસ એકાદશ રૂદ્રે, ઇંદ્રકૂં ઓઇ થપૈયા;
તેતીસ કોટિ પ્રજાપતિ મીલકેં, ચૌદ લોક બસવૈયા. દેખો. ૩
સબ કોઈ ઉનકૂં પૂજત પાવત, ઇછિત ભોગ મગૈયા;
સબમેં વ્યાપક સબકી જાને, કબહુ ન કોઇસેં લગૈયા. દેખો. ૪
એસો પતિ તજિ પ્રતિમાપેં કાહા, માંગત ભીખ મગૈયા;
મત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહિં ભૂલિકેં, બન્ય હો ભવ ભટકૈયા. દેખો. ૫

પદ ૭૬.

સાચી વાની નેક ન માને ભૈયા,
તેરો કેહિ બિધિ કાજ સરેગો. ટેક.
જડ ચૈતનકો ભેદ લહે બિન,
નાહક ભટક મરેંગો. સાચી. ૧
ઘર જર આદિ સબેં જડ કોઇ; હમરાહી ન કરેગો;
પાપ જમાયકે જમકી આગમેં, આપે તુંઇ જરેગો. સાચી. ૨
લિંગ લિયે બહુ આવન જાવન, ફંદસે ના ઉબરેગો;
તિનસેં ભિન્ન બિચારત તૂંઇ, ચૈતન શુદ્ધ ઠરેગો. સાચી. ૩
જયોંલોં નાંહિ બિચારત તોંલોં, કામ ક્રોધ પકરેગો.
દરદ દિલિસેં દિવાનેકી નાંઇ; ઘર ઘર શિશ ધરેગો. સાચી. ૪
સમઝી સત્ય ઇશકી બાની, ગુરૂકે પાય પરેગો;
ભજત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ હીં, દોઈ લોક સુધરેગો. સાચી. ૫

પદ ૭૭.

ઈશકી ન બિચારી, સુને કહા જુઠ લબારી. ટેક.
વ્યાપક ચૈતન નાથ શ્રુતિ કહે, એક અલેપ ખેલારી;

સોઇ ન માનત કલ્પિત ઠાનત, કહાંસેં લગાઈ બલારી. સુને. ૧
જડ ચેતનમેં ભેદ પરસ્પર. બૂઝત ભાસત ભારી;
તાકી ઓર ન નેક નિહારત, જડકી લાર લગારી. સુને. ૨
બેગી ન ચેતત જડપેં લેટત, નરતન જૈય હું હારી;
કીટ પતંગમેં જરત મરત પુનિ,કહા! ગતિ બન્યહિ તિહારી. સુને. ૩
નિત્ય સુષુપ્તિમેં જાવત આવત, અંધકી નાંઇ ખરારી;
સદગુરૂસેં લહી ધ્યાનકી રીતિસેં, પોંહોચીકે આપ બિચારી. સુને ૪
ચૈતન વૃત્તિ અખંડ મિલાયકે, જડ મતિ દેહું બીસારી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ મય હોયકે, કામ જરૂરી ચલારી. સુને. ૫

પદ ૭૮.

આવરી મતિ તેરી, ન દેખત નાથહીં હેરી. ટેક.
મનમેં મનસી તનમેં તનસી, ઇંદ્રિમેં તેસેંઇ હેરી;
નાથ બરાબર શક્તિ લખાવત, કોઇસેં નાંહી લગેરી. ન દેખત. ૧
ભૂ જલ આદિમેં ભૂ જલ જેસી, રવિ શશિ સમ તિન મેરી;
સબમેં સબસી ભાસત તાતેં,અમિત શક્તિ શ્રુતિ કેહેરી.ન દેખત. ૨
કર્ત્તા ક્રિયા કર્મ તિહુ ભેદસેં, મૂરખ ભિન્ન લહેરી;
બિના ઉપાધિ લહત નહી કોઇ, કેસેં ઈશ બસેરી. ન દેખત. ૩
તાતેં ઘર ઘર ભટકત ડોલત, નીંદસેં નાંહિ જગેરી;
ધ્યાન યોગસેં સાધત તેરી, અજ્ઞતા દૂર ભગેરી. ન દેખત. ૪
ગુરૂ બેદાંતસેં એક હરી લહિ, ભેદમેં જની તું ફસેરી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહિ ચીનત, તાહિકૂં લોક હસેરી. ન દેખત. ૫

પદ ૭૯.

સોઈ બિન ન નાથ અશરનકો શરન,
દેખો શ્રુતિકે વેન, વાકૂં તજિકે ફિરહુ જનિ સારે ઘરઘર. ટેક.
જયોઈ અકર્ત્તાહે જયો પુનિ કર્ત્તાહે,
જિનકે કુરખ ધુજે સુર થર થર. સોઈ બિન. ૧
દાતાહે ઓઇ પુનિ જ્ઞાતા બી સબકો,
બુદ્ધિકું ખેલાવે ન્યારી ન્યારી સર સર. સોઈ બિન. ૨
જયો સબ જગમેંહે સબસેં અલગમેં,
સબકું નચાવે ન્યારે ન્યારે કર કર. સોઇ બિન. ૩
ઓર ન દેતહે લેઇ ન સકત કોઇ,
બૂઝત નાહિ સો મરત ડર ડર. સોઈ બિન. ૪
ભજહિ સો પાવહી ઓર મૂઢ મરે,
તજ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જર જર. સોઈ બિન. ૫

પદ ૮૦.

જનિ તજયોરે સંત કોઇ હરિકો ભજન,
જ્યાસેં બનહે જાહાંન, બેર બેર ન બિસારો;
છાંડો ખાલી બકબક. જનિ. ટેક.
જયો સબમેં રહી સબકી લહતહે,
ભૂલે ન કાહુકી પલક પલક. જનિ. ૧
નજર ન આવહિ, ખૂબ સુહાવહી;
બૂઝનવારે કહત છક છક. જનિ. ૨

યાબિન હેત ન લેત કોઈ કછુ,
સબકી સુનનકૂં રહત તક તક. જનિ. ૩
ઓરહિ ભજત ન કાજ સરત કછુ,
કાહેકૂં મરત શિર પટક પટક. જનિ. ૪
જ્યો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહત સોઇ,
તરત મરત બાકી સારે થક થક. જનિ. ૫

પદ ૮૧–રાગ મલ્હાર.

જગતપર પતિ પાલક પ્રભુ મેરા. ટેક.
જીનકી ઇચ્છાસેં જલ બરખત,
અમિત પ્રબલ ઘન ઘેરા; જગત. ૧
રવિ શશિ અનિલ અનલ જલ ભૂમિ,
ઇચ્છાસેં સબ ડેરા;
કરહીં સ્વકાજ ન પલભર ભૂલે,
ફિરહી યંત્ર જીમી ફેરા. જગત. ૨
ઋતુ ઋતુ ભાગ પ્રગટ જીન કીને,
સુખ દુઃખ સાંઝ સબેરા;
વ્યાપક આપ અખંડ અકર્ત્તા,
દૂર નહીં નહીં નેરા. જગત. ૩
એસેં હરિ જ્યો ભજત નિરંતર,
તાકો હોત નિવેરા;
સુખ પાવત દુઃખ સ્વપ્નેહુ નાહીં,
મિટત અબૂઝ અંધેરા. જગત. ૪

જ્યો ભૂલત સોઇ ડૂબત ભવમેં,
ઘર ઘરકો બની ચેરા;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહીં પાવત,
કેદીહે યમકર કેરા. જગત. ૫

પદ ૮૨.

હરિ મેં તો થકીકે શરન તબ આયો. ટેક.
સામ્ય કૃપા બરખા સમ દેખત,
જગપતિ મો મન ભાયો, હરિ મેં તો. ૧
ઘર ઘર જડપે ફિરત દિવાનો,
કપટિનકો ભરમાયો;
યમકે હાથપર નકીરી બેરીયાં,
સાહુક કોઇ ન ધાયો. હરિ મેં તો. ૨
તોર દીયો મન ઓરકો માની,
બહુપેં શીશ નમાયો;
બહુ ધન દેત ન ફિરકે કીયો જબ,
સાક્ષીનેં મોયે સમુઝાયો. હરિ મેં તો. ૩
તુમ બિન કોઇ કછુ કરી ન સકત યોં,
શ્રુતિસેં સત્ય બતાયો;
સમઝ પરી અબ તોયે ન તજહું,
જીવનકો ફલ પાયો. હરિ મેં તો. ૪
ચાહહુ કરૂણા દૃષ્ટિ સવરી,
જિન પ્રલ્હાદ બચાયો;

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભયે પ્રેરક;
તેમેંઈ ચહહુ નિભાયો. હરિ મેં તો. ૫

પદ ૮૩.

અબ નહીં જડપેંરી ધાઉં, હરિ મેં તો. ટે
વિષય ઇંદ્રિ મન બુદ્ધિકો પ્રેરક,
તજી તોકૂં કહાં જાઉં. હરિ મેં
માયામય જગ જુઠીરી બાજી, સુનડીં તિનહિ સુનાઉં;
ચેતન તુંઈ અપાર નિરંતર, પ્રેરક પાલક ગાઉં. હરિ મેં
સદ્ગુરૂનેં સબ ઘટમેં બતાયો, તેમેંઇ મેં તોએ ધ્યાઉં;
પિંડ બ્રહ્માંડકી ભિન્ન ભાવના, ઉરસેં દૂર ઉડાઉં. હરિ મેં
જડકી જૂઠ પ્રશંસા ન સુનહું, કુકવિન સંગ મિટાઉં;
વિદ્યાકે ઉપજીબ્યકી બાની, જલમેં દૂર બહાંઉં. હરિ મેં
તુમ બિન ઓર ન મન મેરી રાખું, નાંહિ ન દ્રષ્ટિ ચલાઉં
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહિ જાનત, તિનસેં નેન દુરાઉં. હરિ મેં.

પદ ૮૪.

તિહારે શરણ અબ આયો, હરિ હે મેં તો.
તિહારે શરણ અબ આયો. ટેક.
બોહોત પુકાર કિયે બોહોતનકૂં,
ભવજલ કોઇ ન તરાયો. હરિ હે મેં.
મેઘ સહી પિતુ માતુ ચતુરધા,
અગ્નિમેં મોયે જરાયો:

તન છુટત પુનિ જારી અનલમેં,
ધૂમકી રાહ પઠાયો. હરિ હે મેં. ૨
સબ દેવન મિલી સ્વારથ લીને,
યોં બહુ મોયે ભટકાયો;
પશુવત સેવા પુની હોમાદિક,
મોપેં બોહોત કરાયો. હરિ હે મેં. ૩
સ્ત્રી સુત જ્ઞાતિન મોયે ભુલાકે,
પાતકમેં બિલગાયો;
શોભા પોરસમેં ધન ખોયો,
હીન ગતિ અતિ પાયો. હરિ હે મેં. ૪
ઈન સબ કપટિનસેં ફિરકે તવ,
ભજનમેં ચિત્ત લગાયો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તુમ મોસેં,
યેયહુ ભેદ મિટાયો. હરિ હે મેં. ૫

પદ ૮૫.

બહુ અપરાધીરી તેરો. હરિ હે મેં તો ટેક.
કામાદિક વશ પરત હી માન્યો,
સબ જગમાંહીં અંધેરો. હરિ હે. ૧
છિનમેં માંત્રિક બનીકે જમાયો,
લોક ઠગનકોરી ડેરો;
સુત વિત આદિક લોભ બતા કે,
ધન ધૂત્યો બહુ કેરો હરિ હે. ૨

ઓહોતહિ સંગ દરખ્તકે બંદે,
કરિ તુમસેં ચિત ફેર્યો;
ઓહોતહી ભૈરવ યક્ષ બતાયકં,
બની કુપથીનકો પુજેરો. હરિ હે. ३
અફ્લ ધૂલકારિ દેવ બનાકે,
ફલ એકયો ઓહોતેરો;
જૂઠહી યાચન, જૂઠહી વાંચન,
તન જૂઠનકોરી ઢેરો. હરિ હે. ४
કાહાજુ કહું કછુ ગિનત ન બન્યહે,
અમિત પાપનેરિ ઘેરો;
પાહિ પાહિ અબ પાહિ દયાનિધિ,
ડૂબત એંચહુ નેરો. હરિ હે. ५
કામાદિક રિપુ દૂર કરનકૂં,
વૈરાગાદિક પ્રેરો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અબ ગીનહુ,
નિજપદ કેરોરિ ચેરો. હરિ હે. ६

પદ ८६.

ઘટવામેં આઓ ભૈયારે, ભજનકી બૂઝ્યારે;
અકહુ ન ડોલે જ્યો ફિરવૈયારે. ઘટવામેં. १ ટેક.
એક તો મરત જંતુ સબહી બાટમેં,
દૂજ્યો બને મન ભટકૈયારે. ઘટવામેં. २
છિનમેં મિટત વિષય નહીં કબહુ,
સોબત બનીકે ઠેહેરૈયારે. ઘટવામેં. ३

જમાં તો કરત પુંજી જગમેં ભટકકે,
તું કાંહાં તક બસવૈયારે. ઘટવામેં. ૪
બેગીસેં બેગાનેહુકી લાલચ તજીકે,
અન્ય ગુરૂ પદ ભજવૈયારે. ઘટવામેં. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન સબ કોઈ,
દિલસેં હો દૂર મિટૈયારે. ઘટવામેં. ૬

પદ ૮૭.

મનવાકૂં એંચો લૈયારે, હરિકો ભજન હોવે;
ખાલી ઘટ બદ બસવૈયારે મનવાકૂં. ટેક.
એક તો કરતા વૃત્તી દૂસરિ હે જ્ઞાતા,
વિષયકે પીછે ભટકૈયારે. મનવાકૂં. ૧
તિનસેં બઢત કામ ક્રોધ લોભાદિ,
હરિસેં જો વિમુખ કરૈયારે. મનવાકૂં. ૨
ઇનકોં કરન બશ અન્ય અભ્યાસી,
દઢ વૈરાગ જમૈયારે. મનવાકૂં. ૩
ગુરૂકો શરણ ગહી ચેતન સમુઝીકે,
હો નિત્ય ધ્યાન લગૈયારે. મનવાકૂં. ૪
વ્યાપક સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહીં વિચારી,
અન્યહુ અભેદ ખેલૈયારે. મનવાકૂં. ૫

પદ ૮૮.

જાહિ દિશિ ઘટા ઉઠે, વાહિ દિશ દેખો લૈયા;
બીનાં જગદીશ એસી કોંનસેં બની આવે ખ્યારે. જાહિ. ટેક.

છિનમેં બરખી ભારી, આલમ ભરત સારી;
દેખત દેખત વાહિ છિન મિટ જાવે. પ્યારે જાહિ. ૧
ગેબસેં લે આવે પુનિ, ગેબમેં લે જાવે સોઈ;
પવન સિપાહીકું ચાહ વેસેંહીં ચલાવે. પ્યારે જાહિ. ૨
અભર ભરત પુની, ખાલીહું કરત ગાઊ;
પાનીકે બિછાને પર ઓઈ જમિકૂં બિછાવે. પ્યારે જાહિ. ૩
રંડિકા રોનાં પુકારી, ગાનેમેં શરમ ભારી;
પાલક અજબ કરામાતી ક્યોં ન ગાવે. પ્યારે જાહિ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સન, વિનહીં મીલાયે મન;
નરકકે દ્વારમેંસેં કોઈ નાં છોડાવે. પ્યારે જાહિ. ૫

પદ ૮૯.

પ્રભુ આનંદ ઘન શીર ગાજેરે. પ્રભુ.
જગતકે પાલએકૂં, શ્રુતિ જલ બરખત રાજેરે. પ્રભુ. ટેક.
બહુ વિધિ ફલ જ્યાસેં પાવત ઇમાની,
કૃષિ જિમિ સાંચકે ઇલાજેરે. પ્રભુ. ૧
કામના નિવારી ભારી પ્રેમસેં જો ઝીલત,
સોઈ મુખ્ય મુમુક્ષુમેં ભ્રાજેરે. પ્રભુ. ૨
તત્વમસી પૂરમેં જો ભેદહિ ડુબાવત.
જીવત અભેદમેં સોઈ છાજેરે. પ્રભુ. ૩
માને જો સકામ દુઃખ સોઇ સુખ બૂઝે,
નાહિ સો દુકાલી જીમી નહિ લાજેરે. પ્રભુ. ૪
સોઈ સચ્ચિદાનંદ અલગ પ્રકાશી,
કૃતકે સમાન તાહિ નિવાજેરે. પ્રભુ. ૫

પદ ૯૦.

પ્રભુ બાની ઘન બરખાવેરે, પ્રભુ.
સબ જન સમાન ભેયા, તાલસેં સુબુદ્ધિ પીકે અઘાવેરે. પ્રભુ. ટેક.
ક્ષેત્રસેં નરમેં સબ વિધા ફલ પ્રગટે,
ઉસરસેં ઉસર બઢાવેરે. પ્રભુ. ૧
કામી ક્રોધી આદિ સબ, ગંદીસી જમીસે;
ગંદગી બુખારહી મચાવેરે. પ્રભુ. ૨
તાતે દિલ રૂપ જમી ખુબ સમારીકે,
ગુરૂ વચનામૃત પીલાવેરે. પ્રભુ. ૩
કૃષિ સાધન વત સાધન શમાદિક,
કરી ધ્યાન ખેતીહી પકાવેરે. પ્રભુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમ રસ પ્રાપ્તી,
રૂપ પ્રગટ ફલ સોઈ પાવેરે; પ્રભુ. ૫

પદ ૯૧.

ચૌદશ ઘટા ઉઠે જગ પતિ કૃપાકી. ટેક.
બરખત બહુ શબ્દ ધાર, અમૃતમય વાકી;
સજ્જન સમ બાગ ખીલત, કરત પાન છાકી. ચૌદશ. ૧
જ્ઞાનીન દરીઆવ ભરે, ઉઠત મોજ તાકી;
કામ ક્રોધાદિક પેદલ સબ, દેખી રહત થાકી. ચૌદશ. ૨
યતિયન માહાતાલ ભરે, ફુટત નેહેર બાકી;
કુપથીન લઘુ ઝાડનકી, રહત જડ ન બાકી. ચૌદશ. ૩

સત સંગી બુલબુલ બપૈયા, મોરનકી આવાજી;
સુનત શોભા ઈનિસેં ભાગત, ઝીંગર ઘુઘુ સમાજી. ચોંદશ. ૪
ગરજત મહા વાક્ય ભેદ, કાલહી પટાકી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિરાજત, ઓર ખાક પાકી. ચોંદશ. ૫

પદ ૯૨—રાગ જેજેવંતિ.

હરિકે સમાન સોઈ હરિજન રાજહીંરી. ટેક.
જારે જીન અઘ ઓઘ, પ્રગટાયે પુણ્ય અમોઘ;
સગુણુકો ભક્તિ યોગ, કીને ભલ ભાજહીંરી. હરિ. ૧
શ્રુતિકે પ્રમાન જીન, તિહુ લોક ત્યાગ કીને;
એક બ્રહ્મ ઉર ચિન્હે, છાંડે સબ કાજહીંરી. હરિ. ૨
દશ વિધિ હિંસા પુની, વસુધા મૈથુન ત્યાગે;
શમદમ તોષ પાગે, ધ્યાન લીન છાજહીંરી. હરિ. ૩
ચૈતનમય વૃત્તિ ઠાને, એકહીં અભેદ માને;
એકહીં સુનાવે કાને, સકલ સમાજહીંરી. હરિ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મરૂપ, સોઈ મુક્તાહે અનુપ;
એસે બોલે બેદ ભૂપ, મેઘ જીમિ ગાજહિંરિ. હરિ. ૫

પદ ૯૩—રાગ ખુમાયચી.

બેદકી અલૌકિક વાની તું તો કહા જાને. ટેક.
મન બુદ્ધિ આદિ સબેં જાનત ઉનસેં,
જ્ઞાતાકો સ્વરૂપ સો તો ક્યોંકર પ્રમાને. બેદકી. ૧

જ્ઞાનકી નજર પાવે જોઈ સદ્‌ગુરૂસેં,
ચિદ્ ઘન વ્યાપક સો નાથહીં બખાને. એદકી. ૨
વિના દૃષ્ટિ પાયે બુદ્ધિ જોરસેં જ્યો ધાવત,
સોઇ સંગ રંગ દેખી બનત દિવાને. એદકી. ૩
બુદ્ધિ લપટાની જ્યોંલોં જ્યાકી ઘર જરમેં,
તોંલોં સો દિવાને સંગ નાઇ બહોરાને. એદકી. ૪
બુઝે જો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઇ શ્રુતિભિ,
બુઝે ન તો સમ જડ મતિ લલચાને. એદકી. ૬

પદ ૯૪.

ઇશકે બસીલે વીના ઓર નાં બચાવે. ટેક.
જો જગમેં રહી જગકી જાને,
માયાકે ઈશારે સબ જગહી નચાવે. ઇશકે. ૧
કરત ભરત પુની હરત સકલકૂં,
અમીત તેજ બલ ઠાઠહીં મચાવે. ઇશકે. ૨
સોઇ સ્વતંત્ર ન કોઇ બ્રહ્માદિક,
ઉનકે હુકમ સબ બોજહિ ઉઠાવે. ઇશકે. ૩
જ્યો પાવે સોઇ ઉનસેં પાવે,
ઠગ મિલી તોકૂં જડપેં લલચાવે. ઇશકે, ૪
સો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહિ વિસારી,
નાહક ઘર ઘર ઘૂમહિ મચાવે. ઈશકે. ૫

પદ ૯૫.

ઇશહિ ભજત સોઈ સબ ફલ પાવે. ઇશ. ટેક.

વાપિ કૂંપ બને બોહોતેરે,
ઘન બિન પુરણ ન સુખ ઉપજાવે. ઇશહી. ૧
દીપ પ્રકાશ કાંહાંતક પોંહોંચત,
રવિ પ્રગટત સબ તમહી મિટાવે. ઇશહી. ૨
ત્યોં વ્યાપક પ્રભુ સબહી બનાકે,
કૃત સમ ફલ શુભાશુભહિ દિલાવે. ઇશહી. ૩
ઉનકે બશહે સબ એક દેશી,
પરબશ જગતકૂં ક્યોંકર નીભાવે. ઇશહી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નિજ જનકું,
જ્યો ચાહત સોઈ તુરત મિલાવે. ઇશહી. ૫

પદ ૯૬.

જગપતિ તજ કાંહાં ફિરત દિવાને. ટેક.

ઇશ હુકમસેં આખર દમકું,
કિસિકૂં ન કોઇ કબી સકત જીવાને, જગપતિ. ૧
બોહોતહી પશુ તન હેત સોઇ તાંહાં,
કોઇ દેવ ઉનહીં ન આવત બચાને. જગપતિ. ૨
સબ કોઈ આપ પ્રભુ સન યાચત,
ભૂખનસેં ભીખત કાહે લલચાને. જગપતિ. ૩
પ્રગટ કહે શ્રુતિ ઇશહી તજકે,
યજન ભજન હમ કિનકોરિઠાને. જપપતિ. ૪

અહી ઉપદેશ ભજહુ ચિદ વ્યાપક,
ચહહુ જ્યો નકરસેં નિજહિ બચાવે. જગપતિ. ૫
બિન સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહિં જાને;
અકડ ચલત બહુ ખાકમેં મિલાવે. જગપતિ. ૬

પદ ૯૭.

સબ ઘટ ચિદ ઘન જગપતિ રાજે. ટેક.
ઉનસેં શ્રવન સુને શ્રવન ન જાનેં,
ઉનહી અશબ્દ જ્યો આનંદ ઘન ભ્રાજે, સબ ઘટ. ૧
તૈસેં સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધકી ગ્રાહક,
ત્વક ચક્ષુ જિવ્હા ઘ્રાણુ ઉનસેંઇ છાજે. સબ ઘટ. ૨
મન બુદ્ધિ આદિ કોઇ ઉસકૂં ન પોંહોંચત,
જિનસે ફિરત નિજ કામકે ઇલાજે. સબ ઘટ. ૩
અલગ રહત પુની સબહી ખિલાવત,
સોઈ અજાદિક દેવન શિર ગાજે. સબ ઘટ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઈ જાનત,
બુઝીકેં અખંડ ખંડ મતિસેં જ્યો લાજે, સબ ઘટ. ૫

પદ ૯૮.

પ્રગટ જુદાઈ જડ ચેતનકી ભૈયા. ટેક.
ચેનન તો જ્ઞાનીહે અજાન અચેતન,
પૃથિવી જલાદિ સબે સમહી થપૈયા. પ્રગટ. ૧
મન ચક્ષુ આદિ તન પુનિ જડ જાનત,

પૃથિવ્યાદિ ભૂતકે વિકારસેં બનૈયા. પ્રગટ. ૨
બુદ્ધિ અહંકાર ભાસે ચેતનસેં જીતે,
અનલ લોહાદિ વત શ્રુતિ સુનવૈયા. પ્રગટ. ૩
તામેં બિનસમઝ અપનપો માની,
બાદી સબ બની રહે ભવ ભટકૈયા. પ્રગટ. ૪
જાહર અચેતનપે લેટત સો નર,
જડસેં જ્યો કમતર ચિદહિ લખૈયા. પ્રગટ. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ પર અહંકૃતિસેં,
વ્યાપક લહત બિન ભેદ જ્યો ખિલૈયા. પ્રગટ. ૬

પદ ૯૯.

ચિદ્‌ઘન પતિ કેસે પર ઘેર પાવે. ટેક.
શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધ બિના કછુ,
જ્ઞાનકે કરન તોકૂં કબી ન લખાવે. ચિદઘન. ૧
કાજકે કરન સબ ભૌતિક બનાવત,
હોઇકૂં મહદ મનોદિક પોંહોંચાવે. ચિદઘન. ૨
નહિ શબ્દાદિ સમ ચિદ અતિ વ્યાપક,
મનાદિ પ્રકાશક સો અલખ કહાવે. ચિદઘન. ૩
રૂપાદિ સમાન નહીં, ચેતન કબહુ;
નાહક ભટક કાહે, શીશહી પકાવે. ચિદઘન. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઈ પાવત,
સદગુરૂ શરણ જ્યોં મનહી નમાવે. ચિદઘન. ૫

પદ ૧૦૦.

બાવરી ભઇરે મતિ બુઝત ન તેરી. ટેક.
જીનકે પ્રકાશ કરત સબ કારજ,
તીનકી તરફ કવી દેખન હેરી. બાવરી. ૧
રવિ ગયે શશી, વન્હી શશીકે ગયેસેં,
વન્હિ ગયેં બાની પર કારજ ચલેરી. બાવરી. ૨
તાકે ગયે ચેતન પ્રકાશક સબકો,
જ્યાકે લીયે જીતે રવિ આદિક સબેરી. બાવરી. ૩
સો તો પર સ્વપ્ન લીયે જાગ્રતસેં ભાસે,
સુષુપ્તિ લીને પર સ્વપ્નસેં લગેરી. બાવરી. ૪
સુષુપ્તિસેં ભિન્ન તાતે સ્વપ્નમેં આવે,
તાતેં હે અલેપ ચિદ શ્રુતિમેં કહેરી. બાવરી. ૫
એસેહી અલેપ લહિ ઈશહિ ભેટત,
ઘર ઘર ફીરત ન કાજ સરેરી. બાવરી. ૬
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઇ પાવત,
બાકી પશુ પામરમેં મરત ફીરેરી. બાવરી. ૭

પદ ૧૦૧.

મૂઢ હો કનૈયા જાસેં ભેદ કેસે માને. ટેક.
ક્ષિતિ જલ તેજ વાયુ નભ મન બુદ્ધિ,
અહંકૃતિ ઇતિ વસુ પર સ્વપ્ન જાને. મૂઢ હો. ૧
અહંકૃતિ પર પુનિ હે તુંઇ ચેતન,

દેખે બિનાં ભેદ ખાલી ક્યોંકર પ્રમાને. મૂઢ હો. ૨
હોઇ હે પ્રત્યક્ષ તાકો ભેદહુ ભાસે,
ભાસે અપ્રત્યક્ષકો સો સુન્યો નહીં કાને. મૂઢ હો. ૩
ગીતાકે કહેસેં જ્યોઇ સાધન સાધત,
ચોથે પદ કૃષ્ણસો અભેદ પેહેચાંને. મૂઢ હો. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તન ધારી,
સોઈ કહે કૃષ્ણ ન તો સમ બોહોરાને. મૂઢ હો. ૫

પદ ૧૦૨.

સબમેં હરી રાજત દેખે ક્યોંનરી, ટેક.
જાગ્રતમેં મનાદિકહિ પ્રકાશત,
સ્વપ્ન લખાવત મદદ કરી. સબમેં. ૧
રહત સુષુપ્તિમેં ભાન ન તોકૂં,
સોઇ જાગત દિન રેન ભરી. સબમેં. ૨
તાતેં તૂં ફિરી જાગત હોઇત,
આહકકું યાદ ન કરત ઘરી. સબમેં. ૩
સંગ સુષુપ્તિમેં જો નહી આવત,
તિનહિ તું પૂજન ગિરત મરી. સબમેં. ૪
આખર દમકૂં સોઇ કાંહાં પોંહોંચત;
નાહકકી છાંડ તનદરદસરી. સબમેં. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભજ પ્યારે,
તો બાકીકી હમે સુધરી. સબમેં. ૬

પદ ૧૦૩.

સબહિ હરિ બૂઝત, કાહે મંગનાં. ટેક.
તનકી મનકી સકલ જનમકી,
લહત સુરંગહીં નાંહી રંગનાં. સબહી. ૧
બિન માગે સોઇ દેત શુભાશુભ,
સબકૂં આસૂહે પાંઉ ક્યોંરી લગનાં. સબહી. ૨
સબ જો દેખત સુનત બિચારત,
પ્રેરત સકલકૂં કરત સંગનાં. સબહી. ૩
કબહુ ન કોઇકૂં પલભર ભૂલત,
ઉનકે ભજન સુખમેં ઉમંગનાં. સબહી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મકે હિયે પર,
કરકેં સબુરી દિલહી ન ટંગનાં. સબહી. ૫

પદ ૧૦૪.

સંગ છાંડી મેં તો, મો મન તોમેં દિયો. ટેક.
ભેદ મતી દઈ ભેદ મતીકૂં,
એક અભેદ ઉઠાએ લીયો. સંગ છાંડી. ૧
ચેતન તુંઇ સકલ જગ વ્યાપક,
શ્રુતિ સ્મૃતિ ગુરૂસેં યોં ખચિત કીયો. સંગ છાંડી. ૨
આકાશાદિક ઘાટ અચેતન,
દેખત ન દેખું ચિદ્ કેફ પીયો. સંગ છાંડી. ૩
જાંહાં તાંહા તોયે નજર ભર દેખું,

દેકે જીયા અબ નિત્ય જીયો. સંગ છાંડી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય ખેલહું,
દૂર ગયો દિલસેં કજીયો. સંગ છાંડી. ૫

પદ ૧૦૫.

સાંઇ તોકૂં સરજ્યો વ પાલત,
સાંઈ તું બિસારી ધાવે વિનાં સાન. ટેક.
સમુઝાયે શ્રુતિકે તું નેકહુ ન માનત,
તનકો જીયામેં બહુ અભિમાન. સાંઇ તોકૂં ૧
જગમેં જ્યો હોત ઓહોત કબહુ ન ઠેહેરત,
સ્વપને મિલેકો કેસોહે ગુમાન. સાંઈ તોકૂં. ૨
છિનમેં તો ન્યારે ન્યારે રંગ લખાવત,
જીવન જમાને જર જોર માન. સાંઈ તોકૂં. ૩
એસેકી જ્યો ચારી કરી, બોધ ન માનત,
તિનકી જરૂર પશુ ગતિ જાન. સાંઇ તોકૂં. ૪
તાકે લીયે તજી માન, શ્રેયકૂં પાવન,
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભજ બે ગુમાન. સાંઇ તોકૂં. ૫

પદ ૧૦૬—રાગ જંગલો.

બાવરીયાં બાંતાં ત્યાગીયેરે, કછુ મનસેં; બાવરીયાં. ટેક.
જૂઠેકી બાની જડહી પૂજાવે,
ઇશહી ભુલાવે તાસેં ભાગીયેરે. કછુ. ૧
શ્રુતી હિતકારી કહત પુકારી,
મોહ નિશાસેં જાગીયેરે. કછુ. ૨

સાચસેં ભક્તિ સદ્ગુરૂ કેરી,
કરીકે ઉનહી પાંઉં લાગીયેરે. કહ્યુ. ૩
ચેતન સાંઈ સકલ ઘટ વ્યાપક,
સમુઝી ભજનમેં લાગીયેરે. કહ્યુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં વૃત્તિ,
રાખી અડગ અનુરાગીયેરે. કહ્યુ. ૫

પદ ૧૦૭.

કહ્યુ દિલમેં, સાંચીકે જૂઠી ધારિયેરે. કહ્યુ. ટેક.
જગપતિ ભજનાં હેજુ જરૂરી,
દઢ કરી જીયામેં બિચારીયેરે. કહ્યુ. ૧
બિન બિચાર કહી ઈશ અનીશહી,
જનમેં ડીંગ ન મારિયેરે. કહ્યુ. ૨
ભૂ જલ તેજ પવન નભ પેદા,
બનત ન જડ અહંકારીયેરે. કહ્યુ. ૩
ગ્રહી ઉપદેશ સુગુરૂસેં નીકે,
સાધન સકલ સમારીયેરે. કહ્યુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહી બાકી,
જનમ મરન ભય ટારીયેરે. કહ્યુ. ૫

પદ ૧૦૮.

મેરી વ તેરી કહાજુ કરેહો. ભઈ કોનકી. ટેક.
આ જગ જૂઠી બાજી બિરાની,

પવનકી મૂઠી કયોંજુ ભરેહો. ભઇ કોન. ૧
ખડે ખડે ભૂપ ભયાનક યમસેં,
મોતકી આતશમેંજુ જરેહો. ભઇ કોન. ૨
અવતારી જયોઇ આયે જગતમેં,
સાબત પા ન કબીજુ ઠરેહો. ભઇ કોન. ૩
જયો સદ્‌ગુરૂકો શરન ગહેતો,
કામાદિક મનમેંસેં મરેહો. ભઇ કોન. ૪
ભજત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહિ,
ભવસાગરસેં તુંજ તરેહો. ભઇ કોન. ૫

પદ ૧૦૯.

બોલત હમ બેન, જગતપતિહીં કેહો. ટેક.
જયો જગહીં એક પલમેં બનાવત,
પુની જાગત દિન રેન. જગત. ૧
જિનકૂં મન બુદ્ધિ નહિ પોંહોંચત,
નાંહિ શ્રવન નહિ નેન. જગત. ૨
કામી ક્રોધી લોભી સબકૂં,
જ્યાહિ સુનત નહિ ચેન. જગત. ૩
જ્ઞાની અરૂ અધિકારી ઇમાંની,
ઉનહી લગત દિલ એન. જગત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમ વ્યાપક,
બોધ કરન સુખ દેન. જગત. ૫

પદ ૧૧૦.

હો દેખો દેખોરે, બાવરિયાં બુદ્ધી ચામકી. હો દેખો. ટેક.
લોક ઠગનકૂ બનત પુજૈયા,
રામ ન પ્યારા પ્યારી રામકી. હો દેખો. ૧
જડકે નામ જમાવત પૂંજી,
બૂઝત નહી જ્યૌં બદામકી. હો દેખો. ૨
રાગ શોશની ધૂમ મચાવત,
ખબર નહી જાંહાં નામકી. હો દેખો. ૩
સ્વારથકો કરી કહત પ્રભુકો,
ભીતિ ન કછુ જગ ધામકી. હો દેખો. ૪
ભૂલહિ ફૂલ્ય ગરૂરકી ચોટેં,
લગતહીં યમકે ગુલામકી. હો દેખો. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સુની ભાગત,
ઢૂંઢત ચીજ હરામકી. હો દેખો. ૬

પદ ૧૧૧.

દીવાની બુદ્ધિ લોકકી, હો દેખો દેખોરે; દીવાની. ટેક.
ચેતનનાથ પ્રકાશક તજકેં,
કરત મજૂરી બહુ ફોકકી. હો દેખો. ૧
ઘરઘર જડપેંરી ફિરત ન બૂઝત,
આ રચનાહે ઠગ કોકકી, હો દેખો. ૨
બ્રાહ્મણ તપસી વ્રતી કરી માનત,
લહત ન સૂઝી ધન શોકકી. હો દેખો. ૩

લિંગ એકૈયા લાંચ ખવૈયા,
તિન પર મરજી શોકકી. હો દેખો. ૪
ઊપરકી આછી પર દોડત,
ખબર ન દિલકે ચોકકી. હો દેખો. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમર થકી,
ભક્તિ લગત નહિ જોકકી. હો દેખો. ૬

પદ ૧૧૨.

ગઈ બુદ્ધિ બડપનકી હો, લડકનમેંસેં; ગઈ બુદ્ધિ. ટેક.
વે પુતલીકૂં પુતલી બૂઝત,
યે કહે મુરત દેવનકી હો. લડકન. ૧
વે બાજીચે ગિનકે ખેલાવત,
ઇનકૂં ઈશ લહી સેવનકી હો. લડકન. ૨
વે બાજી બિન દામ બનાવત,
ઇનકૂં ગરજ લગત ધનકી હો. લડકન. ૩
વે અબૂઝ કછુ કામ ન સૂઝત,
સમઝકે ફૂટી ઇનકે મનકી હો. લડકન. ૪
ભીખારીસેં ભીખકેં પૂછત,
સ્ત્રી સુત ધનકી પુની તનકી હો. લડકન. ૫
બાજીચેમેં ઉમર ગમાવત,
માર સહત યમ દૂતનકી હો. લડકન. ૬
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહીં બૂઝત,
જિનકૂં કુદરત પાલનકી હો. લડકન. ૭

પદ ૧૧૩-રાગ જંગલો ઠુમરી.

મોયે આસુરીસી દુનિયાં લાગે,
બાજે બાજેકૂં હરિકા પ્યારરે. મોયે. ટેક.
સબ કરને અરૂ નાહી કરનેકી,
બૂઝે નાંહી લગારરે. મોયે. ૧
કામનાકે ફંદમેં બાવરેસેં ડોલેં,
આપેં ઉઠાવે ભારરે. મોયે. ૨
પર ધન પર તો બડેહી ઠગેયા,
પોરસકી સહે મારરે. મોયે. ૩
દિન ભર ભટકે રૈનકૂં બેહોશી,
સાચી કહે કારવારરે. મોયે. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ દિલસેં ન બૂઝે,
બડે ગુંડેકા યારરે. મોયે. ૫

પદ ૧૧૪.

કબી છુપે ન છુપાવે કીસીસેં,
દેખો દેખો પ્રકાશક નાથરે. કબી. ટેક.
ગગન મંડલમેં જ્યોઇ પ્રકાશી,
તારા ગ્રહકો સાથરે. કબી. ૧
ગ્રહપતિ ચંદકૂં સોઈ પ્રકાશક,
જીનાં ઉનકે હાથરે. કબી. ૨
તન મન બુદ્ધિકૂં કૌવત ઉનસેં,
કયોં કહે પરકી ગાથરે. કબી. ૩

સબ કુદરતમેં હાજર નાજર,
ફાવે ન કાહુકી બાથરે. કબી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઇ બૂઝત,
જો ગુરૂપેં રાખત માથરે. કબી. ૫

પદ ૧૧૫.

ોલે શ્રુતિ બડી તુમહીં પુકારી, બૂઝો બૂઝો ઇમાની યારરે. બોલે. ટેક.
ર્મ સકામકી દામ પ્રગટહે, નરક લોકકા દ્વારરે બોલે. ૧
રત મનહીં સો છીનમેં પાકીજે, સંગ બિનાં કરનારરે. બોલે. ૨
ુરૂકે શરનમેં જાકે સગુન સો, ગાવે હરિ એક તારરે. બોલે. ૩
થેર મન બન્યકે ધ્યાન લગાવહીં, પાવે વિભૂતિ સારરે. બોલે. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રૂપ બની પુનિ, પાવે માયા પારરે. બોલે. ૫

પદ ૧૧૬.

બેગી પ્રભુજીકી બાનીકૂં બૂઝો,
બૂઝો બૂઝો દિવાને લોકરે. બેગી. ટેક.
મન બુદ્ધિ પરમેં ચિદ્‌ઘન વ્યાપક,
આનંદરૂપ અશોકરે. બેગી. ૧
સમુઝત નહીં જ્યો યા વિધિ હમકૂં,
તિનકૂં નર કહે ઓકરે. બેગી. ૨
ભટકત ભવમેં સુખ નહિ પાવે,
તાકે પતિ બહુ ફોકરે. બેગી. ૩
થિર કદી મનવા તાકો ન હોવે,

બારિહે જડકા શોકરે. બેગી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જો મોએ ચિનત,
હે ચિત્ત તિનકા ચોકરે. બેગી. ૫

પદ ૧૧૭.

કરો જની કછુ બિનહિં બિચારે,
દેખો દેખો બિચારીકે યારરે. કરો જની. ટેક.
પ્રગટ જડનમેં દેવહીં ધ્યાવે,
એસી ન બાની તુમારરે. કરો જની. ૧
શ્રુતિકે બચનસેં દેવ ન આવત,
લંપટહે જ્યો પઢનારરે. કરો જની. ૨
વ્યાપક પતિહીં તો ન આનાં ન જાનાં,
એક દેશીકા એકારરે. કરો જની. ૩
પ્રગટ જડનકૂં દેવ કહે સબ,
બોલે ન ઘાટ સુઝારરે. કરો જની. ૪
બિનહી પ્રગટતા ભીતરસેં કબી,
બૂઝી ન કોઈ સકનારરે. કરો જની. ૫
જડહિ જગતકા પતિ ઠેહેરાનાં,
પાતકહેજુ અપારરે. કરો જની. ૬
છલ મલ તજકેં ભજો ગુરૂ પ્યારે,
સત્ય પ્રભુ ઉર ધારરે. કરો જની. ૭
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન નહિ તારે,
પાપસેં મૂર્ત્તિ હજારરે. કરો જની. ૮

પદ ૧૧૮-પુનઃ પદ.

હો ગુમાની મૈયા, જૂઠી મત ગારે સાચી ગા; હો ગુમાની. ટેક.
જેતી આંખે દેખી, એતી ચિજેં નહિ બાકી;
ફાની ગાનાં સો બેવફા. હો ગુમાની. ૧
જિન્ને તિજે પેદા કીયા, સોઈ બાકી સાંઈ;
ઓર દેવેં બે બકા. હો ગુમાની. ૨
જેતે ઈહાં આવે, એતે થિર ન રહાવે;
કયા સુલતાન કયા ગદા. હો ગુમાની. ૩
ગુરૂપેં ઇમાન ધરી, બેગી હરિ બૂઝી;
સાંચે દિલ ધ્યાન લગા. હો ગુમાની. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રેન દિનાં ભજી;
નિત્ય નિત્ય મોજહીં પા. હો ગુમાની. ૫

પદ ૧૧૯-રાગ કલ્યાણ.

હો સાંઈ મેં તો તિહારે શરન અબ આયારે, હો સાંઈ. ટેક.
લાલચકે લીયે ભવમેં ભટકા,
કબહુ ન સુખ દરસાયારે. હો સાંઈ. ૧
પાવત ચિંતા નિભાવત ચિંતા,
બિછુરત દુખહિં બઢાયારે. હો સાંઈ. ૨
સુર લોકન લોં સ્થિર કછુ નાંહી,
જાંહાં તાંહાં પુની પટકાયારે. હો સાંઈ. ૩
સદ્‌ગુરૂ અરૂ સદ્‌શાસ્ત્રહીં પાયે,
મનમેંસેં જૂઠહીં બહાયારે. હો સાંઈ. ૪

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અબ તેરેઈ,
ભજનમેં ચિત્તહી લગાયારે. હો સાંઇ. ૫

પદ ૧૨૦-પુનઃ પદ.

ભલા એતી તેરો ક્યોં મન ધૂમ કરેહો, ભલા એતી; ટેક.
બોલે સુને સંગ કબી કોઇને ન દેખ્યો,
તિનહી ક્યોં હેરી બડી બૂમ કરેહો ભલા એતી. ૧
કારીગરી મેહેનત કોઇકી ન દેખે.
ઉનહિકે આગે કાહા ધૂમ પરેહો. ભલા એતી. ૨
બડે બડે સંતનપેં નિકટ ન આવે,
બાજીયે દેખન કાહે ઝૂમ મરેહો. ભલા એતી. ૩
ચોરી જારી ઓરનકી ગાવત સમારી,
એસી વેસી ગાઈ મત ડૂમ ડરેહો. ભલા એતી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જ્યો ચહે પાવન,
તો તું સદ્‌ગુરૂ પદ ચૂમ કરેહો. ભલા એતી. ૫

પદ ૧૨૧.

સદા સેવો પ્યારે જ્યો જગ ધામ હરિહો. સદા. ટેક.
દિશા પતિ આદિ સબ લોકનકે સ્વામી,
ઉનહીંકે અંગી સબ કામ પરીહો. સદા. ૧
જાગે તોંલોં અંગી તેરે, ઉનકે નિભાયે,
કરહી સો જેતી જ્યાકી હામ ખરીહો. સદા. ૨
સોઇ કરે સુપનેમેં સાહેતા તુમારી,

રખહીં બેહોસીમેં મુદામ તરીહો. સદા. ૩
ન્યારે ન્યારે ઘટમેં વ્યાપક પ્રકાશી,
રહતહે લોકોં પર સામ ભરીહો. સદા. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તારક બિરાજે,
તિનહીંકો ભુલ્લો મત નામ ધરીહો. સદા. ૫

પદ ૧૨૨.

ભલા એતો તેરો ક્યોં મન ફૂલ કરેહો. ભલા. ટેક.
સંગરંગ પકરી અકડકે બેઠે,
ઉનકી બુદ્ધિકે પર ધૂળ પરેહો. ભલા. ૧
ચિદઘન પતિ પર નહીં હે ભરોસા,
તિન પશુકીહે બડી ભૂલ ખરેહો. ભલા. ૨
જગપતિ સોઇ નહિ બનતહે જાકું,
રખનેકૂં તૂંઈ કછુ મૂલ ભરેહો. ભલા. ૩
આવે નહીં જડ કર્મો આખર બચાંને,
યમકિંકરોંકી જાંહાં હૂલ ફરેહો, ભલા. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન કોન તારે,
શ્રુતિસેંહુ ચાહિ ખરિ રૂલ ઠરેહો. ભલા. ૫

પદ ૧૨૩.

દંભી એતી તેરો ક્યોં મન અકડ કરેહો. દંભી. ટેક.
બહુ ભવ જડ પીછે ભટકી ગમાયો,
માંકડેકી મૂઠી હજૂ પકડ મરેહો. દંભી. ૧

ભૂમિકે વિકાર નહિ મદદ કરેંગે,
જોરસેં જમાનાં જબ છકડ ધરેહો, દંભી. ૨
મૂઢનમેં ધામધૂમ કરે ન બિચારે,
યમકે દૂતનકે જો લકડ પરેહો. દંભી. ૩
શ્રુતિ બોલે હિતકારી તાકૂં તૂં ન માને,
ઉલટી ત્યાગીકે સંગ જકડ કરેહો. દંગી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તજકેં દિવાને,
કેતે દિન દુનિયાંમે ફકડ ફરેહો. દંભી. ૫

પદ ૧૨૪.

સદા દુરી કરો, ઉનહીં જ્યોં રિંદગી કરેહો, સદા; ટેક.
ચિદઘનપતિહીં ન કબહુ સંભારે,
સંગ રંગ પૂજતહીં જિંદગી કરેહો. સદા દૂરી. ૧
પ્રભુસેં ડરત નહીં ઓરકી કયા ભૈયા,
સબનકે સંગ ખોઈ ફંદગી કરેહો. સદા દૂરી. ૨
ધન ધન મન કરે, કામ તો ન સૂઝે;
મદ્ય ગાંજા ભંગ પીયે, ખંદગી કરેહો. સદા દૂરી. ૩
કામનામેં માતે ડોલેં, બૂઝે ન બિચારી;
ભાંડનકી રાંડનકી બંદગી કરેહો. સદા દૂરી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તજી મિલિ બેઠે,
ઉપરકે આછે દિલ ગંદકી ભરેહો. સદા દૂરી. ૫

પદ ૧૨૫–રાગ વિહાગ.

સદ્ગુરૂ બિન કાહા ભૈયા, ભરોસો; ટેક
અંધ અંધકે રાહાબર દુઃખમેં, ભટકત ડૂબ મરૈયા; ભરોસો ૧
સામ્ય લિંગ વ્યાહત નહીં કબહુ, સંતતિ પ્રગટ બનૈયા;
તેસે અજ્ઞહી અજ્ઞ સુનાવત, ગ્રંથ ન બોધ લગૈયા. ભરોસો. ૨
બેઇમાંન જીવત લોં બાંચત, તેસેંઇ સબ સુનવૈયા;
દિન દિન જડસેં કમતર બનકે, ડૂબત લોક લુગૈયા. ભરોસો. ૩
સ્વારથ સમ ઉપદેશત જગમેં, પાપન પેટ ભરૈયા;
બિન સદ્ગુરૂ સદ્ શાસ્ત્ર ન કોઇ, જગદીશહીં લખવૈયા. ભરોસો. ૪
વ્યાપક અમિત શક્તિ પ્રભુ બૂઝત, ગુરૂ વિશ્વાસ કરૈયા;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય હોવત, સાધન પાએ ભજૈયા. ભરોસો. ૫

પદ ૧૨૬–રાગ પ્રભાતિ.

કૃષ્ણ જગતગુરૂ આપ બતાવત, એક અભેદ સ્વરૂપહો. ટેક.
હમહી કાહેકૂં ભિન્ન બૂઝકે, પરેં જગતકે કૂપહો. કૃષ્ણ. ૧
સકલ ભૂતમેં મેં સમ વ્યાપક, એસે બોલત આપહો;
એક દેશમેં કૃષ્ણ કહે સોઇ, બેઈમાન આલાપ હો. કૃષ્ણ. ૨
સકલ ભૂતકે હૃદય દેશમેં, સાક્ષી પ્રેરક આપહો;
વિમુખ હોય ઘર ઘરમેં ઢૂંઢત, વાકે પૂરણ પાપહો. કૃષ્ણ. ૩
કૃષ્ણ બચનતેં ઉલટિ બતાવત, નાહિં કૃષ્ણ કે વેનહો;
એસે ભ્રાંત બચનકૂં બાંચત, કાહે દુખાનાં નેનહો. કૃષ્ણ. ૪
ગીતા બચન ન માનહી સો નર, ડૂબહી ભવ જલ બીચહો;
કોપી પુકારી આપ હરિ બોલત, ક્યોં ન સુનત નર નીચહો. કૃષ્ણ. ૫

સંગ ધાતુકે કૃષ્ણ બતાવત, બોહોત ઠગોરે લોકહો;
ચેતન નાથ અચેતન મૂર્તિ, મત ભૂલહુ જનિ ફોકહો. કૃષ્ણ. ૬
કૃષ્ણ બતાવત ચેતન આપહી, જૂઠ કહત જડ ઘાટહો;
વ્યાપક નાથ અલૌકિક સૂરત, ક્યોં કરી ઘડત સલાટહો. કૃષ્ણ. ૭
કૃષ્ણ બચન પર જ્યો સાધકકૂં, ખરા ભરોસા હોયહો;
સો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહતહે ઓર ન દૂજા કોયહો. કૃષ્ણ. ૮

પદ ૧૨૭–પુનઃ પદ.

જગપતિ કુરૂ મન ભાયોરે હો પ્યારે મેરે. જગપતિ. ટેક.
જિન તોયે અતિ શુભ નરતન દીનો,
જેહી પર ફિરત ફૂલાયોરે. હો પ્યારે. ૧
ગર્ભ વાસમેં તોકુંરી પોષ્યો, પ્રગટ ક્ષીર પોંહોંચાયો;
અન્ન પાંન આરોગ્યતા દીની, તબ તું જોવન પાયોરે. હો પ્યારે. ૨
તું અબ ઈત ઉત ફિરત લોભાનો, લાલચમેં લપટાયો;
ઇશ અનીશ ન જડ ચિદ્ બૂઝત, જ્યાં હેવાન હરાયોરે. હો પ્યારે. ૩
ચિદ્ઘન નાથ ન મનમેં સંભારત, ઉપનિષદ જો બતાયો;
હીરા નરતન કામ ઘુંઘચી, બદલે ચહત ગમાયોરે. હો પ્યારે. ૪
પ્રભુ પાલત તું પરહીં સરાહત, યૌં મતિ કાંહાં બિસરાયો;
અજહુ ચેતી ગુરૂ શરણ ગ્રહી હરી,ભજહુ જો મહાજન ગાયોરે.હો. ૫
શુદ્ધ કરન મન ધ્યાન કરહુ જો, ગુરૂને તોયે બતાયો;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભેટનકૂં, દિન દિન પ્રેમ સવાયોરે. હો પ્યારે. ૬

પદ ૧૨૮–રાગ કાફી.

ઓરકી ન માને મેરા મન એક રંગીવે. ટેક.
ગુરૂ બેદાંતસેં ઉલટે બચન પર,
નજર ન ઠાંને જાને, બાનીસો બેઢંગીવે. ઓરકી. ૧
વિષય ઇંદ્ર પર, સબ દિલ દોડત;
ઉલટી ચલત યાતો, નિપટ અસંગીવે. ઓરકી. ૨
બિન નિશાન, બિન રંગમેં પોંહોંચત;
ડરત ન મનસેં, અટલ અભંગીવે. ઓરકી. ૩
બેહદ ચિદમેં નિજહિ ગમાવત,
જેસે જરે દીપમેં, પતંગ બડ જંગીવે. ઓરકી. ૪
મૃગ જલ સમ લહી જગસેં નટતહે,
એક સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં ઉમંગીવે. ઓરકી. ૫

પદ ૧૨૯.

દૂઇ નાંહી દૂઇ નાંહી, દેખિયે બિચારીવે. ટેક.
સ્વપ્નકો જગત નાશ, સ્વપ્ન ગયેં હોત તેસે;
જ્ઞાન ભયેં જ્ઞાની કહે, પ્રગટ પુકારીવે. દૂઇ નાંહી. ૧
સર્વ ઇદં ખલુ બ્રહ્મ, નાના ભેદ કછુ નાંહી;
એસેહી સુનાવતહે, બેદ ધુની પ્યારીવે. દૂઇ નાંહી. ૨
પ્રગટ અસત જડમેં કહા કીંમત;
ચૈતન અમિત શક્તિ, એકહિ ખિલારીવે. દૂઇ નાંહી. ૩
અજ્ઞતામેં ભેદ ભાસે, સોઇ સત્ય કેસેં હોત,
જેવરીકો સાપ, અંધકાર લીયે ભારીવે. દૂઇ નાંહી. ૪

સદ્‌ગુરૂસેં ઉપદેશ ગહી સત્ય બૂઝેં;
એક સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તાકૂં વારીવેં. ફૂઈ નાંહા. ૫

પદ ૧૩૦.

અલખ પુરૂષ પર, મેરા મન અટકાવે; ટેક.
જાનતહિ જાકૂં ભવબંધન મટત પુનિ,
જ્ઞાન બિનાં બહુ જુગોજુગમેં ભટકાવે. અલખ. ૧
જ્યો હે અપરોક્ષ નહિ દેખત અખિયન,
નેતિ નેતિ કહિ જાકૂં, બેદ પુનિ હટકાવે. અલખ. ૨
સૂક્ષ્મ અરૂપી સોઇ, ભાસતહે વિશ્વરૂપ;
જેસે વટબીજ ભાસે, બડા તરૂ બટકાવે. અલખ. ૩
કોઈ જટાધારી ચક્રધારી કોઈ ઓર કહે,
મેં તો બ્રહ્મ એક લહી, ભેદ વાદ પટકાવે. અલખ. ૪
ભજહુ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહી નિરંતર,
મેટે જ્યાકો નામ યમ દૂતનકા ફટકાવે. અલખ. ૫

પદ ૧૩૧.

મેરે મન બસ રહા, ચિદ્‌ઘન બંકાવે; ટેક.
સાહુક બિન સબ જગકૂં બનાવત;
કછુ નહિ લગત, અલેપ અટંકાવે. મેરે મન. ૧
સબકું ખેલાવત, સબહી લડાવત;
સબકી લહત પુનિ, રહત નિઃશંકાવે. મેરે મન. ૩
જીનકો ભજન અજ આદિ અહરનિશ,

કરિ કરિ ધોવત, મહા તમ પંકાવે. મેરે મન. ૪
કામ ક્રોધ ભય લોભ, મીટત ભજત જાકૂં;
નમત જરત અઘ અમિત કલંકાવે. મેરે મન. ૪
સોઇ સચ્ચિદાનંદ, બ્રહ્મ બિન ઓર નાંહી;
તરન ઉપાય બોલું મેં બજાય ડંકાવે મેરે મન. ૫

પદ ૧૩૨.

માયાકા બનાવ ખાલી, કયા ગુમાન કરનાંવે. ટેક.
કબીતો જવાની, કબી હોત બુઢાપા બુરા;
દુનિયાં દોરંગી દેખી, દિલબીચ ડરનાંવે. માયાકા.
કબહુક દોલત, માલ ખજાના હોત;
કબહુક રૂખી રોટી છાછમેં ગુજરનાંવે. માયાકા. ૨
કબહુક નર, કબહુક ખર ચિડિયા;
ફિરિ ફીરી ઘાસ ભૂસ, ઓર સબ ચરનાંવે. માયાકા. ૩
આલમ દગાકા કોટ, દેખી સદ ગુરૂપેં;
શીશ નમાયકેં, શરન પકરનાંવે. માયાકા. ૪
શ્રુતિ ઉપદેશસેં, સમુઝી ઉર ધરિકે;
બેગીસેં સચ્ચિદાનંદ, બ્રહ્મહી સમરનાંવે. માયાકા. ૫

પદ ૧૩૩—રાગ જંગલો.

મુખસેં ગુપાલ ગાવે, વિષયમેં રાતા માતા. ટેક.
કામ ક્રોધ મદ મછર ભરીયાવે,
પરતીયા હેરત જાતા જાતા. મુખસેં. ૧

પૂજી ન જાનત આપ પૂજાવતવે,
ધૂતી જગત ધન ખાતા ખાતા. મુખસેં. ૨
રથ રેવત ચઢી ભીખત ફુલતવે,
સ્મૃતિ પથ ધાતક કાતા કાતા. મુખસેં. ૩
શ્રુતિ પથ ઉલટિ કુપંથ ચલાવતવે,
કરત સ્વકુલકીં ધાતા ધાતા. મુખસેં ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તજકે શઠવે,
જાત નરકમહુ ધાતા ધાતા. મુખસેં ૫

પદ ૧૩૪–રાગ કલ્યાણ.

મેરી તો ન સુનત કહા, આનંદ કંદા. ટેક.
ટેરત ટેરત જીહ થકી અબ,
ચલત કંઠસુર મંદા. મેરી. ૧
નિકટ રહત પુની નજર ન આવત,
કાટત નહીં ભવ ફંદા. મેરી. ૨
શરનાગત વત્સલ સુનિ ચાહત,
ચિત્ત ચકોર જિમિ ચંદા. મેરી. ૩
સબ સન તોરિકે આપસેં જોરી,
અબ નહી છાંડહુ છંદા. મેરી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ કહાં ભાગત,
ડારીકેં પ્રીતક મંદા, મેરી. ૫

પદ ૧૩૫.

જગત પર રાજતહે, સાંઈ હમારા. ટેક.
જિનકે ભજનસેં પાતક ભાગત,
નર ઉતરત ભવ પારા. જગત. ૧
જો કરતા પાલક પતિ હરતા,
ચિદ્‌ઘન સબસેં ન્યારા. જગત. ૨
જિનસેં કારજ કરત કરન સબ,
કો તેહી જાનનવારા. જગત. ૩
કામક્રોધ વશ ફિરત દિવાને,
સો કહા લગત ગમારા. જગત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અનુભવીમેં,
આપહી જાનનહારા. જગત. ૫

પદ ૧૩૬.

જગતપતી તુંઇ તુંઇ, રાહબર મેરા, ટેક.
મીનકો મારગ ખોજ પંછીકો;
તેસાહિહે મગ તેરા. જગત. ૧
મન ઇંદ્રિસે ઉલટીકે ચલના,
નહિ જહાં પાંઉ ન બેરા. જગત. ૨
દિન નહિ રેન નેન નહિ સૂરજ;
સંગી કવન વાંહાં નેરા. જગત. ૩
બેસૂરતકૂં ઢૂંઢત ફિરના,
ઓર સુનત કોન ટેરા. જગત. ૪

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અબ તુમ બિન,
સાહુક નાંહિ ન ડેરા. જગત. ૫

પદ ૧૩૭.

જગતપતિ ઢૂંઢ મેંતો આપહી બિસારી, ટેક.
જાકી ખોજ બિના બહુ ભવમેં;
ભટકત નર અરૂ નારી. જગત. ૧
જા બીન કોઈ કછુ કામ ન આવત,
વિષય સકલ બિભિચારી. જગત. ૨
જીનકૂં જાનત નિત્ય મુક્ત બને.
સનકાદિક મુનિ ચારી. જગત. ૩
મન બુદ્ધિસેં ઉલટી ચલહુ મગ,
તીનહું તનકૂં ટારી. જગત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભેટનકૂં,
જડ મતી ડારહું વારી. જગત. ૫

પદ ૧૩૮.

મેરે તો મન બસ રહ્યા, ચિદઘન પ્યારા; ટેક.
જ્યાંહાં જ્યાંહાં નજર પસારહુ તાંહાં તાંહાં,
દેખહું ઉનકા પસારા. મેરે તો. ૧
સ્થાવર જંગમ સબમેં વ્યાપક,
ભાસત સબસેં ન્યારા. મેરે તો. ૨
જિનકી સત્તાસેં સબ જાનત,

ઉનહીં ન કો લખવારા. મેરે તો. ૩
ઓર કથા અબ કયોં કર ઠેહરત,
દિલહિં મસ્ત કર ડારા. મેરે તો. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહુ બાકી,
જ્ઞાની સબ સંસારા. મેરે તો. ૫

પદ ૧૩૯.

મેં વાર વાર વારીરે હો, શંકર પ્યારા, ટેક.
શરન ગહત નરહીં નારાયન,
બોલત હે જગ સારા. મેં વાર. ૧
પારસ પરસત લોહ કનક બને,
તુમ અભેદ કરવારા. મેં વાર. ૨
કનક મિલત ભવ બંધ બઢત હે,
તુમહી ઉતારત પારા. મેં વાર. ૩
જો ઉપદેશ ન સુનત ચલત સમ,
સો નર નાંહિ ગમારા. મેં વાર. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય હોત જો,
માનત વચન તુમારા. મેં વાર. ૫

પદ ૧૪૦—રાગ જંગલો.

જગપતી ભજનકી નંગી તલવાર. પ્યારેહો. ટેક.
સદ્ગુરૂસેં લહી ખૂબ ચલાવત,
કાટત પાપ અપાર. પ્યારેહો. ૧

કામ ક્રોધ છલ ચોર ન ઠેહેરત,
દેખત ઉનકી ધાર. પ્યારેહો. ૨
લાલચ લોભ ઠગોર ન આવત,
પાસ ડરત બેશુમાર. પ્યારેહો. ૩
જ્ઞાનરૂપ ચમકાટસેં કાટે,
અજ્ઞતાકો અંધકાર. પ્યારેહો. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય હોવત,
ઉતરતહે ભવપાર. પ્યારેહો. ૫

પદ ૧૪૧—રાગ ધન્યાસરી.

ક્યોં ન બિચાર કરે રે હો પંડિત માની. ક્યોં ન. ટેક.
શબ્દ સકામકી દામ બનાકે,
નર પશુ જનિ પકરે. રેહો પં. ૧
ધન તનકે લીયે ઇશ બિસારી,
યમ કર કાહે પરે. રેહો પં. ૨
બૂઝત ભૂલીકે પરહી ભૂલાયે,
અગણીત દોષ હરે. રેહો પં. ૩
સંગી ન તન તો કહા કહે પરકી,
જૂઠ ગુમાન ધરે. રેહો પં. ૪
સદ્ગુરૂસેં લહી વ્યાપક સાંઇ,
તજ છલ તોઊ બરે. રેહો પં. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન જાને,
ભવસાગર ન તરે. રેહો પં. ૬

પદ ૧૪૨.

કોનપેં ગુમાન ધરે, ઓ સુન બાંવરે. કોન. ટેક.
ભૂ જલ તેજ પવન નભ પૂંજી, માયામય પસરે. ઓ સુન. ૧
તાતે રંગ બેરંગી સૂરત, સબ કછુ દૃષ્ટ પરે;
જાંહાંસે આવત વાંહી સમાવત, શોચત નાં ઉબરે. ઓ સુન. ૨
તું ધન તન પશુ માનત મેરો, ઘર ઘર ભટક મરે;
યાનેં નાંહિ ન દઇહ સબ મેરે, યોં ન બિચાર કરે. ઓ સુન. ૩
છાંડિ કુમતિ ગુરૂ શરન ગહે તો, સબ કછુ સમઝ પરે;
વૈરાગાદિક સાધન સાધત, વૃત્તિ અખંડ ઠરે. ઓ સુન. ૪
સત્ય ભજત સોઇ સત્યહીં પાવે, જૂઠસેં કછુ ન સરે;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહીં ચાનત, સો પશુ પ્રગટ ખરે. ઓ સુન. ૫

પદ ૧૪૩–રાગ કાફી.

ચિદઘન નાથહીં ભૂલી, કાહા ફિરતહે ફૂલી. ટેક.
જો જો દેવ હૃદયમેં માનત,
સો સબ હોવેગે ધૂલી. કાહા. ૧
પ્રકટ સકલ જગ કાલ ચબેનાં,
જ્યોં ગજકે ઢિગ મૂલી. કાહા. ૨
તજ ગુમાન ગુરૂકે પદ ગહહુ,
છાંડહુ લાલચ શૂલી. કાહા. ૩
સાધનવાન બની મન બૂઝહુ,
મમતા હંતા લૂલી. કાહા. ૪

ભક્તિ સચ્ચિદાનંદ પ્રાપ્તકી,
કરહુ અડગ અમૂલી. કાહ્ના. ૫

પદ ૧૪૪.

હમ હરી ભજન દીવાને, નહિ ઓરકી જાને, ટેક.
જો નિજ જ્ઞાન હેત તમ કાટત,
જનહિ ભિન્ન ન ઠાને. નહી. ૧
રોમ રોમ બ્રહ્માંડકી રચના,
જિનકુ વ્યાસ બખાને. નહી. ૨
દેખત જગમેં નાહી દેખે,
સુનત સુને નહી કાને. નહી. ૩
બોલત બોલ ન લહત લહે કછુ,
બનીયે સયાનેં અયાનેં. નહી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય વૃત્તિકૂં,
બૂઝત સોઇ બખાનેં. નહી. ૫

પદ ૧૪૫.

જયજય રામકૃષ્ણ હરિ, જયજય. ટેક.
જગત ગુરૂ જગ તારન વારન, કામાદીક અરિ. જયજય. ૧
શુદ્ધ કરન મન ધર્મ બતાવત, કામહીં દૂર ધરી;
સગુણ ઉપાસન પ્રેરત, અંગ ઉપાસન બાધ કરી. જયજય. ૨
શુદ્ધ હૃદયકું બોધ કરત તુમ, જો ચિદ રહ્યા ભરી,
જિનકે મધ્ય જગતહે, જ્યોં સાગરમેં લૂન ડરી. જયજય. ૩

જ્ઞાની જન પ્રેમ પ્રગટ વિરાજત, આપ ન દૂર ધરી;
તાતેં સોઇ ભવસાગર તારત, જનકું બાંહાં પકરી. જયજય. ૪
જૂઠહી નામ તુમાર ધરી, બહુ સંગહી બોધ તરી;
ઉન પાપી ગુરૂ શિષ્ય ઉભયકી, જીવતહી બિગરી. જયજય. ૫
ધન્ય ભાગ્ય જો શરણ ગ્રહી તવ, વ્યાપક ભજત હરી;
સો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મરૂપ બની, જમસેં ડરત નરી. જયજય. ૬

પદ ૧૪૬.

જયજય નારાયણ આધાર, જયજય. ટેક.
જગદાદિક કરતા જગ વ્યાપક, પ્રેરક શક્તિ અપાર. જયજય. ૧
દેત શુભાશુભ ફલ તન માની, જનકૂં તુમ તૈયાર;
શુદ્ધ કરત મન ઉનકો જો ફલ–ત્યાગી કર્મ કરનાર. જયજય. ૨
જ્ઞાની જનમેં પ્રગટ રહત તુમ, બોધત સમ અધિકાર;
સાક્ષીરુપ દરસાવત ઉનકૂં, જો વ્યાપક ભજનાર. જયજય. ૩
સાધક જનકો સહાય કરી તુમ, તુરત ઉતારત પાર;
હાજર નાજર રૂપ સદા તવ, ઉનહી અભય રખવાર. જયજય. ૪
લહહુ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તુમ, નારાયણ નિરધાર,
શ્રુતિમેં નામ ભિન્નસેં રૂપ, ન ભિન્ન કદાપિ તુમાર. જયજય. ૫

પદ ૧૪૭.

શ્રીમન્નારાયણ નારાયણ નારાયણ,જેજે નારાયણ નારાયણ નારાયણ;
નૌમિ નારાયણ નારાયણ નારાયણ,હરિ નારાયણ નારાયણ નારાયણ.
શ્રીમન્નારાયણ. ટેક.

માયાસેં અહંકાર યુત, કીયે તત્વ ચોબીશ;
ચૌદ લોક રચના કરી, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૧
સબહી ખેલાવત એકહે સોઇ, કોઈ નહીં પાંચ પચીશ;
સબમેં સબસોભાસહી, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૨
જગવ્યાપક બિન ભેદ પુની, ભાસત અમિત અનીશ;
દેહાદિક અભિમાનસેં, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૩
જગગુરૂ બની ઉપદેશકો, કામ ધરી નિજ શિશ;
પ્રગટ ભેખ નરકો કરે, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૪
ચાર વેદ ઉપદેશ પુની, સ્મૃતિ યુગ કમ કહે બીશ;
યથા યોગ્ય સાધન લીયે, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૫
તિનસેં જન ઉપદેશકું, સદ્ગુરૂ બનત મહીશ;
તારત બોહોત મુમુક્ષુકું, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૬
ધન્ય ભાગ્ય જો નામહી, સદ્ગુરૂ ચરનનીશીશ;
ગ્રહી ઉપદેશ ભજહિ સદા, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૭
વૈરાગાદિક સાધિકેં, વ્યાપક બૂઝહી ઇશ;
અમિત શક્તિ અવિનાશી અજ, સો જેજેજે જગદીશ.
શ્રીમન્નારાયણ. ૮
ધ્યાન અખંડ અભેદકો, ધરહી ટરહી અનીશ;
લહી સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહી, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૯

પદ ૧૪૮.

જમકા અજબ તમાસાવે, તનકી કેસી આશાવે ટેક.
સૂર્ય ચંદ્ર દિન રેન ફિરાવે, પલ પલ કાટત જાવે;

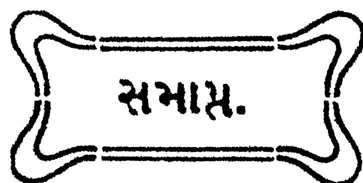
જીવન ચંદ રોજમેં ખૂટત, પલ ભર કોઇ ન બચાવે. જમકા. ૧
હરિ પાવનકો દેહ ગમાવત, પશુ તનમેં દુખ ભારી;
ચેત ચેત જની ભૂલહુ પ્યારે, બોલત બેદ પુકારી. જમકા. ૨
બેગી શરન ગ્રહી સદ્‌ગુરૂકો, ચિદ્‌ઘન પતી ઉર ધારી;
ભજત નિરંતર શુદ્ધ કરહુ મન, કામાદિકકૂં મારી. જમકા. ૩
ધ્યાન મગ્ન ઉર લગ્ન લગાઇ, રહહુ પ્રેમ રસ પાગી;
સોનાં પ્રીરનાં ડરનાં કેસે, નાથ રહા નિત્ય જાગી. જમકા. ૪
ભજત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહિ, સમ રસ બનહુ સુહાગી,
જન્મ મરન ભય મિટહી નિરંતર, સબ કહેંગે બડ ભાગી. જ. ૫

પદ ૧૪૯. રાગ કેરબો.

હો દેખો દેખોરે, પ્રભુ બાનીકી બેન બજાવે. ટેક.
ન્યારે ન્યારે ઘટમેં ન્યારી ન્યારી બોલે;
જાંહાંનીકો કામ ચલાવેરે. પ્રભુ. ૧
જાંહાં અહંકાર બનત અભિમાની,
ત્યાંહાં સબ જુઠહી ગાવેરે. પ્રભુ. ૨
જો મન બુદ્ધિ લહત સો બજૈયા,
સોઈ નહિ જૂઠ ચલાવેરે. પ્રભુ. ૩
સપ્ત સ્વરન ભૂ આદિસેં ગાવત,
સપ્ત લોકનમેં સુહાવેરે. પ્રભુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ એક સ્વરસેં,
ગાવત તિનમેં સમાવેરે. પ્રભુ. ૫

પદ ૧૫૦.

દેખો દેખોરે, કામધેનુ બડી બ્રહ્મ બાની, ટેક.
તીન લોક જાકે ત્રી સ્તન રાજત;
ચિદ્ ઘન તુર્ય એસાનીવે. કામધેનુ. ૧
અ ઉ મ બરનકે સ્તનસેં દોહોવત,
બ્રહ્મ લોક પય દાનિવે. કામધેનુ. ૨
એક એક સ્તનસેં દોહોવત પાવત.
ભૂઆદિકમેં સુખ ખાનીવે. કામધેનુ. ૩
ચોથે સ્તનસેં જો પય પીવહી.
સોઇ બનત બ્રહ્મજ્ઞાનીવે. કામધેનુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય ઉનકી,
બાકીકી હોવે જિંદગાનીવે. કામધેનુ. ૫

શુદ્ધિ પત્ર.

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬	૨	જન્મનિ	ઉન્મનિ
૭	૧૪	નાવે	નાખે
૭	૧૨	પડે	પડ્યા
૯	૨૨	પાય	થાય
૧૧	૧૭	સકલ	સકલ અર્થ
૧૨	૯	જડમાં	જડમાં કાં
૧૩	૨૦	જોવે	જેવો
૧૫	૨૨	છુદેજ	છુદે ન
૧૬	૨	સુણજોરે	સુણજોરે સહુ
૧૬	૨૦	ઓલખે	ઓલખો
૨૦	૧૩	તેવી	તે
૨૨	૮	કરી	કરી પંથ
૨૩	૧	બુદ્ધિ	બુદ્ધિ બહુ
૨૩	૮	શ્રતિ	શ્રુતિ
૨૫	૧૧	ગાયે	ગાઇયે
૨૫	૨૧	ને	ના
૨૬	૫	કારણ	કર્ત્તા
૨૬	૨૪	જનને	યમને
૨૭	૧૨	રેહે	રેહેશે
૩૨	૧૫	આધાર	આચાર

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૨	૧૯	અલસ	આલસ
૩૨	૨૦	તે	જે
૩૪	૩	તે	જગત
૩૪	૭	ગણુ	ગણ્યા
૩૪	૮	ભણુ	ભણ્યા
૩૪	૯	મોટા	મોલા
૩૫	૧૬	તેને	જેને
૩૫	૨૨	ચૈતન નથી	ચૈતન ન એથી
૩૮	૧	જટ	ઝટ
૩૮	૧૫	તે રૂપ	રૂપ
૩૮	૧૭	બેલા	બેસો
૩૯	૧૭	શ્રી રામ	શીસ ન
૩૯	૧૯	ઉલા	ઉલટા
૪૨	૮	વતાવંત	બતાવું
૪૨	૨૧	પોઢી	પોચી
૪૩	૨	નાથ	નાથ ન
૪૩	૨	કાયરે	કોયરે
૪૩	૭	વારે	વારી
૫૧	૧૯	તો	તે તો
૫૬	૧	કાળ ગમાવતાં	કાળ ગમાવો ન જુદમાં
૫૬	૩	રૂપ બાહેર	રૂપ ન બાહેર
૫૬	૧૧	બ્રહ્મ	બ્રહ્મ તો
૫૭	૨	સ્મૃતિ	સ્મૃતિનું
૫૭	૯	અહો	અહગણુ

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૫૭	૧૦	કુરે	ફરે
૫૭	૧૮	સાક્ષી શિક્ષા	શિક્ષા
૫૮	૧૯	તેહેનામ	તેહેના મન
૫૯	૯	સ્મૃતિયે	સ્મૃતિ ગયે
૫૯	૧૦	વોણુરે	વીણુરે
૫૯	૧૭	મતિ	સ્થિતિ
૫૯	૧૮	જાજે	જાણે
૬૫	૧૪	અનુભવનો	ભવનો
૬૬	૯	નહીં	સૂત્રી
૬૬	૧૯	જલમાંહી	જલમહી
૬૭	૧	જેહેની	જેહેને
૬૭	૨	વોણુા	વીણુા
૬૭	૧૫	ખળીને	લખીને
૬૭	૧૯	આધારેરે	આરાધેરે
૬૮	૧	પણુ	તે
૬૮	૨	એવા	એવા નર
૬૮	૯	મદ	દમ
૬૮	૧૮	કોણુ	કો ન
૬૮	૧૮	સહુનો	સહુને
૬૮	૨૨	કરતાં	થાતાં
૬૮	૪	માટે આપણે અનાચાર તજીયેરે, વળી મળીને સહ ચિદ્દઘન ભજીયેરે. ૧૮	માટે આપણે તો મળી ચિદ્દઘન ભજીયેરે, શુભ ગુણુ સંઘરીને દુર્ગુણુ તજીયેરે. ૧૮
૬૯	૯	ફરે	ડરે

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬૯	૧૫	સંભારી ફરિયે	સંભારીયે ફરિ
૬૯	૧૬–૧૭	જેમ ઓળગાએ પ્રપંચ ખાંડીરે, તેમ ભજીયે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ દાહાડીરે. ૩૬	ભજીયે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ એમ દાહાડીરે, ધારંતાં ચૈતન જડ બુદ્ધિ દઇએ કાહાડીરે. ૩૬
૭૧	૫	દેહોહંતા સુદ્ધિ	દેહોહ જ્યાંહાં સુધી
૭૨	૭	કામના	કામનાના
૭૨	૧૯	હરિ જગ ધણી	હરિ ધામની
૭૩	૧	જો	જે
૭૩	૧૩	સચ્ચિદાનંદ	સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ
૭૫	૨૦	કર્મ	ગમન
૭૫	૨૩	જ્યમ જમ	તેમ જેમ
૭૫	૨૩	કોનો	કોઇનો
૭૬	૧૦	હઇડામાં	હઇડામાંહે
૭૬	૧૬	દેવાદિ એના	દેવાદિક એહના
૭૭	૫	નહીં એ	હીરો
૭૮	૫	સધારે	સાધેરે
૭૯	૮	અંન	ચંદ
૭૯	૯	અનંત	આનંદ
૭૯	૧૩	કરતે	કરત
૮૦	૧૭	સઝત	સમઝત

હમારા રામ ધની હયજી,
હમારે ક્યા કમી હયજી.